Ročník 2006

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 61 **Rozeslána dne 5. května 2006** **Cena Kč 54,50**

OBSAH:

177. Zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů

178. Zákon, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., a některé další zákony

179. Zákon o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání)

180. Zákon o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění úvěru poskytnutého společností EUROFIMA za účelem financování nákupu železničních kolejových vozidel

181. Zákon, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

177

ZÁKON

ze dne 29. března 2006,

kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění zákona č. 359/2003 Sb., zákona č. 694/2004 Sb. a zákona č. 180/2005 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„§ 1

Předmět zákona

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství[1]) a stanoví

a) některá opatření pro zvyšování hospodárnosti užití energie a povinnosti fyzických a právnických osob při nakládání s energií,

b) pravidla pro tvorbu Státní energetické koncepce, Územní energetické koncepce a Národního programu hospodárného nakládání s energií a využívání jejích obnovitelných a druhotných zdrojů.

[1]) Směrnice Rady č. 93/76/EHS ze dne 13. září 1993 o omezování emisí oxidu uhličitého prostřednictvím zvyšování energetické účinnosti.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov.“.

2. § 2 zní:

„§ 2

Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) nakládáním s energií výroba, přenos, přeprava, distribuce, rozvod, spotřeba energie a uskladňování plynu, včetně souvisejících činností,

b) obnovitelnými zdroji obnovitelné nefosilní přírodní zdroje energie, jimiž jsou energie větru, energie slunečního záření, geotermální energie, energie vody, energie půdy, energie vzduchu, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu a energie bioplynu,

c) druhotným energetickým zdrojem využitelný energetický zdroj, jehož energetický potenciál vzniká jako vedlejší produkt při přeměně a konečné spotřebě energie, při uvolňování z bituminózních hornin nebo při energetickém využívání nebo odstraňování odpadů a náhradních paliv vyrobených na bázi odpadů nebo při jiné hospodářské činnosti,

d) energetickým hospodářstvím soubor technických zařízení a budov sloužících k nakládání s energií,

e) účinností užití energie míra efektivnosti energetických procesů, vyjádřená poměrem mezi úhrnnými energetickými výstupy a vstupy téhož procesu, vyjádřená v procentech,

f) energetickou náročností budovy u existujících staveb množství energie skutečně spotřebované, u projektů nových staveb nebo projektů změn staveb, na něž je vydáno stavební povolení, vypočtené množství energie pro splnění požadavků na standardizované užívání budovy, zejména na vytápění, přípravu teplé vody, chlazení, úpravu vzduchu větráním a úpravu parametrů vnitřního prostředí klimatizačním systémem a osvětlení,

g) kombinovanou výrobou elektřiny a tepla přeměna primární energie na energii elektrickou a užitečné teplo ve společném současně probíhajícím procesu v jednom výrobním zařízení,

h) klimatizačním systémem soubor všech zařízení a prvků na úpravu parametrů vnitřního prostředí spojené s ohřevem, chlazením, zvlhčováním a filtrací vzduchu, které jsou součástí stavby,

i) vytápěním proces sdílení tepla do vytápěného prostoru zajišťovaný příslušným technickým zařízením za účelem vytváření tepelné pohody či požadovaných standardů vnitřního prostředí, který se člení na ústřední vytápění, bytové individuální vytápění a lokální vytápění,

j) ústředním vytápěním vytápění, kde zdroj tepla je umístěn mimo vytápěné prostory a slouží pro vytápění více bytových či nebytových prostor,

k) jmenovitým výkonem kotle množství tepelné energie udané výrobcem, které kotel předává trvale v teplonosné látce při stanovených podmínkách v ustáleném stavu,

l) jmenovitým chladicím výkonem klimatizačního systému jmenovitý příkon pohonu zdroje chladu udaný výrobcem,

m) průkazem energetické náročnosti budovy průkaz, který obsahuje informace o energetické náročnosti budovy vypočtené podle metody stanovené prováděcím právním předpisem,

n) energetickým auditem soubor činností, jejichž výsledkem jsou informace o způsobech a úrovni využívání energie v budovách a v energetickém hospodářství prověřovaných fyzických a právnických osob a návrh na opatření, která je třeba realizovat pro dosažení energetických úspor,

o) budovou zastřešená stavba se stěnami, v níž se používá energie k úpravě vnitřního prostředí; za budovu se může považovat budova jako celek nebo ty její části, které byly navrženy nebo upraveny pro samostatné užívání,

p) celkovou podlahovou plochou podlahová plocha všech podlaží budovy vymezená mezi vnějšími stěnami, bez neobyvatelných sklepů a oddělených nevytápěných prostor,

q) větší změnou dokončené budovy taková změna dokončené budovy, která probíhá více než 25 % celkové plochy obvodového pláště budovy, nebo taková změna technických zařízení budovy s energetickými účinky, kde výchozí součet ovlivněných spotřeb energií je vyšší než 25 % celkové spotřeby energie.“.

3. V § 3 odst. 1 se číslo „20“ nahrazuje číslem „30“.

4. V § 3 odst. 3 se slova „2 roky“ nahrazují slovy „5 let“.

5. V § 4 odst. 1 se za slovo „kraje“ vkládají slova „ , statutárního města a hlavního města Prahy“.

6. V § 4 odstavce 2 a 3 včetně poznámky pod čarou č. 1a znějí:

„(2) Územní energetickou koncepci pořizuje pro svůj územní obvod krajský úřad, Magistrát hlavního města Prahy a magistráty statutárních měst (dále jen „pořizovatel“) v přenesené působnosti. Územní energetická koncepce je neopomenutelným podkladem[1a]) pro územní plánování.

(3) Obec má právo pro svůj územní obvod nebo jeho část pořídit v přenesené působnosti územní energetickou koncepci v souladu se státní energetickou koncepcí. Územní energetická koncepce je neopomenutelným podkladem pro územní plánování.

[1a]) Vyhláška č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 570/2002 Sb.“.

7. V § 4 odst. 5 písmena c) až e) včetně poznámky pod čarou č. 1b znějí:

„c) hodnocení využitelnosti obnovitelných a druhotných energetických zdrojů a kombinované výroby elektřiny a tepla,

d) hodnocení využitelnosti energetického potenciálu komunálních odpadů[1b]),

e) hodnocení technicky a ekonomicky dosažitelných úspor z hospodárnějšího využití energie.

[1b]) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

8. V § 4 se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) řešení energetického hospodářství území včetně zdůvodnění a návrh opatření uplatnitelných pořizovatelem koncepce.“.

9. V § 4 odstavec 6 včetně poznámek pod čarou č. 2 a 2a zní:

„(6) K účasti na vypracování územní energetické koncepce si pořizovatel může vyžádat součinnost držitelů licence na podnikání v energetických odvětvích[2]), dodavatelů tuhých a kapalných paliv a zpracovatelů komunálních odpadů[1b]), kteří podnikají na území, pro které se územní energetická koncepce zpracovává, jakož i největších spotřebitelů energie. Ti jsou povinni, pokud jsou k tomu pořizovatelem vyzváni, pro vypracování územní energetické koncepce poskytnout bezúplatně v nutném rozsahu potřebné podklady a údaje; rozsah a lhůty pro poskytnutí podkladů a údajů stanoví prováděcí právní předpis[2a]).

[2]) Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[2a]) Nařízení vlády č. 195/2001 Sb., kterým se stanoví podrobnosti obsahu územní energetické koncepce.“.

10. V § 4 se za odstavec 6 vkládají nové odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Naplňování územní energetické koncepce vyhodnocuje pořizovatel nejméně jedenkrát za 4 roky a na základě vyhodnocení může zpracovávat návrhy na změnu.

(8) Pořizovatel poskytuje ministerstvu na vyžádání informace o aktuálním stavu zpracování a vyhodnocení územní energetické koncepce pro účely posouzení souladu se státní energetickou koncepcí.“.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 9.

11. V § 5 odstavce 1 a 2 včetně poznámky pod čarou č. 3 znějí:

„(1) Národní program hospodárného nakládání s energií a využívání jejích obnovitelných a druhotných zdrojů (dále jen „Program“) je dokument vyjadřující cíle v oblasti zvyšování účinnosti užití energie, snižování energetické náročnosti a využití jejích obnovitelných a druhotných zdrojů v souladu se schválenou státní energetickou koncepcí a zásadami udržitelného rozvoje[3]).

(2) Program zpracovává na pětileté období minis-

terstvo v dohodě s Ministerstvem životního prostředí a předkládá jej ke schválení vládě.

---

[3]) § 6 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí.“.

12. V § 5 odst. 4 písmena a) a b) znějí:

„a) energeticky úsporná opatření ke zvyšování účinnosti užití energie a snižování energetické náročnosti budov,

b) rozvoj využívání kombinované výroby elektřiny a tepla a dále druhotných energetických zdrojů,“.

13. V § 5 odst. 4 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) rozvoj energetického využití komunálních odpadů[1b]),“.

Dosavadní písmena f) až h) se označují jako písmena g) až i).

14. V § 5 odst. 4 písmena h) a i) znějí:

„h) vědu, výzkum a vývoj v oblasti nakládání s energií, energetických úspor a využití obnovitelných zdrojů energie,

i) zpracování územní energetické koncepce a nástrojů na její realizaci.“.

15. V § 5 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) zavádění průkazu energetické náročnosti budov a provádění energetických auditů.“.

16. V § 5 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „a ministerstvo jej uveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup“.

17. § 6 včetně poznámek pod čarou č. 4 až 4d zní:

„§ 6

Účinnost užití energie

(1) Výrobce elektřiny nebo tepelné energie[2]) je povinen u nově zřizovaných zařízení pro výrobu elektřiny nebo tepelné energie zajistit alespoň minimální účinnost užití energie stanovenou prováděcím právním předpisem. Tuto povinnost má i u zařízení na výrobu elektřiny nebo tepelné energie, u nichž se provádí změna dokončených staveb v rozsahu podle zvláštního právního předpisu[4]).

(2) U provozovaných kotlů spalujících kapalná, plynná nebo pevná paliva se jmenovitým výkonem do 200 kW je jejich vlastník nebo provozovatel povinen zajistit pravidelnou kontrolu účinnosti. Četnost, rozsah a způsob provedení kontroly stanoví zvláštní právní předpisy[4a]).

(3) U zařízení sloužícího pro vytápění se jmenovitým výkonem nad 20 kW a staršího 15 let od data uvedení do provozu je vlastník nebo provozovatel povinen zajistit jednorázovou kontrolu kotlů a vnitřních rozvodů tepelné energie do 3 let po nabytí účinnosti tohoto zákona. Součástí této kontroly je posouzení účinnosti kotle a jeho dimenzování v poměru k požadavkům výlučně na vytápění budovy.

(4) U provozovaných kotlů spalujících kapalná, plynná nebo pevná paliva se jmenovitým výkonem nad 200 kW je jejich vlastník nebo provozovatel povinen zajistit pravidelnou kontrolu jejich účinnosti podle prováděcího právního předpisu[4b]).

(5) Kontrolu kotlů mohou provádět pouze osoby autorizované podle zvláštního právního předpisu[4c]). Osoby provádějící kontrolu podle odstavců 3 a 4 musí být přezkoušené ministerstvem z problematiky účinností užití energie a návrhů opatření. Způsob provedení kontroly a vyhodnocení účinnosti kotlů od jmenovitého výkonu 200 kW a rozsah přezkoušení osob provádějících kontrolu podle odstavců 3 a 4 stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Povinnosti podle odstavců 2 až 4 se nevztahují na vlastníky nebo provozovatele kotlů a vnitřních rozvodů tepelné energie umístěných v rodinných domech, bytech a stavbách pro individuální rekreaci s výjimkou případů, kdy jsou provozovány výhradně pro podnikatelskou činnost. Vlastníkům kotlů umístěných v rodinných domech, bytech a stavbách pro individuální rekreaci se pro kontrolu kotlů, jejich dimenzování a zařízení sloužících pro vytápění poskytuje poradenství podle § 5 odst. 4 písm. g).

(7) U klimatizačních systémů je vlastník nebo provozovatel zařízení se jmenovitým chladicím výkonem vyšším než 12 kW povinen zajistit pravidelnou kontrolu každé 4 roky. Způsob provedení kontroly a vyhodnocení výsledků stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Kontrolu klimatizačních systémů mohou provádět pouze osoby podle § 10 přezkoušené ministerstvem z problematiky užití účinnosti energie a návrhů opatření nebo osoby autorizované podle zvláštního právního předpisu[4d]). Rozsah přezkoušení stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Vlastník nebo provozovatel zařízení na rozvod tepelné energie[2]) a vlastník vnitřního rozvodu tepelné energie a chladu je povinen u nově zřizovaných zařízení na rozvod tepelné energie a vnitřní rozvod tepelné energie zajistit účinnost užití energie a vybavení rozvodů a vnitřních rozvodů tepelné energie a chladu stanovených prováděcím právním předpisem. Tuto povinnost má i v případě změny dokončených staveb v rozsahu podle zvláštního právního předpisu[4]). Vlastník nebo provozovatel zařízení pro přenos elektřiny nebo rozvod elektřiny je povinen vyhodnocovat účinnost užití elektřiny u všech provozovaných zařízení v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(10) Výrobce, dovozce nebo prodejce může uvádět na trh pouze spotřebiče energie s minimální účin-

ností užití energie stanovenou prováděcím právním předpisem. Tato podmínka se považuje za splněnou, pokud daný spotřebič vyhovuje příslušné harmonizované české technické normě, která stanovuje energetickou účinnost.

---

[4]) § 139b odst. 1 a 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[4a]) Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení vlády č. 352/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
Vyhláška č. 356/2002 Sb., kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování.

[4b]) Vyhláška č. 150/2001 Sb., kterou se stanoví minimální účinnost užití energie při výrobě elektřiny a tepelné energie.

[4c]) § 15 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

[4d]) § 5 odst. 3 písm. e) a f) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.“.

18. Poznámka pod čarou č. 5 se včetně odkazu na tuto poznámku pod čarou zrušuje.

19. Za § 6 se vkládá nový § 6a, který včetně poznámek pod čarou č. 5, 5a, 5b, 6, 6a a 6b zní:

„§ 6a

Energetická náročnost budov

(1) Stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek[5]) musí zajistit splnění požadavků na energetickou náročnost budovy a splnění porovnávacích ukazatelů, které stanoví prováděcí právní předpis[6a]), a dále splnění požadavků stanovených příslušnými harmonizovanými českými technickými normami. Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na energetickou náročnost budov, porovnávací ukazatele, metodu výpočtu energetické náročnosti budovy a podrobnosti vztahující se ke splnění těchto požadavků. Při změnách dokončených budov jsou požadavky plněny pro celou budovu nebo pro změny systémů a prvků budovy.

(2) Splnění požadavků podle odstavce 1 dokládá stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek průkazem energetické náročnosti budovy (dále jen „průkaz“), který musí být přiložen při prokazování dodržení obecných technických požadavků na výstavbu[5a]). Průkaz nesmí být starší 10 let a je součástí dokumentace podle prováděcího právního předpisu při

a) výstavbě nových budov,
b) při větších změnách dokončených budov s celkovou podlahovou plochou nad 1000 m^2, které ovlivňují jejich energetickou náročnost,
c) při prodeji nebo nájmu budov nebo jejich částí v případech, kdy pro tyto budovy nastala povinnost zpracovat průkaz podle písmene a) nebo b).

(3) Průkaz může být použit pro jednotlivé byty a nebytové prostory u budov s ústředním vytápěním, které je připojeno na zdroj či rozvod tepelné energie.

(4) Součástí průkazu nové budovy nad 1000 m^2 celkové podlahové plochy musí být výsledky posouzení technické, ekologické a ekonomické proveditelnosti alternativních systémů vytápění, kterými jsou

a) decentralizované systémy dodávky energie založené na energii z obnovitelných zdrojů,
b) kombinovaná výroba elektřiny a tepla,
c) dálkové nebo blokové ústřední vytápění, v případě potřeby chlazení,
d) tepelná čerpadla.

(5) Obsah průkazu a způsob jeho zpracování, včetně využití již zpracovaných energetických auditů podle § 9, stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Provozovatelé budov využívaných pro účely školství, zdravotnictví, kultury, obchodu, sportu, ubytovacích a stravovacích služeb, zákaznických středisek odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací a veřejné správy o celkové podlahové ploše nad 1000 m^2 jsou povinni umístit průkaz na veřejně přístupném místě v budově.

(7) Průkaz může vypracovávat pouze osoba oprávněná podle § 10 nebo osoba autorizovaná podle zvláštního právního předpisu[5b]), přezkoušená ministerstvem podle prováděcího právního předpisu z podrobností jeho vypracování.

(8) Požadavky podle odstavce 1 nemusí být splněny při změně dokončené budovy v případě, že vlastník budovy prokáže energetickým auditem, že to není technicky a funkčně možné nebo ekonomicky vhodné s ohledem na životnost budovy, její provozní účely nebo pokud to odporuje požadavkům zvláštního právního předpisu[6]). Požadavky podle odstavce 1 nemusí být dále splněny u budov dočasných s plánovanou dobou užívání do 2 let, budov experimentálních, budov s občasným používáním, zejména pro náboženské činnosti, obytných budov, které jsou určeny k užívání kratšímu než 4 měsíce v roce, samostatně stojících budov o celkové podlahové ploše menší než 50 m^2 a budov obsahujících vnitřní technologické zdroje tepla. Požadavky dále nemusí být splněny u výrobních budov v průmyslových areálech, u provozoven a neobyt-

ných zemědělských budov s nízkou roční spotřebou energie na vytápění[6a]).

(9) Vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek nesmí při užívání nových budov nebo při užívání budov dokončených po jejich změně mající vliv na všechny tepelně technické vlastnosti budovy překročit měrné ukazatele spotřeby tepla pro vytápění a chlazení a pro přípravu teplé vody stanovené prováděcím právním předpisem[6b]).

(10) Stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek musí vybavit vnitřní tepelná zařízení budov přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Konečný spotřebitel je povinen umožnit instalaci, údržbu a kontrolu těchto zařízení.

(11) Vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek se musí řídit pravidly pro vytápění a chlazení a dodávku teplé vody stanovenými prováděcím právním předpisem[6b]). Pravidla se nevztahují na

a) dodávky uskutečňované výhradně pro vlastní osobní potřebu,
b) dodávky uskutečňované pro nebytové prostory za podmínky nepřekročení limitů stanovených prováděcím právním předpisem a neohrožení zdraví a majetku,
c) dodávky uskutečňované pro byty, při souhlasu alespoň dvou třetin nájemníků nebo vlastníků těchto bytů s odlišnými pravidly, za podmínky nepřekročení limitů stanovených prováděcím právním předpisem[6b]) a neohrožení zdraví a majetku.

---

[5]) Zákon č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů.

[5a]) Vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

[5b]) § 5 odst. 3 písm. a), e) a f) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

[6]) Například zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

[6a]) Vyhláška č. 291/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti účinnosti užití energie při spotřebě tepla v budovách.

[6b]) Vyhláška č. 152/2001 Sb., kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody, měrné ukazatele spotřeby tepla pro vytápění a pro přípravu teplé užitkové vody a požadavky na vybavení vnitřních tepelných zařízení budov přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům.“.

20. V § 8 odst. 1 se za slovo „být“ vkládají slova „pravdivé a“.

21. V § 8 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 6c zní:

„(4) Prodejci energetických spotřebičů uvedených v prováděcím právním předpisu[6c]) nesmí tyto spotřebiče nabízet k prodeji bez energetických štítků. Údaje na štítku musí být pravdivé a v českém jazyce.

[6c]) Vyhláška č. 442/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování energetických spotřebičů energetickými štítky a zpracování technické dokumentace, jakož i minimální účinnost užití energie pro elektrické spotřebiče uváděné na trh.“.

Dosavadní odstavce 4 až 9 se označují jako odstavce 5 až 10.

22. V § 8 odst. 8 se číslo „6“ nahrazuje číslem „7“.

23. V § 9 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 6d zní:

„(1) Energetický audit provádí energetický auditor. Energetický audit musí být zpracován s využitím energeticky úsporných materiálů a postupů, objektivně a pravdivě. Energetický audit provedený v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem[6d]) je zakončen písemnou zprávou, která musí obsahovat

a) hodnocení současné úrovně posuzovaného energetického hospodářství a budov,
b) celkovou výši dosažitelných energetických úspor včetně použitých vstupních a výstupních údajů a metod výpočtu,
c) návrh vybrané varianty doporučené k realizaci energetických úspor včetně ekonomického zdůvodnění.

[6d]) Vyhláška č. 213/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti náležitostí energetického auditu, ve znění pozdějších předpisů.“.

24. V § 9 odst. 2 se za slovo „vlastník“ vkládají slova „a energetický auditor“ a na konci odstavce se doplňují slova „ , a to i v elektronické podobě“.

25. V § 9 odstavec 3 zní:

„(3) Povinnost podrobit energetické hospodářství a budovu, k nimž má vlastnické nebo jiné užívací právo, energetickému auditu se vztahuje na

a) každou fyzickou nebo právnickou osobu, která žádá o státní dotaci v rámci Programu, pokud instalovaný výkon energetického zdroje přesahuje 200 kW,
b) organizační složky státu, organizační složky krajů a obcí, hlavního města Prahy a příspěvkové organizace s celkovou roční spotřebou energie vyšší, než je prováděcím právním předpisem stanovená hodnota,
c) fyzické nebo právnické osoby, s výjimkou příspěvkových organizací, s celkovou roční spotřebou energie vyšší, než je prováděcím právním předpisem stanovená hodnota.“.

26. V § 9 odstavec 5 zní:

„(5) Energetický audit se neprovádí, jestliže stávající technologická zařízení na výrobu elektřiny a tepelné energie, na přenos elektřiny a distribuci elektřiny a na rozvod tepelné energie odpovídají požadavkům na účinnost užití energie stanoveným zvláštním právním předpisem.“.

27. V § 9 se za odstavec 5 vkládají nové odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) Energetický audit se neprovádí u stávajících budov, jejichž měrná spotřeba tepla při vytápění odpovídá požadavkům stanoveným podle prováděcího právního předpisu, a u budov obsahujících vnitřní technologické zdroje tepla v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(7) Pokud povinnost podle odstavce 3 plní vlastník nebo osoba, která má jiné užívací právo, má povinnost poskytnout nezbytnou součinnost.“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 8 a 9.

28. V § 9 se doplňují odstavce 10 a 11, které znějí:

„(10) Energetický audit může provést také osoba, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie, jestliže vykonává činnost energetického auditora na území České republiky dočasně a ojediněle, pokud je

a) státním příslušníkem členského státu Evropské unie,
b) držitelem oprávnění k výkonu činnosti energetického auditora podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

(11) Provedení auditu osobou podle odstavce 10 je povinen zadavatel energetického auditu oznámit ministerstvu.“.

29. § 10 včetně poznámek pod čarou č. 6e a 7 zní:

„§ 10

Energetický auditor

(1) Energetický auditor je fyzická osoba, která je zapsána do seznamu energetických auditorů vedeného ministerstvem, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Předpokladem pro zapsání do seznamu energetických auditorů je

a) složení odborné zkoušky,
b) způsobilost k právním úkonům,
c) bezúhonnost daná tím, že uchazeč nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin,
d) požadovaná odborná způsobilost podle odstavce 5.

(3) Způsob podání žádosti o složení odborné zkoušky, její obsah a průběh (dále jen „zkušební řád“) stanoví prováděcí právní předpis. Písemná žádost obsahuje

a) doklady o odborné způsobilosti, které zahrnují doklad o vzdělání a doklad o praxi v oboru; při uznávání odborné kvalifikace nebo jiné způsobilosti příslušníků členských států Evropské unie se postupuje podle zvláštního zákona[6e]),
b) kopie minimálně 2 zpráv o energetických auditech provedených v posledních 2 letech, na jejichž provedení se uchazeč podílel, s potvrzením o spoluúčasti od provádějícího auditora.

(4) Odborná zkouška se koná před zkušební komisí, kterou jmenuje ministerstvo. Uchazeč obdrží písemné oznámení o termínu a místě konání zkoušky nejméně 10 dnů před jejím konáním spolu s posudkem předložených energetických auditů. O průběhu a výsledku zkoušky zkušební komise pořizuje protokol a na jeho základě vydává doklad o zkoušce.

(5) Odbornou způsobilost k provádění energetických auditů má ten, kdo prokáže ukončené vysokoškolské vzdělání magisterského nebo doktorského studijního programu technického směru a 3 roky praxe v oboru nebo ukončené středoškolské vzdělání nebo vzdělání bakalářského studijního programu technického směru a 5 let praxe v oboru.

(6) Uchazeč podává ministerstvu písemnou žádost o zápis do seznamu energetických auditorů, jejíž vzor stanoví prováděcí právní předpis[6d]).

(7) K žádosti o zápis do seznamu energetických auditorů podle odstavce 6 se připojí

a) výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce,
b) doklad o složení odborné zkoušky.

(8) Pokud jsou splněny podmínky pro zápis do seznamu energetických auditorů, obdrží uchazeč osvědčení o odborné způsobilosti energetického auditora. Nejsou-li splněny podmínky pro zápis do seznamu energetických auditorů, obdrží uchazeč písemné rozhodnutí ministerstva o zamítnutí žádosti.

(9) Ministerstvo nepřipustí ke zkoušce nebo nezapíše do seznamu energetických auditorů 6 let od podání žádosti uchazeče, který v žádostech uvedl nepravdivé informace, zejména prokazující jeho odbornou způsobilost. V opakovaném případě má odmítnutí trvalou platnost.

(10) Energetický audit nesmí u zadavatele podle § 9 odst. 3 písm. a) a b) provést energetický auditor, který

a) má majetkovou účast ve společnosti nebo družstvu, které jsou zadavatelem energetického auditu,
b) je společníkem společnosti nebo členem družstva, které jsou zadavatelem, je statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu zadavatele anebo

je v pracovním nebo obdobném vztahu k zadavateli,

c) je osobou blízkou[7]) osobám, které mají u fyzických osob nebo v právnických osobách, jež jsou zadavatelem energetického auditu, postavení, které by mohlo ovlivnit činnost energetického auditora.

(11) Energetický auditor musí být pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem činnosti energetického auditora, a to tak, aby rozsah pojistného plnění byl úměrný možným škodám, které lze v rozumné míře předpokládat. Pojištění musí trvat po celou dobu výkonu auditorské činnosti.

(12) Energetický auditor je povinen zachovat mlčenlivost o všech skutečnostech týkajících se fyzické nebo právnické osoby, o kterých se dozvěděl v souvislosti s prováděním energetického auditu na jejím energetickém hospodářství a budovách. Získané skutečnosti nesmí použít ke svému prospěchu nebo k prospěchu nebo újmě třetí osoby. Zprostit energetického auditora mlčenlivosti může pouze fyzická nebo právnická osoba, na jejímž energetickém hospodářství a budovách byl proveden energetický audit, nebo stanoví-li tak jiný zákon.

(13) Energetický auditor opatřuje zprávu o energetickém auditu vlastnoručním podpisem, svým jménem a číslem, pod nímž je zapsán v seznamu energetických auditorů vedeném ministerstvem. Evidenční číslo energetického auditora nesmí být auditorem používáno na jiných dokumentech, než jsou energetický audit, průkaz budovy, inspekce kotle, klimatizačního zařízení, podklady pro výběrová řízení na tyto činnosti a vyhodnocení účinků plnění energetických auditů.

(14) Energetický auditor je povinen vést chronologický seznam energetických auditů a ostatních činností opatřených číslem, pod nímž je zapsán v seznamu energetických auditorů vedeném ministerstvem. Tento seznam energetických auditů a ostatních činností za uplynulý rok je povinen předložit na vyžádání nebo každoročně vždy do 31. března ministerstvu, a to i když energetické audity nebo ostatní činnosti neprováděl.

(15) Seznam energetických auditů a ostatních činností, který předkládá energetický auditor podle odstavce 14, obsahuje název zadavatele, název zařízení, jeho roční spotřebu energie v GJ, navržené úspory v GJ a datum, kdy byl energetický audit, průkaz nebo inspekce kotlů nebo klimatizačních zařízení objednán a vyhotoven.

(16) Dokumenty podle odstavce 13 označené uchazečem o zápis do seznamu energetických auditorů nebo energetickým auditorem se předkládají v originále nebo notářsky ověřené kopii.

[6e]) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

[7]) § 116 občanského zákoníku.“.

30. V § 11 odst. 1 písm. b) se za slovo „energie“ vkládají slova „a energetické náročnosti budov“.

31. V § 11 odst. 1 písmena f) a g) znějí:

„f) rozhoduje o obsahovém zaměření zkoušek energetických auditorů, osob zpracovávajících průkazy podle § 6a odst. 7 nebo provádějících kontroly podle § 6 odst. 5 a 8, formě a termínu jejich konání; vydává zkušební řád pro zkoušky energetických auditorů,

g) rozhoduje o zápisu do seznamu energetických auditorů a vydává osvědčení o odborné způsobilosti energetického auditora, dále vydává osvědčení o odborné způsobilosti osob zpracovávajících průkazy podle § 6a odst. 7 nebo provádějících kontroly podle § 6 odst. 5 a 8,“.

32. V § 11 odst. 1 písm. h) se slova „§ 10 odst. 7 a 8“ nahrazují slovy „§ 10 odst. 10 až 14“, za slovo „provádění“ se vkládají slova „a zpracování“ a slovo „stanoveného“ se nahrazuje slovem „stanovené“.

33. V § 11 odst. 1 se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i) a j), která znějí:

„i) uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje,

j) informuje Evropskou komisi o plnění závazků vyplývajících ze směrnic a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady.“.

34. V § 11 odst. 2 se slova „k tomu určenou“ zrušují.

35. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a

Řízení o zrušení zápisu v seznamu energetických auditorů

(1) Ministerstvo zruší zápis energetického auditora v seznamu auditorů, poruší-li auditor povinnosti stanovené mu v § 9 tohoto zákona (dále jen „provinění“). O zrušení zápisu v seznamu energetických auditorů rozhoduje ministerstvo v řízení, které se zahajuje na základě podání doručeného ministerstvu nebo na základě podnětu ze Státní energetické inspekce nebo z úřední moci ministerstva.

(2) Řízení o zrušení zápisu v seznamu energetických auditorů může být zahájeno do 6 měsíců ode dne, kdy se ministerstvo dozvědělo o provinění, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k provinění došlo.

(3) Návrh na zahájení řízení musí mít písemnou formu a musí být skutkově vymezen. Důvody uvedené v návrhu na zahájení řízení nesmí být po zahájení řízení měněny.

(4) Energetický auditor, proti kterému je řízení vedeno, má právo vyjádřit se k návrhu podle odstavce 3, k důvodům v návrhu uvedeným, ke způsobu zjištění jeho provinění, k výsledkům kontroly Státní energetické inspekce; dále má právo navrhovat důkazy a jejich doplnění, klást svědkům nebo znalcům otázky při ústním jednání.

(5) Ministerstvo může rozhodnout i bez ústního jednání, jestliže s tím energetický auditor souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li energetický auditor do 14 dnů od doručení výzvy ministerstva svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučení.

(6) Podkladem pro vydání rozhodnutí jsou vždy výsledky kontroly provedené Státní energetickou inspekcí; tato kontrola se provádí v řízení nebo může být provedena i před zahájením řízení, jde-li o řízení zahájené z podnětu Státní energetické inspekce.

(7) Ministerstvo může na návrh Státní energetické inspekce v případě méně závažných provinění rozhodnout o přezkoušení energetického auditora. Neuspěje-li energetický auditor při přezkoušení, ministerstvo zruší rozhodnutím zápis v seznamu energetických auditorů.

(8) Energetický auditor je povinen do 14 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení zápisu do seznamu energetických auditorů vrátit ministerstvu originál osvědčení.

(9) Energetický auditor, jemuž byl zrušen zápis do seznamu energetických auditorů, se může přihlásit ke složení zkoušky podle § 10 tohoto zákona nejdříve po uplynutí 1 roku od nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení zápisu do seznamu energetických auditorů.“.

36. Hlava V včetně poznámek pod čarou č. 7a a 7b zní:

„HLAVA V

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 12

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) jako vlastník nebo provozovatel kotle spalujícího kapalná, plynná nebo pevná paliva se jmenovitým výkonem do 200 kW, nejde-li o provozovatele uvedeného v § 6 odst. 6, nezajistí pravidelnou kontrolu jeho účinnosti podle § 6 odst. 2,

b) jako vlastník nebo provozovatel zařízení sloužícího pro vytápění se jmenovitým výkonem nad 20 kW a staršího 15 let od data uvedení do provozu nezajistí jednorázovou kontrolu kotle nebo vnitřních rozvodů tepelné energie podle § 6 odst. 3,

c) jako vlastník nebo provozovatel kotle spalujícího kapalná, plynná nebo pevná paliva se jmenovitým výkonem nad 200 kW nezajistí pravidelnou kontrolu jeho účinnosti podle § 6 odst. 4,

d) jako vlastník nebo provozovatel klimatizačního systému se jmenovitým chladicím výkonem vyšším než 12 kW nezajistí pravidelnou jeho kontrolu podle § 6 odst. 7,

e) jako vlastník nebo provozovatel zařízení na rozvod tepelné energie nebo vlastník vnitřního rozvodu tepelné energie nebo chladu nezajistí účinnost užití energie nebo vybavení rozvodů nebo vnitřních rozvodů tepelné energie nebo chladu podle § 6 odst. 9,

f) jako vlastník nebo provozovatel zařízení pro přenos elektřiny nebo rozvod elektřiny v rozporu s § 6 odst. 9 nevyhodnocuje účinnost užití elektřiny u všech provozovaných zařízení,

g) jako stavebník nebo jako vlastník budovy nesplní požadavky podle § 6a odst. 1, nejde-li o případ podle § 6a odst. 8, nebo v rozporu s § 6a odst. 2 splnění těchto požadavků nedoloží průkazem podle § 6a odst. 3, 4 a 5,

h) jako vlastník budovy v rozporu s § 6a odst. 9 překročí měrné ukazatele spotřeby tepla pro vytápění nebo chlazení anebo pro přípravu teplé vody,

i) jako stavebník nebo jako vlastník budovy nevybaví vnitřní tepelné zařízení budovy přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům podle § 6a odst. 10 ve lhůtě podle § 14 odst. 2,

j) jako konečný spotřebitel v rozporu s § 6a odst. 10 neumožní instalaci nebo údržbu a kontrolu přístrojů regulujících dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům,

k) jako vlastník budovy se neřídí pravidly pro vytápění nebo chlazení anebo dodávku teplé vody podle § 6a odst. 11,

l) jako vlastník energetického hospodářství nebo budovy, které byly povinně podrobeny energetickému auditu nebo na zpracování jejich auditu byla využita státní dotace, neposkytne na vyžádání kopii zprávy o energetickém auditu podle § 9 odst. 2,

m) jako osoba uvedená v § 9 odst. 3 písm. a) nebo c) nepodrobí energetické hospodářství nebo budovu, k nimž má vlastnické nebo jiné užívací právo, energetickému auditu ve lhůtě podle § 14 odst. 3, nebo

n) jako osoba mající jiné užívací právo než právo vlastnické k energetickému hospodářství nebo budově neposkytne v rozporu s § 9 odst. 7 vlastníku při plnění povinnosti podle § 9 odst. 3 součinnost.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. f), h), j), k) a n) lze uložit pokutu do 50 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. g), i), l) a m) pokutu do 100 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c), d) a e) pokutu do 200 000 Kč.

§ 12a

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) jako vlastník nebo provozovatel kotle spalujícího kapalná, plynná nebo pevná paliva se jmenovitým výkonem do 200 kW, nejde-li o provozovatele uvedeného v § 6 odst. 6, nezajistí pravidelnou kontrolu jeho účinnosti podle § 6 odst. 2,

b) jako vlastník nebo provozovatel zařízení sloužícího pro vytápění se jmenovitým výkonem nad 20 kW a staršího 15 let od data uvedení do provozu nezajistí jednorázovou kontrolu kotle nebo vnitřních rozvodů tepelné energie podle § 6 odst. 3,

c) jako vlastník nebo provozovatel kotle spalujícího kapalná, plynná nebo pevná paliva se jmenovitým výkonem nad 200 kW nezajistí pravidelnou kontrolu jeho účinnosti podle § 6 odst. 4,

d) jako vlastník nebo provozovatel klimatizačního systému se jmenovitým chladicím výkonem vyšším než 12 kW nezajistí pravidelnou jeho kontrolu podle § 6 odst. 7,

e) jako vlastník nebo provozovatel zařízení na rozvod tepelné energie nebo vlastník vnitřního rozvodu tepelné energie nebo chladu nezajistí účinnost užití energie nebo vybavení rozvodů nebo vnitřních rozvodů tepelné energie nebo chladu podle § 6 odst. 9,

f) jako vlastník nebo provozovatel zařízení pro přenos elektřiny nebo rozvod elektřiny v rozporu s § 6 odst. 9 nevyhodnocuje účinnost užití elektřiny u všech provozovaných zařízení,

g) jako stavebník nebo jako vlastník budovy nesplní požadavky podle § 6a odst. 1, nejde-li o případ podle § 6a odst. 8, nebo v rozporu s § 6a odst. 2 splnění těchto požadavků nedoloží průkazem podle § 6a odst. 3, 4 a 5,

h) jako vlastník budovy v rozporu s § 6a odst. 9 překročí měrné ukazatele spotřeby tepla pro vytápění nebo chlazení anebo pro přípravu teplé vody,

i) jako stavebník nebo jako vlastník budovy nevybaví vnitřní tepelné zařízení budovy přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům podle § 6a odst. 10 ve lhůtě podle § 14 odst. 2,

j) jako konečný spotřebitel v rozporu s § 6a odst. 10 neumožní instalaci nebo údržbu a kontrolu přístrojů regulujících dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům,

k) jako vlastník budovy se neřídí pravidly pro vytápění nebo chlazení anebo dodávku teplé vody podle § 6a odst. 11,

l) jako vlastník energetického hospodářství nebo budovy, které byly povinně podrobeny energetickému auditu nebo na zpracování jejich auditu byla využita státní dotace, neposkytne na vyžádání kopii zprávy o energetickém auditu podle § 9 odst. 2,

m) jako osoba uvedená v § 9 odst. 3 písm. a) nebo c) nepodrobí energetické hospodářství nebo budovu, k nimž má vlastnické nebo jiné užívací právo, energetickému auditu ve lhůtě podle § 14 odst. 3, nebo

n) jako osoba mající jiné užívací právo než právo vlastnické k energetickému hospodářství nebo budově neposkytne v rozporu s § 9 odst. 7 vlastníku při plnění povinnosti podle § 9 odst. 3 součinnost.

(2) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu dále tím, že

a) jako držitel licence na podnikání v energetických odvětvích nebo dodavatel tuhých a kapalných paliv nebo zpracovatel komunálních odpadů neposkytne pořizovateli na jeho výzvu potřebné podklady a údaje podle § 4 odst. 6,

b) jako výrobce elektřiny nebo tepelné energie nezajistí u nově zřizovaných zařízení pro výrobu elektřiny nebo tepelné energie nebo u zařízení na výrobu elektřiny nebo tepelné energie, u nichž se provádí změna dokončených staveb, minimální účinnost užití energie podle § 6 odst. 1,

c) jako výrobce nebo dovozce nebo prodejce uvede na trh spotřebiče energie v rozporu s § 6 odst. 10,

d) jako provozovatel budov pro účely uvedené v § 6a odst. 6 neumístí průkaz na veřejně přístupném místě v budově do 4 let od nabytí účinnosti tohoto zákona,

e) jako výrobce tepla se zdrojem o součtovém výkonu zdroje vyšším než 5 MW_t v rozporu s § 7 odst. 1 nepodrobí dokumentaci stavby energetickému auditu z hlediska zavedení výroby elektřiny,

f) jako výrobce elektřiny z tepelných procesů se zdrojem o součtovém výkonu zdroje vyšším než 10 MW_e v rozporu s § 7 odst. 2 nepodrobí dokumentaci stavby energetickému auditu z hlediska zavedení dodávky tepla,

g) jako tuzemský výrobce nebo dovozce hromadně vyráběných energetických spotřebičů v rozporu s § 8 odst. 1 nevybaví tyto spotřebiče štítky vyhovujícími požadavkům podle § 8 odst. 3, 6 nebo nezpracuje technickou dokumentaci podle § 8 odst. 7,

h) jako prodejce energetických spotřebičů uvedených v prováděcím právním předpisu[6c]) v rozporu

s § 8 odst. 4 nabídne energetický spotřebič bez energetického štítku, nebo

i) jako tuzemský výrobce, dovozce nebo distributor hromadně vyráběných energetických spotřebičů použije v rozporu s § 8 odst. 5 značky, symboly nebo popisy, které by mohly uvést zákazníka v omyl, nebo

j) v rozporu s § 8 odst. 8 jako prodejce energetických spotřebičů nabízející tyto spotřebiče v rámci zásilkového obchodu, v katalozích nebo jinou cestou, nezajistí, aby se zájemce mohl seznámit s technickou dokumentací ještě před uzavřením kupní smlouvy.

(3) Společenství vlastníků jednotek se dopustí správního deliktu tím, že

a) nesplní požadavky podle § 6a odst. 1, nejde-li o případ podle § 6a odst. 8, nebo v rozporu s § 6a odst. 2 splnění těchto požadavků nedoloží průkazem podle § 6a odst. 3, 4 a 5,

b) v rozporu s § 6a odst. 9 překročí měrné ukazatele spotřeby tepla pro vytápění nebo chlazení anebo pro přípravu teplé vody,

c) nevybaví vnitřní tepelné zařízení budovy přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům podle § 6a odst. 10 ve lhůtě podle § 14 odst. 2, nebo

d) se neřídí pravidly pro vytápění nebo chlazení anebo dodávku teplé vody podle § 6a odst. 11.

(4) Energetický auditor se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 9 odst. 1 zpracuje neobjektivní zprávu o energetickém auditu,

b) neposkytne na vyžádání kopii zprávy o energetickém auditu podle § 9 odst. 2,

c) provede energetický audit v případech uvedených v § 10 odst. 10,

d) provede energetický audit bez pojištění podle § 10 odst. 11,

e) poruší povinnost zachovávat mlčenlivost podle § 10 odst. 12,

f) použije evidenční číslo energetického auditora v rozporu s § 10 odst. 13, nebo

g) nevede chronologický seznam energetických auditů a ostatních činností nebo jej na vyžádání nepředloží podle § 10 odst. 14.

(5) Podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) jako osoba provádějící kontrolu kotlů uvedených v § 6 odst. 2 až 4 nesplňuje požadavky uvedené v § 6 odst. 5,

b) jako osoba provádějící kontrolu klimatizačních systémů uvedených v § 6 odst. 7 nesplňuje požadavky podle § 6 odst. 8, nebo

c) jako zpracovatel průkazu nesplňuje požadavky podle § 6a odst. 7.

(6) Za správní delikt se uloží pokuta

a) do 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. f), h), j), k) a n) a odstavce 3 písm. b) a d),

b) do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. g), i), l) a m), odstavce 3 písm. a) a c), odstavce 4 písm. b), c), d), e), f) a g) a odstavce 5 písm. a), b) a c),

c) do 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), c), d) a e),

d) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a), d), e), f), h), i) a j) a odstavce 4 písm. a),

e) do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. b), c) a g).

§ 12b

Společná ustanovení ke správním deliktům

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 2 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona projednává Státní energetická inspekce[7a]). V prvním stupni územní inspektorát, v jehož územní působnosti se nachází místo spáchání správního deliktu. O odvolání rozhoduje ústřední inspektorát.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby[7b]) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá a vymáhá Státní energetická inspekce.

(7) Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

[7a]) § 92 odst. 1 a § 93 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní zprávy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[7b]) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.“.

37. V § 13 odst. 2 se doplňuje věta „V těchto ří-

zeních vydává závazná stanoviska, jejichž rozsah stanoví prováděcí právní předpis.“.

38. V § 13 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Státní energetická inspekce je dotčeným orgánem státní správy při pořizování politiky územního rozvoje a územní plánovací dokumentace, pokud umisťují nebo mění zdroje energie, distribuční soustavy určené k distribuci elektrické energie a plynu, nebo rozvodná tepelná zařízení. V těchto případech vydává stanovisko v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví podmínky pro určení energetických zařízení, k nimž vydává stanovisko ministerstvo nebo Státní energetická inspekce.“.

39. Za § 13 se vkládá nový § 13a, který zní:

„§ 13a

Kontrola

Kontrolu dodržování ustanovení tohoto zákona upravuje zvláštní zákon[2]).“.

40. V § 14 odst. 2 se slova „§ 6 odst. 7“ nahrazují slovy „§ 6a odst. 10“.

41. V § 14 odstavec 5 zní:

„(5) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 6 až 10 a § 13.“.

42. V § 14 odst. 7 písm. a) se slova „Českou energetickou agenturou“ nahrazují slovy „ministerstvem“.

Čl. II

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2006, s výjimkou ustanovení bodu 17 § 6 odst. 2, 3 a 4, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2007, a bodu 17 § 6 odst. 7 a bodu 19 § 6a odst. 2, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

178

ZÁKON

ze dne 29. března 2006,

kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o oběhu osiva a sadby

Čl. I

Zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství[1]) a upravuje uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin, registraci odrůd druhů pěstovaných rostlin (dále jen „druhový seznam“), uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu a odrůd okrasných druhů, dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem právnickým a fyzickým osobám a sankce za jejich porušení.

---

[1]) Směrnice Rady 66/401/EHS ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva pícnin na trh.
Směrnice Rady 66/402/EHS ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Rady 68/193/EHS ze dne 9. dubna 1968 o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh.
Směrnice Rady 69/60/EHS ze dne 18. února 1969, kterou se mění směrnice Rady ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Rady 69/63/EHS ze dne 18. února 1969, kterou se mění směrnice Rady ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva pícnin na trh.
Směrnice Rady 71/140/EHS ze dne 22. března 1971, kterou se mění směrnice 68/193/EHS o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh.
Směrnice Rady 71/162/EHS ze dne 30. března 1971, kterou se mění směrnice ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin a sadby brambor na trh, směrnice ze dne 30. června 1969 o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh a směrnice ze dne 29. září 1970 o uvádění osiva zeleniny na trh.
Směrnice Rady 72/274/EHS ze dne 20. července 1972, kterou se mění směrnice ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin a sadby brambor na trh, směrnice ze dne 30. června 1969 o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh a směrnice ze dne 29. září 1970 o uvádění osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin.
Směrnice Rady 72/418/EHS ze dne 6. prosince 1972, kterou se mění směrnice ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin a sadby brambor na trh, směrnice ze dne 30. června 1969 o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh a směrnice ze dne 29. srpna 1970 o uvádění osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd zemědělských rostlin.
Směrnice Rady 73/438/EHS ze dne 11. prosince 1973, kterou se mění směrnice ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin a sadby brambor na trh, směrnice ze dne 30. června 1969 o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh a směrnice ze dne 29. září 1970 o uvádění osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin.
Směrnice Komise 74/268/EHS ze dne 2. května 1974, kterou se stanoví zvláštní požadavky pro výskyt Avena fatua v osivu pícnin a obilovin.
Směrnice Rady 74/648/EHS ze dne 9. prosince 1974, kterou se mění směrnice 68/193/EHS o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh.
Směrnice Rady 75/444/EHS ze dne 26. června 1975, kterou se mění směrnice 66/400/EHS, 66/401/EHS, 66/402/EHS, 66/403/EHS a 69/208/EHS o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin, sadby brambor a osiva olejnin a přadných rostlin na trh.
Směrnice Komise 75/502/EHS ze dne 25. července 1975, kterou se omezuje uvádění na trh osiva lipnice luční (Poa pratensis L.) na osivo, které bylo úředně certifikováno jako „základní osivo“ nebo „certifikované osivo“.
Směrnice Komise 77/629/EHS ze dne 28. září 1977, kterou se mění přílohy směrnice Rady 68/193/EHS o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh.
Směrnice Rady 78/55/EHS ze dne 19. prosince 1977, kterou se mění směrnice 66/400/EHS, 66/401/EHS, 66/402/EHS, 68/193/EHS, 69/208/EHS, 70/458/EHS a 70/457/EHS o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin, révového vegetativního množitelského materiálu, osiva olejnin a přadných rostlin a osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin.
První směrnice Komise 78/386/EHS ze dne 18. dubna 1978, kterou se mění přílohy směrnice 66/401/EHS o uvádění osiva pícnin na trh.
První směrnice Komise 78/387/EHS ze dne 18. dubna 1978, kterou se mění přílohy směrnice Rady 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Komise 78/511/EHS ze dne 24. května 1978, kterou se mění směrnice 74/268/EHS, kterou se stanoví

zvláštní požadavky pro výskyt Avena fatua v osivu pícnin a obilovin.
Směrnice Rady 78/692/EHS ze dne 25. července 1978, kterou se mění směrnice 66/400/EHS, 66/401/EHS, 66/402/ /EHS, 66/403/EHS, 68/193/EHS, 69/208/EHS a 70/458/ /EHS o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin, sadby brambor, révového vegetativního množitelského materiálu, osiva olejnin a přadných rostlin a osiva zeleniny na trh.
Směrnice Rady 78/1020/EHS ze dne 5. prosince 1978, kterou se mění směrnice 66/401/EHS, 66/402/EHS a 69/208/ /EHS o uvádění osiva pícnin, osiva obilovin a osiva olejnin a přadných rostlin na trh.
Směrnice Komise 79/641/EHS ze dne 27. června 1979, kterou se mění směrnice Rady 66/401/EHS, 66/402/EHS, 69/ /208/EHS a 70/458/EHS o uvádění osiva pícnin, osiva obilovin, osiva olejnin a přadných rostlin a osiva zeleniny na trh.
Směrnice Rady 79/692/EHS ze dne 24. července 1979, kterou se mění směrnice 66/401/EHS, 66/402/EHS, 70/458/ /EHS a 70/457/EHS o uvádění osiva pícnin, osiva obilovin a osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin.
Směrnice Komise 80/754/EHS ze dne 17. července 1980, kterou se mění příloha II směrnice Rady 66/401/EHS o uvádění na trh osiva pícnin.
Směrnice Komise 81/126/EHS ze dne 16. února 1981, kterou se mění přílohy směrnic Rady 66/401/EHS, 66/402/ /EHS a 69/208/EHS o uvádění osiva pícnin, osiva obilovin a osiva olejnin a přadných rostlin na trh a směrnice 78/386/ /EHS a 78/388/EHS.
Směrnice Komise 82/287/EHS ze dne 13. dubna 1982, kterou se mění přílohy směrnic Rady 66/401/EHS a 69/208/ /EHS o uvádění osiva pícnin a osiva olejnin a přadných rostlin na trh a směrnice 78/386/EHS a 78/388/EHS.
Směrnice Komise 82/331/EHS ze dne 6. května 1982, kterou se mění směrnice Rady 68/193/EHS o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh.
Směrnice Komise 85/38/EHS ze dne 14. prosince 1984, kterou se mění přílohy I a II směrnice Rady 66/401/EHS o uvádění osiva pícnin na trh.
Směrnice Komise 86/109/EHS ze dne 27. února 1986 o omezení uvádění osiva některých druhů pícnin, olejnin a přadných rostlin na trh na osiva úředně uznaná jako „základní osivo“ nebo „certifikované osivo“.
Směrnice Rady 86/155/EHS ze dne 22. dubna 1986, kterou se v důsledku přistoupení Španělska a Portugalska mění některé směrnice o uvádění osiva a sadby na trh.
Směrnice Komise 86/320/EHS ze dne 20. června 1986, kterou se mění směrnice Rady 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Komise 87/120/EHS ze dne 14. ledna 1987, kterou se mění některé směrnice Rady o uvádění osiva a sadby na trh.
Směrnice Komise 87/480/EHS ze dne 9. září 1987, kterou se mění směrnice Rady 66/401/EHS a 69/208/EHS o uvádění osiva pícnin a osiva olejnin a přadných rostlin na trh.
Směrnice Rady 88/332/EHS ze dne 13. června 1988, kterou se mění některé směrnice o uvádění osiva a sadby na trh, pokud jde o přijímání prováděcích pravidel k ustanovením o osivu a sadbě vyhovující méně přísným požadavkům.
Směrnice Rady 88/380/EHS ze dne 13. června 1988, kterou se mění směrnice 66/400/EHS, 66/401/EHS, 66/403/EHS, 69/208/EHS, 70/457/EHS a 70/458/EHS o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin, sadby brambor, osiva olejnin a přadných rostlin a osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin.
Směrnice Komise 88/506/EHS ze dne 13. září 1988, kterou se mění příloha II směrnice Rady 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Komise 89/2/EHS ze dne 15. prosince 1988, kterou se mění směrnice Rady 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Komise 89/14/EHS ze dne 15. prosince 1988, kterou se určují skupiny odrůd mangoldu a červené řepy, na které odkazují požadavky na nejmenší povolené vzdálenosti porostu v příloze I směrnice Rady 70/458/EHS o uvádění osiva zeleniny na trh.
Směrnice Komise 89/100/EHS ze dne 20. ledna 1989, kterou se mění příloha II směrnice Rady 66/401/EHS o uvádění osiva pícnin na trh.
Směrnice Komise 89/424/EHS ze dne 30. června 1989, kterou se mění směrnice 86/109/EHS o omezení uvádění osiva některých druhů pícnin, olejnin a přadných rostlin na trh na osiva úředně uznaná jako „základní osivo“ nebo „certifikované osivo“.
Směrnice Komise 91/376/EHS ze dne 25. června 1991, kterou se mění směrnice 86/109/EHS o omezení uvádění osiva některých druhů pícnin, olejnin a přadných rostlin na trh na osiva úředně uznaná jako „základní osivo“ nebo „certifikované osivo“.
Směrnice Komise 92/19/EHS ze dne 23. března 1992, kterou se mění směrnice 66/401/EHS o uvádění osiva pícnin na trh.
Směrnice Rady 92/33/ES ze dne 28. dubna 1992 o uvádění sadby a rozmnožovacího materiálu zeleniny mimo osivo na trh.
Směrnice Rady 92/34/EHS ze dne 28. dubna 1992 o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce.
Směrnice Komise 93/2/EHS ze dne 28. ledna 1993, kterou se mění příloha II směrnice Rady 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Komise 93/17/EHS ze dne 30. března 1993 o vymezení tříd Společenství pro základní sadbu brambor a o podmínkách a označování těchto tříd.
Směrnice Komise 93/48/EHS ze dne 23. června 1993, kterou se stanoví tabulka požadavků na rozmnožovací materiál ovocných rostlin a na ovocné rostliny určené k produkci ovoce podle směrnice Rady 92/34/EHS.
Směrnice Komise 93/49/EHS ze dne 23. června 1993, kterou se stanoví tabulka požadavků na rozmnožovací materiál okrasných rostlin a na okrasné rostliny podle směrnice Rady 91/682/EHS.
Směrnice Komise 93/61/EHS ze dne 2. července 1993, kterou se stanoví tabulka požadavků na sadbu a rozmnožovací materiál zeleniny mimo osivo podle směrnice Rady 92/33/ /EHS.
Směrnice Komise 93/62/EHS ze dne 5. července 1993 o prováděcích opatřeních týkajících se dohledu nad dodavateli a zařízeními a jejich kontroly v rámci směrnice Rady 92/ /33/EHS o uvádění na trh sadby a rozmnožovacího materiálu zeleniny mimo osivo.
Směrnice Komise 93/64/EHS ze dne 5. července 1993 o prováděcích opatřeních týkajících se dohledu nad dodavateli

a zařízeními a jejich kontroly v rámci směrnice Rady 92/ /34/EHS o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce.
Směrnice Komise 93/79/EHS ze dne 21. září 1993, kterou se stanoví dodatečná prováděcí ustanovení týkající se odrůdových seznamů rozmnožovacího materiálu a ovocných rostlin a ovocných rostlin, které vedou dodavatelé podle směrnice Rady 92/34/EHS.
Směrnice Komise 95/6/ES ze dne 20. března 1995, kterou se mění přílohy I a II směrnice Rady 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Komise 96/18/ES ze dne 19. března 1996, kterou se mění některé směrnice Rady o uvádění osiva a sadby na trh.
Směrnice Rady 96/72/ES ze dne 18. listopadu 1996, kterou se mění směrnice 66/400/EHS, 66/401/EHS, 66/402/EHS, 66/403/EHS, 69/208/EHS a 70/458/EHS o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin, sadby brambor, osiva olejnin a přadných rostlin a osiva zeleniny na trh.
Směrnice Rady 98/56/ES ze dne 20. července 1998 o uvádění rozmnožovacího materiálu okrasných rostlin na trh.
Směrnice Rady 98/95/ES ze dne 14. prosince 1998, kterou se mění směrnice 66/400/EHS, 66/401/EHS, 66/402/EHS, 66/403/EHS, 69/208/EHS, 70/457/EHS a 70/458/EHS o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin, sadby brambor, osiva olejnin a přadných rostlin a osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin, pokud se týká konsolidace vnitřního trhu, geneticky modifikovaných rostlinných odrůd a genetických zdrojů rostlin.
Směrnice Rady 98/96/ES ze dne 14. prosince 1998, kterou se mění, mimo jiné ve věci neúředních inspekcí, směrnice 66/400/EHS, 66/401/EHS, 66/402/EHS, 66/403/ /EHS, 69/208/EHS, 70/457/EHS a 70/458/EHS o uvádění osiva řepy, osiva pícnin, osiva obilovin, sadby brambor, osiva olejnin a přadných rostlin a osiva zeleniny na trh a o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin.
Směrnice Komise 1999/8/ES ze dne 18. února 1999, kterou se mění směrnice Rady 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Komise 1999/54/ES ze dne 26. května 1999, kterou se mění směrnice Rady 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Komise 1999/66/ES ze dne 28. června 1999, kterou se stanoví požadavky na návěsku nebo jiný dokument vystavený dodavatelem na základě směrnice Rady 98/56/ /ES.
Směrnice Komise 1999/67/ES ze dne 28. června 1999, kterou se mění směrnice 93/67/EHS, kterou se stanoví tabulka požadavků na rozmnožovací materiál okrasných rostlin a na okrasné rostliny podle směrnice Rady 91/682/EHS.
Směrnice Komise 1999/68/ES ze dne 28. června 1999, kterou se stanoví dodatečná opatření pro odrůdové seznamy okrasných rostlin, které vedou dodavatelé podle směrnice Rady 98/56/ES.
Směrnice Rady 2001/64/ES ze dne 31. srpna 2001, kterou se mění směrnice 66/401/EHS o uvádění osiva pícnin na trh a směrnice 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh.
Směrnice Rady 2002/11/ES ze dne 14. února 2002, kterou se mění směrnice 68/193/EHS o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh a kterou se zrušuje směrnice 74/649/EHS.
Směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin.
Směrnice Rady 2002/54/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva řepy na trh.
Směrnice Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh.
Směrnice Rady 2002/56/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění sadby brambor na trh.
Směrnice Rady 2002/57/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh.
Směrnice Rady 2002/68/ES ze dne 19. července 2002, kterou se mění směrnice 2002/57/ES o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh.
Směrnice Komise 2003/45/ES ze dne 28. května 2003, kterou se mění směrnice Rady 2002/57/ES o uvádění osiva olejnin a přadných rostlin na trh.
Směrnice Rady 2003/61/ES ze dne 18. června 2003, kterou se mění směrnice 66/401/EHS o uvádění osiva pícnin na trh, 66/402/EHS o uvádění osiva obilovin na trh, 68/193/ /EHS o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh, 92/33/EHS o uvádění rozmnožovacího materiálu a sadby zeleniny s výjimkou osiva na trh, 92/34/ /EHS o uvádění rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce na trh, 98/56/ES o uvádění rozmnožovacího materiálu okrasných rostlin na trh, 2002/54/ES o uvádění osiva řepy na trh, 2002/55/ES o uvádění osiva zeleniny na trh, 2002/56/ES o uvádění sadby brambor na trh a 2002/57/ES o uvádění osiva olejnatých a přadných rostlin na trh s ohledem na srovnávací zkoušky a testy Společenství.
Směrnice Komise 2003/90/ES ze dne 6. října 2003, kterou se stanoví prováděcí opatření k článku 7 směrnice Rady 2002/ /53/ES, pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zemědělských rostlin.
Směrnice Komise 2003/91/ES ze dne 6. října 2003, kterou se stanoví prováděcí opatření k článku 7 směrnice Rady 2002/ /55/ES, pokud jde o minimum znaků, na které se zkoušky vztahují, a minimální podmínky pro zkoušení určitých odrůd druhů zeleniny.
Směrnice Komise 2003/111/ES ze dne 26. listopadu 2003, kterou se mění příloha II směrnice 92/34/EHS o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce.
Směrnice Komise 2004/29/ES ze dne 4. března 2004 o stanovení charakteristických znaků a minimálních požadavků pro zkoušení odrůd révy vinné.
Směrnice Komise 2004/55/ES ze dne 20. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 66/401/EHS o uvádění osiva pícnin na trh.
Směrnice Rady 2004/117/ES ze dne 22. prosince 2004, kterou se mění směrnice Rady 66/401/EHS, 66/402/EHS, 2002/54/ES, 2002/55/ES a 2002/57/ES, pokud jde o zkoušky pod úředním dohledem a rovnocennost osiva vyprodukovaného ve třetích zemích.“.

2. V § 1 odst. 2 se ve větě první za slovy „genetické rozmanitosti rostlin“ tečka nahrazuje čárkou a vkládají se slova „s výjimkou rozmnožovacího materiálu révy.“.

3. § 2 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1a, 2, 2a a 3 zní:

„§ 2

Vymezení pojmů

(1) V tomto zákoně se rozumí

a) odrůdou soubor rostlin náležející k nejnižšímu stupni botanického třídění, vymezitelný projevem znaků vyplývajících z určitého genotypu nebo kombinace genotypů, odlišitelný od každého jiného souboru rostlin projevem nejméně jednoho z těchto znaků, a považovaný za jednotku rozmnožovatelnou beze změny,

b) rozmnožovacím materiálem osivo a sadba pěstovaných rostlin,

c) osivem semena k rozmnožování nebo pěstování rostlin; za osivo se považuje i sadba brambor a ustanovení písmene d) se pro ni nepoužije,

d) sadbou rostliny nebo části rostlin sloužící k rozmnožování nebo k pěstování,

e) komponentami odrůdy linie, klony nebo jiné odrůdy, z nichž se daná odrůda skládá anebo z nichž se vyrábí rozmnožovací materiál dané odrůdy,

f) geneticky modifikovanou odrůdou odrůda, která zahrnuje geneticky modifikované rostliny[1a]),

g) udržovacím šlechtěním odrůdy postup podle obecně uznávané praxe, zajišťující zachování uniformity a stálosti odrůdy[2]),

h) udržovatelem odrůdy osoba odpovědná za udržovací šlechtění odrůdy,

i) uváděním do oběhu obchodní skladování, prodej, nebo jiný způsob převodu nebo přechodu rozmnožovacího materiálu na jinou osobu, pokud jsou tyto činnosti prováděny za účelem jeho obchodního využití, přičemž za uvádění do oběhu se považuje rovněž nabízení k prodeji; za uvádění do oběhu se nepovažuje výroba nebo úprava rozmnožovacího materiálu u jiné osoby, která není spojena s převodem nebo přechodem rozmnožovacího materiálu, a poskytnutí rozmnožovacího materiálu pro šlechtitelské, výzkumné a pokusné účely,

j) uznávacím řízením proces úředního zkoušení množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu; formou uznávacího řízení je rovněž osvědčování vlastností rozmnožovacího materiálu pro účely vývozu s vydáváním mezinárodně platných certifikátů,

k) sazenicemi zeleniny mladé rostliny vyrobené z osiva, sadby nebo části rostlin k výsadbě pro pěstování zeleniny ke konečné spotřebě,

l) podnoží výpěstek rodu nebo druhu včetně jejich kříženců a odrůd vhodných pro štěpování odrůd révy, ovocných rodů a druhů, okrasných druhů nebo zeleniny,

m) úředním popisem odrůdy popis odrůdy sestavený na základě úředních zkoušek odlišnosti, uniformity a stálosti odrůdy, zahrnující znaky, jimiž je odrůda vymezena, vztahující se na rostliny vypěstované z uznaného nebo standardního osiva anebo sadby,

n) kategorií rozmnožovacího materiálu šlechtitelský rozmnožovací materiál, rozmnožovací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál, certifikovaný rozmnožovací materiál, standardní osivo zeleniny, standardní sadba révy, konformní rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů nebo obchodní osivo, kterým je rozlišena biologická hodnota a rozsah sledování vlastností příslušného rozmnožovacího materiálu,

o) šlechtitelským rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál odpovídající úřednímu popisu odrůdy v péči udržovatele odrůdy, který slouží k výrobě rozmnožovacího materiálu předstupňů a nepodléhá uznávacímu řízení, pokud není uváděn do oběhu nebo využíván pro výrobu certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

p) rozmnožovacím materiálem předstupňů rozmnožovací materiál vyráběný nebo zajišťovaný udržovatelem odrůdy jako kategorie předcházející základnímu rozmnožovacímu materiálu,

q) základním rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál vyrobený udržovatelem nebo pod jeho dohledem přímo ze šlechtitelského rozmnožovacího materiálu nebo z rozmnožovacího materiálu předstupňů anebo sloužící k výrobě certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

r) certifikovaným rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál vyrobený přímo z uznaného šlechtitelského rozmnožovacího materiálu, z rozmnožovacího materiálu předstupňů nebo ze základního rozmnožovacího materiálu, anebo z certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

s) standardním osivem osivo registrované odrůdy zeleniny nebo odrůdy zeleniny zapsané ve společném katalogu odrůd, které nepodléhá uznávacímu řízení a které je určeno zejména k produkci zeleniny,

t) standardním rozmnožovacím materiálem révy sadba, která je odrůdově pravá a odrůdově čistá, určená k produkci hroznů anebo k produkci rostlin nebo částí těchto rostlin, určených k produkci hroznů, která splňuje požadavky stanovené tímto zákonem, a u níž bylo úřední zkouškou ověřeno splnění těchto požadavků,

u) konformním rozmnožovacím materiálem rozmnožovací materiál odrůdy ovocného rodu a druhu, který nepodléhá uznávacímu řízení,

v) obchodním osivem osivo vyjmenovaných zemědělských druhů, které splňuje požadavky na vlastnosti certifikovaného rozmnožovacího materiálu, s výjimkou požadavků na odrůdovou pravost a odrůdovou čistotu,

w) generací ročník nebo pořadí následného množení v rámci jedné kategorie rozmnožovacího materiálu používané u rozmnožovacího materiálu předstupňů a certifikovaného rozmnožovacího materiálu,

x) množitelským porostem rostlinný porost k výrobě rozmnožovacího materiálu,

y) dodavatelem právnická nebo fyzická osoba, která uvádí do oběhu, nebo která vyrábí, popřípadě dováží ze třetích zemí rozmnožovací materiál za účelem jeho uvedení do oběhu,

z) klonem vegetativně množené potomstvo odrůdy, vybrané na základě odrůdové pravosti znaků jeho fenotypu a jeho zdravotního stavu.

(2) V tomto zákoně se dále rozumí

a) partií rozmnožovacího materiálu množství vyjádřené hmotností nebo počtem kusů stejnorodého rozmnožovacího materiálu,

b) Státní odrůdovou knihou úřední seznam odrůd rostlin, které jsou v České republice zaregistrovány pro uznávání a uvádění do oběhu,

c) uzavřenou pěstební oblastí katastrální území, v němž je uplatňován režim ochrany rozmnožovacího materiálu,

d) zdravotní třídou označení rozmnožovacího materiálu révy, chmele, ovocného rodu a druhu, který je viru prostý nebo testovaný na viry,

e) společným katalogem odrůd Společný katalog odrůd druhů zemědělských rostlin nebo Společný katalog odrůd druhů zeleniny sestavený příslušným orgánem Evropských společenství na základě seznamů odrůd členských států, zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie,

f) úřední zkouškou odborné a zkušební úkony provedené Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským (dále jen „Ústav“) nebo pověřenou osobou podle tohoto zákona a podle zvláštního zákona[3]),

g) registrovanou odrůdou odrůda zapsaná do Státní odrůdové knihy,

h) rovnocenností pro přehlídky množitelských porostů schválení udělené třetí zemi[2a]), zaručující, že přehlídky množitelských porostů, prováděné v dané třetí zemi jsou rovnocenné přehlídkám množitelských porostů prováděným podle tohoto zákona,

i) rovnocenností pro osivo schválení udělené třetí zemi[2a]), zaručující, že osivo vyprodukované v dané třetí zemi je rovnocenné osivu vyprodukovanému v souladu s tímto zákonem,

j) úředním dozorem soubor kontrolních opatření prováděných Ústavem,

k) rozmnožovacím materiálem rychle rostoucích dřevin materiál pěstovaný na zemědělské půdě, sloužící k zakládání produkčních porostů rychle rostoucích dřevin,

l) osivem s neukončenou certifikací osivo, které bylo sklizeno v jiném členském státě Evropských společenství (dále jen „členský stát“) nebo ve třetí zemi z množitelského porostu vyhovujícího požadavkům srovnatelným s požadavky stanovenými tímto zákonem nebo které bylo sklizeno v České republice z množitelského porostu vyhovujícího požadavkům tohoto zákona, pokud je určeno k uznání v jiném členském státě, u kterého dosud nebylo ukončeno uznávací řízení,

m) okrasnými druhy okrasné rostliny bez rozlišení stupně jejich botanického třídění.

[1a]) Zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty.

[2]) Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám), ve znění zákona č. 147/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb. a zákona č. 219/2003 Sb.

[2a]) Rozhodnutí Rady 2003/17/ES ze dne 16. prosince 2002 o rovnocennosti inspekcí v terénu prováděných ve třetích zemích u množitelského porostu pro produkci osiva a o rovnocennosti osiva vyprodukovaného ve třetích zemích, ve znění Rozhodnutí Rady 2003/403/ES ze dne 26. května 2003.

[3]) Zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 21/2004 Sb., zákona č. 317/2004 Sb. a zákona č. 321/ /2004 Sb.“.

4. § 3 zní:

„§ 3

Uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu

(1) Rozmnožovací materiál se smí uvádět do oběhu pouze

a) je-li uznán v kategoriích šlechtitelský rozmnožovací materiál, rozmnožovací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál, certifikovaný rozmnožovací materiál zemědělských druhů, zeleniny, chmele, révy a ovocných rodů a druhů,

b) jako standardní osivo zeleniny,

c) jako standardní rozmnožovací materiál révy,

d) jako konformní rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů,

e) je-li povolen Ústavem jako obchodní osivo, nebo

f) jako směs osiv zemědělských druhů, zeleniny, popřípadě rostlinných druhů neuvedených v druhovém seznamu.

(2) Rozmnožovací materiál podle odstavce 1 lze uvádět do oběhu za předpokladu, že jsou splněny po-

žadavky na jeho kvalitu, pravost druhu a odrůdy a další vlastnosti významné pro použití rozmnožovacího materiálu (dále jen „vlastnosti“), které stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Rozmnožovací materiál okrasných druhů, osivo zemědělských druhů a zeleniny pro okrasné účely a rozmnožovací materiál odrůd révy a ovocných rodů a druhů, na který se nevztahují § 10, 23 nebo 24, lze uvádět do oběhu podle § 25.

(4) Druhy, jejichž rozmnožovací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál smí být uváděn do oběhu jen mořený nebo je u nich stanovena mezní hodnota výskytu škodlivých organismů, na základě které je stanovena povinnost moření, stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Rozmnožovací materiál předstupňů může být vyráběn i z rozmnožovacího materiálu předstupňů po vymezený počet generací. Prováděcí právní předpis stanoví počty generací u jednotlivých druhů rostlin.

(6) Certifikovaný rozmnožovací materiál může být vyráběn i z certifikovaného rozmnožovacího materiálu pocházejícího přímo z uznaného šlechtitelského rozmnožovacího materiálu s výjimkou révy, z rozmnožovacího materiálu předstupňů a ze základního rozmnožovacího materiálu u druhů, které stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Dodavatel, který uvádí do oběhu rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů, chmele a rozmnožovací materiál révy jiným než konečným spotřebitelům, je povinen k tomuto rozmnožovacímu materiálu doložit doklad, který musí obsahovat tyto údaje o rozmnožovacím materiálu:

a) označení země produkce,
b) označení úředního orgánu odpovědného za certifikaci,
c) jméno a adresu osoby odpovědné za označení a balení,
d) název a registrační číslo dodavatele,
e) název druhu,
f) název odrůdy, popřípadě klonu; v případě podnože název odrůdy nebo její označení,
g) kategorii a stupeň množení,
h) zdravotní třídu,
i) číslo uznávacího listu; u konformního rozmnožovacího materiálu číslo partie,
j) množství,
k) rok sklizně,
l) v případě dovozu ze třetích zemí zemi původu,
m) označení „jakost ES“.

(8) Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“) stanoví vyhláškou podrobnosti uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu podle odstavců 2 a 4 až 7 a počty generací u jednotlivých druhů rostlin a vzor dokladu podle odstavce 7.“.

5. Za § 3 se vkládá nový § 3a, který včetně poznámek pod čarou č. 4 a 4a zní:

„§ 3a

Uvádění do oběhu osiva úředně nezapsaných odrůd

(1) Na základě povolení Ústavu lze uvádět do oběhu osivo odrůdy zemědělského druhu, pro kterou byla Ústavu předložena žádost o registraci odrůdy, nebo osivo odrůdy zeleninového druhu, pro kterou byla předložena žádost o registraci odrůdy nebo o zapsání odrůdy do seznamu odrůd jiného členského státu. Povolení se uděluje pouze pro testy a hodnocení v zemědělských podnicích s cílem získat informace o pěstování, popřípadě použití odrůdy.

(2) Žádost o povolení uvádět do oběhu osivo úředně nezapsané odrůdy Ústavu podává

a) dodavatel se sídlem na území České republiky nebo jeho zmocněný zástupce u odrůdy zemědělského druhu, pro kterou byla podána žádost o registraci odrůdy,
b) osoba nebo její zmocněný zástupce, která podala žádost o registraci odrůdy nebo o zápis odrůdy do seznamu odrůd jiného členského státu v případě zeleninového druhu.

(3) Žádost podle odstavce 2 musí obsahovat

a) u fyzické osoby jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu[4]), identifikační číslo, místo trvalého pobytu nebo pobytu[4a]) a místo podnikání dodavatele, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), u právnické osoby obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo a popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, včetně přiděleného registračního nebo evidenčního čísla podle § 16,
b) název druhu a návrh názvu odrůdy,
c) popis odrůdy,
d) plánované zkoušky a hodnocení včetně označení státu nebo států, kde budou provedeny a hodnoceny,
e) údaj o udržovateli odrůdy.

(4) Osivo uváděné do oběhu podle odstavce 1 musí splňovat požadavky na vlastnosti certifikovaného osiva první nebo druhé generace. Požadavky na vlastnosti certifikovaného osiva první nebo druhé generace u jednotlivých druhů stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Vlastnosti osiva se ověří úředními zkouškami nebo zkouškami pod úředním dozorem, u sadby brambor pouze úředními zkouškami. V případě zeleninových druhů podléhá osivo následné kontrole odrůdové

pravosti a čistoty; obdobný postup se užije u odběru vzorků.

(6) Obaly osiva musí být zabaleny a uzavřeny v souladu s § 19 a označeny úřední návěskou u zemědělských druhů nebo návěskou dodavatele u zeleninových druhů. Návěska je oranžové barvy a musí obsahovat následující údaje:

a) označení orgánu odpovědného za certifikaci osiva, s výjimkou zeleninových druhů,
b) číslo partie,
c) měsíc a rok uzavření obalu osiva,
d) název druhu, název odrůdy nebo návrh názvu odrůdy,
e) označení „úředně nezapsaná odrůda“,
f) označení „pouze pro zkoušky a hodnocení“, s výjimkou zeleninových druhů,
g) označení „geneticky modifikovaná odrůda“, v případě geneticky modifikovaných odrůd,
h) u sadby brambor velikostní třídění,
i) hmotnost balení, popřípadě množství čistých semen,
j) při použití obalovací látky či granulovaných pesticidů se uvede hmotnost doplňkových látek a poměr mezi nimi a čistými semeny.

(7) Povolení je platné po dobu nejdéle 1 roku. Povolení je možné obnovit vždy na dobu 1 roku na základě žádosti, ke které musí být přiloženy doklady, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Veškerá povolení pozbudou platnosti, pokud je žádost o zapsání do Státní odrůdové knihy u zemědělského druhu nebo žádost o zapsání do Státní odrůdové knihy nebo obdobného seznamu jiného členského státu u zeleninového druhu vzata zpět nebo zamítnuta.

(9) Ústav oznámí Komisi a příslušným úřadům členských států obdržení žádosti, udělení, obnovení nebo pozbytí platnosti povolení, popřípadě zamítnutí žádosti.

(10) Ústav omezí nebo zakáže používání odrůdy na území České republiky, pokud

a) se prokáže nevhodnost pěstování takové odrůdy z rostlinolékařského hlediska,
b) se prokáže, že odrůda není vhodná k pěstování na daném území nebo nepřináší požadované výsledky,
c) se vyskytne důvodné podezření, že odrůda může ohrozit lidské zdraví nebo životní prostředí.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na vlastnosti osiva, maximální hmotnost partií a vzorků osiva, postup při určení množství, které lze povolit u jednotlivých odrůd a druhů osiva, vzor dokladu pro podání žádosti o povolení nebo o obnovení povolení, druh, způsob a rozsah kontroly oběhu osiva a kontroly udržovacího šlechtění.

---

[4]) Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[4a]) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

6. § 4 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 3b zní:

„§ 4

Uznávací řízení

(1) Uznávací řízení zahrnuje

a) řízení o uznání množitelského porostu,
b) řízení o uznání rozmnožovacího materiálu.

(2) U rozmnožovacího materiálu chmele, révy, ovocných rodů a druhů se řízení o uznání množitelského porostu a řízení o uznání rozmnožovacího materiálu konají společně, s výjimkou osiva ovocných rodů a druhů. Uznávací řízení podle věty první upravuje § 24a.

(3) Uznávacímu řízení podléhají tyto kategorie rozmnožovacího materiálu:

a) šlechtitelský rozmnožovací materiál, je-li uváděn do oběhu nebo využíván pro výrobu certifikovaného rozmnožovacího materiálu,
b) rozmnožovací materiál předstupňů, je-li uváděn do oběhu,
c) základní rozmnožovací materiál,
d) certifikovaný rozmnožovací materiál.

(4) Předpokladem pro uznání rozmnožovacího materiálu je, že

a) odrůda
   1. je registrovaná,
   2. jejíž registrace skončila, avšak lhůta podle § 37 odst. 4 dosud běží,
   3. je zapsána ve společném katalogu odrůd nebo v případě ovocných rodů a druhů a révy také alespoň v jednom z úředních seznamů odrůd členských států, nebo
   4. není registrovaná a není zapsána ve společném katalogu odrůd, ale množená dodavatelem jen pro zahraničního odběratele, jejíž dovoz byl Ústavem povolen podle § 18 odst. 4, a která je uvedena v seznamu odrůd vhodných pro certifikaci v mezinárodním obchodu podle schémat systému Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, a u které existuje úřední popis,
b) množitelský porost byl uznán podle § 5,

c) vzorek je odebrán v souladu s technologickým postupem, který stanoví ministerstvo vyhláškou,

d) byly provedeny úřední zkoušky nebo zkoušky pod úředním dozorem potřebné ke zjištění vlastností osiva uvedených v § 3 odst. 3; tyto zkoušky musí být provedeny v souladu s platnými mezinárodními metodami, pokud takové metody existují.

(5) Uznávací řízení se může provést i u odrůdy přihlášené k registraci podle § 28, u níž existuje úřední popis odrůdy.

(6) Uznávací řízení provádí Ústav nebo jím pověřená osoba na základě žádosti dodavatele o uznání množitelského porostu a na základě žádosti o uznání rozmnožovacího materiálu, která se podává po skončeném řízení o uznání množitelského porostu.

(7) Dodavatel, který vyrábí rozmnožovací materiál podléhající uznávacímu řízení podle odstavce 3, je povinen Ústavu

a) podat žádost o uznání množitelského porostu v termínu, který stanoví ministerstvo vyhláškou,

b) podat žádost o uznání rozmnožovacího materiálu.

(8) O uznání množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu vydá Ústav nebo jím pověřená osoba uznávací list, který je osvědčením podle zvláštního právního předpisu[3b]).

(9) Pokud bylo v uznávacím řízení zjištěno, že nejsou splněny podmínky pro vydání uznávacího listu, Ústav rozhodne o zamítnutí žádosti. Pokud nesplnění podmínek zjistila pověřená osoba, předá Ústavu dokumentaci k dalšímu řízení. Jestliže Ústav zjistí, že podmínky pro vydání uznávacího listu byly splněny, žádosti vyhoví. V opačném případě rozhodne o zamítnutí žádosti.

(10) Osivo sklizené v jiném členském státě je na žádost úředně uznáno, pokud

a) pochází přímo z osiva kategorií základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál úředně uznaného v jiném členském státě nebo v jiných členských státech nebo ve třetí zemi, jíž byla udělena rovnocennost pro osivo pro daný druh, nebo s výjimkou řepy z křížení osiva kategorie základní rozmnožovací materiál úředně uznaného v jednom členském státě s osivem kategorie základní rozmnožovací materiál úředně uznaným ve třetí zemi, jíž byla udělena rovnocennost pro osivo pro daný druh,

b) byly provedeny přehlídky množitelského porostu vyhovující požadavkům pro danou kategorii, které ministerstvo stanoví vyhláškou,

c) úředními zkouškami bylo ověřeno, že splňuje požadavky na vlastnosti osiva pro danou kategorii, které ministerstvo stanoví vyhláškou.

(11) Osivo, které pochází přímo z osiva kategorie rozmnožovací materiál předstupňů, může Ústav v souladu s odstavcem 10 uznat jako základní rozmnožovací materiál, jsou-li splněny požadavky stanovené tímto zákonem pro základní rozmnožovací materiál.

(12) Osivo, které má být uznáno podle odstavce 10, musí splňovat požadavky na označování a balení podle § 19.

(13) Osivo sklizené ve třetí zemi je na žádost úředně uznáno, pokud

a) pochází přímo z osiva kategorií základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál úředně uznaného v jiném členském státě nebo v jiných členských státech nebo ve třetí zemi, jíž byla udělena rovnocennost pro osivo pro daný druh, nebo s výjimkou řepy z křížení osiva kategorie základní rozmnožovací materiál úředně uznaného v jednom členském státě s osivem kategorie základní rozmnožovací materiál úředně uznaným ve třetí zemi, jíž byla udělena rovnocennost pro osivo pro daný druh,

b) byly provedeny přehlídky množitelského porostu vyhovující požadavkům na rovnocennost pro přehlídky množitelských porostů pro daný druh,

c) úředními zkouškami bylo zjištěno, že splňuje požadavky na vlastnosti osiva pro danou kategorii, které ministerstvo stanoví vyhláškou.

(14) Kategorie a generace osiva u jednotlivých druhů, které lze uznávat podle odstavců 10 a 13, stanoví ministerstvo vyhláškou.

(15) Ministerstvo stanoví vyhláškou technologický postup a způsob odběru vzorků, postup při kontrole průvodních dokladů partie rozmnožovacího materiálu a závazné pokyny pro opětovné uzavírání a označování obalů po provedené kontrole.

[3b]) § 154 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.“.

7. § 5 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 4b a 5 zní:

„§ 5

Uznávání množitelských porostů

(1) Žádost o uznání množitelského porostu podává dodavatel Ústavu. Žádost obsahuje

a) u fyzické osoby jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu[4]), identifikační číslo, místo trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), a místo podnikání dodavatele, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu[4a]); u právnické osoby obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, včetně přiděleného registračního nebo evidenčního čísla podle § 16,

b) název druhu a název odrůdy rozmnožovacího materiálu,

c) kategorii rozmnožovacího materiálu a generaci, která má být vyrobena,

d) jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), a identifikační číslo osoby, která s dodavatelem uzavřela písemnou smlouvu o výrobě rozmnožovacího materiálu, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu,

e) výměru množitelského porostu a jeho umístění v příslušném katastrálním území,

f) původ a množství osiva nebo sadby použité k založení porostu,

g) sled předplodin na pozemku v předcházejících letech podle požadavků stanovených prováděcím právním předpisem,

h) souhlas držitele šlechtitelských práv, je-li odrůda chráněna podle zvláštního právního předpisu[2]) nebo podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství[4b]),

i) doklady potřebné k ověření původu rozmnožovacího materiálu, které stanoví prováděcí právní předpis,

j) označení pověřené osoby v případě, že tato osoba provede uznávací řízení množitelského porostu,

k) číslo množitelského porostu, které stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Dodavatel, který žádá o uznání množitelského porostu, je povinen podle pokynů Ústavu zřetelně označit pozemek číslem množitelského porostu. Na vyžádání Ústavu nebo pověřené osoby je dodavatel povinen předložit doklad o sledu předplodin.

(3) Ústav řízení o uznání množitelského porostu zastaví, nejsou-li splněny podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2, a to ani ve lhůtě uvedené ve výzvě k doplnění žádosti.

(4) Ústav nebo pověřená osoba provede přehlídku množitelského porostu a o jejím výsledku vyhotoví záznam, který zašle dodavateli, jenž podal žádost o uznání množitelského porostu.

(5) Ústav nebo pověřená osoba vydá uznávací list, jestliže

a) vlastnosti množitelského porostu a výsledky úředních zkoušek vyhovují požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem,

b) množitelský porost splňuje podmínku minimální vzdálenosti od porostu stejného nebo příbuzného druhu, který by mohl cizosprášením, přenosem chorob nebo jiným způsobem ohrozit množitelský porost,

c) množitelský porost splňuje požadavky na předplodiny množitelských porostů vymezených druhů v předcházejících letech, stanovené prováděcím právním předpisem.

(6) Množitelský porost se neuzná, nejsou-li splněny podmínky podle odstavce 5 nebo vyskytují-li se v něm škodlivé organismy, které je zakázáno zavlékat a rozšiřovat na území Evropských společenství[5]).

(7) Uznávací list o uznání množitelského porostu obsahuje

a) název druhu a název odrůdy,

b) údaj o výměře množitelského porostu,

c) výsledek přehlídky množitelského porostu, popřípadě dalších předepsaných úředních zkoušek,

d) kategorii rozmnožovacího materiálu a generaci,

e) označení dodavatele podle odstavce 1 písm. a),

f) označení osoby, která s dodavatelem uzavřela písemnou smlouvu o výrobě rozmnožovacího materiálu podle odstavce 1 písm. d),

g) datum vydání a číslo uznávacího listu,

h) podpis osoby, která uznávací list vydala.

(8) Uznávací list množitelského porostu vydaný pověřenou osobou obsahuje kromě náležitostí uvedených v odstavci 7 rovněž údaj o oprávnění vydat tento uznávací list.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor žádosti o uznání množitelského porostu, výčet dokladů potřebných k ověření rozmnožovacího materiálu a číslo množitelského porostu podle odstavce 1, požadavky na předplodiny množitelských porostů vymezených druhů v předcházejících letech podle odstavce 5 a vzor uznávacího listu podle odstavců 7 a 8.

[4b]) Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství v platném znění.

[5]) Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

8. V § 6 odst. 1 písm. a) se slova „s výjimkou vegetativně množených odrůd révy, chmele, ovocných a okrasných druhů,“ zrušují.

9. V § 6 odst. 1 písm. g) se slovo „ , která“ nahrazuje slovy „v případě, že tato osoba“.

10. V § 6 odst. 1 písm. g) se na konci čárka nahrazuje tečkou a písmeno h) se zrušuje.

11. V § 6 odst. 4 se za větu první vkládá věta „Odběr vzorků sadby brambor provádí Ústav.“.

12. V § 6 odst. 5 se slovo „karanténní“ zrušuje a za slovo „organismy“ se vkládají slova „ , které je zakázáno zavlékat a rozšiřovat na území Evropských společenství[5])“.

13. V § 6 odst. 7 písm. f) se za slovo „ovocných“ vkládá slovo „rodů“ a slovo „okrasných“ se zrušuje.

14. V § 6 odst. 7 se písmeno h) zrušuje.

15. V § 6 odst. 7 se za písmeno g) doplňují písmena h) až k), která znějí:

„h) údaj o kategorii a generaci rozmnožovacího materiálu,

i) číslo uznávacího listu,

j) datum vydání uznávacího listu,

k) podpis osoby, která uznávací list vydala.“.

16. V § 7 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) hmotnosti nebo počtu kusů rozmnožovacího materiálu uvedeného do oběhu.“.

17. V § 7 odstavec 4 zní:

„(4) Seznam katastrálních území uzavřených pěstebních oblastí pro výrobu rozmnožovacího materiálu předstupňů a základního rozmnožovacího materiálu brambor, mimo které není sadba brambor z přehlížených množitelských porostů určených k její výrobě uznávána a ve kterých smí být pěstovány brambory výhradně z rozmnožovacího materiálu předstupňů, ze základního rozmnožovacího materiálu nebo certifikovaného rozmnožovacího materiálu, stanoví příloha č. 2 k tomuto zákonu.“.

18. V § 7 odst. 6 se na konci písmene r) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena s) až u), která znějí:

„s) specifikaci kategorií rozmnožovacího materiálu u jednotlivých druhů pěstovaných rostlin,

t) kategorie a generace osiva u jednotlivých druhů, které lze uznávat podle § 4 odst. 10 a 13,

u) podrobnosti o uvádění do oběhu rozmnožovacího materiálu chmele, révy, ovocných rodů a druhů, okrasných druhů a rychlerostoucích dřevin.“.

19. § 8 až 13 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 6, 7 a 7a znějí:

„§ 8

Uvádění osiva do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti

(1) Osivo lze uvést do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti za předpokladu, že dodavatel

a) podá žádost o uznání osiva podle § 6,

b) zajistí provedení zkoušek stanovených vyhláškou,

c) písemně nebo prostřednictvím dálkového přenosu dat oznámí odběrateli hodnoty zjištěné zkouškou podle písmene b) a na zvláštní návěsce obalu, nebo v případě balení určených k prodeji na území České republiky konečnému spotřebiteli v doprovodném dokladu uvede jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), identifikační číslo dodavatele, číslo partie, výsledek předběžné zkoušky klíčivosti a text „dodáno do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti“,

d) vede evidenci o osivu uvedeném do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti včetně údajů o prvním odběrateli tohoto materiálu; evidenci vede v písemné nebo elektronické podobě,

e) předložil Ústavu doklad o předběžném zjištění vlastností osiva a uvede jméno, příjmení a místo trvalého pobytu prvního odběratele osiva.

(2) Nesplnil-li dodavatel předpoklady podle odstavce 1 nebo osivo nesplňuje požadavky na jeho vlastnosti [§ 7 odst. 6 písm. d)], nesmí uvést osivo do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou zkoušky podle odstavce 1 písm. b), podrobnosti vedení evidence podle odstavce 1 písm. d) a požadavky na vlastnosti osiva pro jednotlivé druhy podle odstavce 2 a druhy, jejichž osivo je možné uvádět do oběhu před ukončením úřední zkoušky klíčivosti.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na osivo dovážené ze třetích zemí, s výjimkou osiva uznávaného podle § 4 odst. 13.

§ 9

Standardní osivo

(1) Standardní osivo uváděné do oběhu musí být druhově a odrůdově pravé, odrůdově čisté a musí splňovat požadavky na vlastnosti, které ministerstvo stanoví vyhláškou. Za tyto vlastnosti osiva odpovídá dodavatel, který je povinen odběrateli písemně oznámit skutečně zjištěné vlastnosti osiva uváděného do oběhu.

(2) Dodavatel, který vyrábí standardní osivo, je povinen

a) odebírat vzorky z každé vyrobené partie osiva a uchovávat je pro účely následné kontroly po dobu 2 let,

b) vést a uchovávat po dobu 3 let záznamy o

1. původu, hmotnosti nebo počtu kusů osiva použitého k výrobě,

2. stavu množitelského porostu k výrobě osiva, které ministerstvo stanoví vyhláškou,

3. hmotnosti nebo počtu kusů vyrobeného osiva a o osobě, jíž byl předán,

4. hmotnosti nebo počtu kusů osiva použitého ve vlastním podniku,

5. vlastnostech vyrobeného osiva,

c) předkládat na vyžádání Ústavu záznamy podle písmene b) ke kontrole.

(3) Ústav provádí následnou kontrolu vyrobeného standardního osiva a namátkovou kontrolu dodržování povinností uvedených v odstavci 2.

§ 10

Konformní rozmnožovací materiál

(1) V kategorii konformní rozmnožovací materiál může být uváděn do oběhu jen rozmnožovací materiál odrůd ovocných rodů a druhů.

(2) Konformní rozmnožovací materiál musí být rodově, druhově a odrůdově pravý a čistý, s výjimkou podnoží nepatřících žádné odrůdě, musí být alespoň při vizuální kontrole prostý škodlivých organizmů, nesmí vykazovat příznaky napadení škodlivými organizmy nebo vykazovat vlastnosti snižující způsobilost jeho použití. Konformní rozmnožovací materiál se označuje zkratkou „CAC“.

(3) Dodavatel konformního rozmnožovacího materiálu je povinen

a) vypracovat kritické body výrobních postupů na základě použitých výrobních metod,
b) stanovit metody sledování kritických bodů,
c) vést záznamy o skutečnostech uvedených v písmenech a) a b) a záznamy o výrobě a uvádění konformního rozmnožovacího materiálu do oběhu po dobu 3 let.

(4) Povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na osoby, které konformní rozmnožovací materiál pouze uvádí do oběhu. Tyto osoby jsou však povinny vést záznamy o nákupu a prodeji konformního rozmnožovacího materiálu.

(5) Dodavatel konformního rozmnožovacího materiálu odpovídá za vlastnosti tohoto materiálu.

(6) Množitelský porost musí svými vlastnostmi splňovat požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(7) Konformní rozmnožovací materiál uváděný do oběhu musí svými vlastnostmi, balením a označením odpovídat požadavkům, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Konformní rozmnožovací materiál uváděný do oběhu musí být označen názvem druhu a odrůdy.

(9) Konformní rozmnožovací materiál lze uvádět do oběhu jen za podmínek, že se jedná o odrůdu

a) chráněnou podle zvláštního zákona[2]),
b) registrovanou, nebo
c) zapsanou v seznamu odrůd vedeném dodavatelem a jejíž popis je u dodavatele uložen.

(10) Množitelský porost a rozmnožovací materiál v kategorii konformní rozmnožovací materiál podléhají namátkové kontrole Ústavu nejméně jedenkrát za kalendářní rok; namátkovou kontrolu provede Ústav u každého dodavatele, který konformní rozmnožovací materiál vyrábí.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na vlastnosti konformního rozmnožovacího materiálu a jeho uvádění do oběhu podle odstavců 1 až 10.

§ 11

Obchodní osivo

(1) Ústav povolí uvádět do oběhu obchodní osivo, pokud

a) se jedná o zemědělský druh stanovený prováděcím právním předpisem,
b) je vzorek obchodního osiva odebrán v souladu s technologickým postupem, který stanoví prováděcí právní předpis,
c) byly provedeny všechny zkoušky podle § 7 odst. 6 písm. n) potřebné ke zjištění vlastností obchodního osiva uvedených v § 3 odst. 2, které musí být provedeny podle obvyklých mezinárodních metod, pokud takové metody existují,
d) obchodní osivo splňuje požadavky na pravost druhu a na vlastnosti, stanovené prováděcím právním předpisem,
e) je označeno, zda jde o formu jarní nebo ozimou nebo jiné zvláštní použití osiva,
f) jsou splněny požadavky na označování a balení podle § 19.

(2) Dodavatel je povinen vést evidenci o vyrobeném a do oběhu uvedeném obchodním osivu v písemné nebo elektronické podobě.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) výčet zemědělských druhů, u nichž je možno uvádět do oběhu osivo v kategorii obchodní osivo,
b) technologický postup odběru vzorků,
c) požadavky na pravost druhu a jeho vlastnosti,
d) podrobnosti vedení evidence o vyrobeném a do oběhu uvedeném obchodním osivu.

§ 12

Směs osiv

(1) Směs osiv odrůd jednoho nebo více druhů se smí uvádět do oběhu, pokud jednotlivé složky směsi osiva, které náleží k druhům uvedeným v druhovém seznamu, splňují podmínky pro uvádění do oběhu samostatně.

(2) Do oběhu se smí uvádět směs

a) osiv k využití pro zemědělskou výrobu, která smí obsahovat pouze osivo zemědělských druhů a zeleninových druhů uvedených v druhovém seznamu, s výjimkou osiva řepy a odrůd trav, které nejsou určeny k využití jako pícnina,
b) osiv k využití mimo zemědělskou výrobu, která

smí obsahovat osivo krmných plodin a osivo jiných rostlinných druhů, včetně druhů neuvedených v druhovém seznamu,

c) osiv odrůd jednoho nebo více druhů obilnin,

d) standardních osiv odrůd jednoho druhu zeleniny v malém balení, jehož nejvyšší povolenou hmotnost stanoví prováděcí právní předpis,

e) osiv určená pro použití při ochraně přirozeného prostředí nebo ve spojení se zachováním genetických zdrojů; tato směs osiva smí obsahovat osivo krmných plodin a osivo jiných rostlinných druhů, včetně druhů neuvedených v druhovém seznamu.

(3) Kdo hodlá vyrábět směs osiva k uvádění do oběhu, je povinen sdělit Ústavu předem podíl jednotlivých druhů a názvy odrůd ve směsi osiva a případný obchodní název směsi osiv.

(4) Ústav

a) eviduje směs osiva podle odstavce 3 a přidělí každé směsi osiva před uvedením do oběhu registrační číslo,

b) odebere úřední vzorek a uchová jej pro případ následné kontroly po dobu 5 let.

(5) Způsob přidělení registračního čísla, odběr vzorku a údaje o způsobu míchání a evidence stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Směs osiva uváděná do oběhu musí být zřetelně označená jako směs osiva a musí být označena údaji a způsobem podle § 19.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) nejvyšší povolenou hmotnost malého balení směsi standardního osiva odrůd jednoho druhu zeleniny,

b) způsob přidělení registračního čísla směsi osiva,

c) technologický postup odběru vzorků směsí osiv,

d) náležitosti vedení evidence o míchání směsí osiv a jejich uvádění do oběhu.

§ 13

Rozmnožovací materiál v ekologickém zemědělství

(1) Výrobu rozmnožovacího materiálu pro ekologické zemědělství upravuje zvláštní právní předpis[6]).

(2) Obal[7]) rozmnožovacího materiálu pro ekologické zemědělství musí být označen podle zvláštního právního předpisu[6]).

(3) Pro ekologické zemědělství lze použít pouze rozmnožovací materiál, který nevyžaduje moření podle § 3 odst. 4. Dodavatel je povinen vést evidenci o vyrobeném a do oběhu uvedeném rozmnožovacím materiálu pro ekologické zemědělství v písemné nebo elektronické podobě.

(4) Ústav je povinen vést a aktualizovat elektronickou databázi[7a]) odrůd, jejichž rozmnožovací materiál získaný z ekologického zemědělství je dostupný na území České republiky.

(5) Dodavatelé rozmnožovacího materiálu pro ekologické zemědělství jsou povinni poskytovat informace pro aktualizaci databáze vedené Ústavem podle odstavce 4.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti vedení evidence podle odstavce 3 a způsob poskytování informací podle odstavce 5.

---

[6]) Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství.

[7]) § 2 písm. a) zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech).
Nařízení Rady (EHS) č. 2092/1991 ze dne 24. června 1991 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin.

[7a]) Článek 6 nařízení Komise (ES) č. 1452/2003 ze dne 14. srpna 2003, kterým se zachovává odchylka podle čl. 6 odst. 3 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2092/91 s ohledem na určité druhy osiva a vegetativního rozmnožovacího materiálu a kterým se stanoví prováděcí pravidla a kritéria pro uvedenou odchylku.“.

20. V § 14 odst. 1 se slovo „zákona[1])“ nahrazuje slovy „právního předpisu[1a])“.

21. V § 14 odst. 2 se slovo „zákona[1])“ nahrazuje slovy „právního předpisu[1a])“.

22. V § 14 odst. 3 se slovo „zákona[1])“ nahrazuje slovy „právního předpisu[1a])“.

23. V § 14 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Dodavatel je povinen vést evidenci o vyrobeném a do oběhu uvedeném rozmnožovacím materiálu geneticky modifikovaných odrůd v písemné nebo elektronické podobě.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

24. V § 14 odst. 6 se za slovo „oběhu“ doplňují slova „a podrobnosti vedení evidence podle odstavce 5.“.

25. V § 15 odst. 1 písm. a) se za slovo „odrůdy“ vkládají slova „nebo odrůdy zapsané ve společném katalogu odrůd“ a slova „standardní rozmnožovací materiál“ se nahrazují slovy „standardní osivo“.

26. V § 15 odstavce 2 a 3 zní:

„(2) Dodavatel, který vyrábí sazenice zeleniny a uvádí je do oběhu musí

a) být pro tuto činnost registrován (§ 16),

b) informovat o výskytu škodlivých organizmů Státní rostlinolékařskou správu[5]) a Ústav,

c) splnit podmínky pro

1. popis, sledování a kontrolu kritických bodů výrobního procesu,

2. odběr vzorků, prováděný Ústavem nebo pověřenou osobou,

d) zabezpečit čistotu a pravost druhu nebo odrůdy sazenic zeleniny a kontrolovat jejich zdravotní stav,

e) vést záznamy o kontrole kritických bodů a kontrolách provedených správními úřady a tyto uchovávat po dobu alespoň 1 roku.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují rovněž na česnek, sazečku cibule a sazečku šalotky.“.

27. § 16 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 7b, 8 a 8a zní:

„§ 16

Registrace a ohlašovací povinnost dodavatele

(1) Dodavatel, který uvádí do oběhu, dováží ze třetích zemí nebo vyrábí rozmnožovací materiál révy, chmele, ovocných rodů a druhů, popřípadě okrasných druhů pro jiného než konečného spotřebitele, musí být pro tuto činnost registrován u Ústavu. Povinnost registrace se vztahuje rovněž na dodavatele, který vyrábí nebo dováží sazenice zeleniny. Ústav registruje na základě písemné žádosti osobu[4]), která

a) prokáže odbornou způsobilost; při uznávání odborné způsobilosti nebo jiné způsobilosti státních příslušníků členských států se postupuje podle zvláštního právního předpisu[7b]),

b) uhradí správní poplatek[8]).

(2) Žadatel o registraci prokáže odbornou způsobilost

a) předložením originálu nebo úředně ověřené kopie

1. výučního listu nebo maturitního vysvědčení v oboru zahradník, nebo v příbuzném zemědělském oboru, nebo

2. vysokoškolského diplomu v oblasti zemědělství[8a]), nebo

b) předložením písemného prohlášení o zastupující osobě, která prokáže svoji odbornou způsobilost podle písmene a).

(3) Neprokáže-li žadatel o registraci odbornou způsobilost podle odstavce 2 písm. a), avšak prokáže-li předložením originálu nebo úředně ověřené kopie dokladu o tom, že dosáhl minimálně středoškolského vzdělání, a to i jiného zaměření, může mu Ústav po absolvování teoretického a praktického proškolení v Ústavu rovněž udělit registraci; postup proškolení zveřejní Ústav ve Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále jen „Věstník“).

(4) Žádost o registraci obsahuje

a) u fyzické osoby jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, identifikační číslo, místo trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), místo podnikání, liší-li se toto od místa trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), u právnické osoby obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky,

b) druh a rozsah činnosti, na niž je žádána registrace,

c) jméno a příjmení osoby odpovědné za výkon registrované činnosti,

d) registrační číslo, bylo-li již osobě žádající o registraci dříve přiděleno podle zvláštního právního předpisu[5]).

(5) Ústav může registraci zrušit

a) na žádost registrované osoby, nebo

b) zjistí-li, že registrovaná osoba hrubě porušila povinnost stanovenou tímto zákonem.

(6) Dodavatel, který nepodléhá registraci podle odstavce 1, musí Ústavu nejpozději 1 měsíc před zahájením činnosti písemně oznámit její předpokládané zahájení, popřípadě úmysl tuto činnost ukončit. Pokud dodavatel nemůže Ústavu sdělit úmysl ukončit činnost předem, je tak povinen učinit nejpozději následující den po dni jejího faktického ukončení. Vzor oznámení a jeho náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Ústav přidělí každému dodavateli podle odstavce 1 registrační číslo a dodavateli podle odstavce 6 evidenční číslo.

(8) Ústav vede evidenci osob uvedených v odstavcích 1 a 6.

(9) Registraci podle odstavce 1 a oznámení o zahájení činnosti podle odstavce 6 nepodléhá dodavatel, který vyrábí sazenice zeleniny s určením pro konečného spotřebitele, jehož činností není výroba zeleniny za účelem jejího prodeje konečnému spotřebiteli.

(10) Dodavatel, který vyrábí konformní rozmnožovací materiál, je povinen oznámit Ústavu rozsah výroby v kalendářním roce v termínech, které stanoví prováděcí právní předpis.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor žádosti o registraci a vzor oznámení podle odstavců 1 a 6 a termíny, v nichž je dodavatel, který vyrábí konformní rozmnožovací materiál, povinen oznámit Ústavu rozsah výroby v kalendářním roce.

[7b]) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

[8]) Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

[8a]) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.“.

28. § 17 až 19 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 8b, 9 a 9a znějí:

„§ 17

Smlouvy o provádění zkušebních úkonů a pověřování osob

(1) Ústav může uzavřít veřejnoprávní smlouvu (dále jen „smlouva“) s právnickou nebo fyzickou osobou k provádění dílčích zkušebních úkonů podle § 7 odst. 2, jestliže

a) je odborně a technicky způsobilá k provádění zkušebních úkonů,

b) při předchozím provádění zkoušek jednala objektivně, odborně a způsobem, který jí nepřivodil neoprávněný majetkový prospěch nebo jinou neoprávněnou výhodu.

(2) Ústav může pověřit osobu podle § 7 odst. 2 k provádění přehlídek množitelských porostů a k vydávání dokladů o uznání těchto množitelských porostů u rodů, druhů a kategorií stanovených prováděcím právním předpisem, pokud

a) má nezbytné kvalifikační předpoklady odborné způsobilosti podle odstavce 8,

b) čestně prohlásí, že nemá na provádění přehlídek množitelských porostů osobní zájem,

c) se podpisem pověření písemně zavázala dodržovat pravidla platná pro úřední zkoušky,

d) provádí přehlídky množitelských porostů podle platných metod a pod úředním dozorem.

(3) Ústav může pověřit osobu podle § 7 odst. 2 k odběru vzorků rozmnožovacího materiálu rodů, druhů a kategorií stanovených vyhláškou pro uznávací řízení nebo pro ověření kvality obchodního osiva, pokud

a) má nezbytné kvalifikační předpoklady odborné způsobilosti podle odstavce 8,

b) provádí odběr vzorků podle platných mezinárodních metod a pod úředním dozorem.

(4) Pověřenou osobou podle odstavce 3 může být

a) nezávislá osoba,

b) zaměstnanec fyzické nebo právnické osoby, která se nezabývá výrobou, úpravou nebo uváděním do oběhu osiva, nebo

c) zaměstnanec dodavatele; zaměstnanec dodavatele však může provádět činnost podle odstavce 3 u partií osiva tohoto dodavatele, není-li mezi zaměstnavatelem, dodavatelem vzorkovaného osiva a Ústavem dohodnuto jinak.

(5) Ústav může pověřit laboratoř podle § 7 odst. 2 ke zkoušení osiv rodů, druhů a kategorií stanovených prováděcím právním předpisem při uznávacím řízení a k vydávání dokladů o uznání těchto osiv, pokud

a) vedoucí laboratoře má odbornou způsobilost podle odstavce 8,

b) laboratoř se nachází v odpovídajících prostorách a je vybavena zařízením stanoveným vyhláškou,

c) zkoušení osiva probíhá v souladu s metodami, stanovenými prováděcím právním předpisem a pod úředním dozorem.

(6) Pověřenou laboratoří podle odstavce 5 může být

a) laboratoř, která žádnou svojí činností nezasahuje do výroby a uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu, nebo

b) laboratoř dodavatele; v tomto případě může laboratoř provádět zkoušky pouze u partií osiva tohoto dodavatele, není-li mezi tímto dodavatelem, dodavatelem zkoušeného osiva a Ústavem dohodnuto jinak.

(7) Ústav může pověřit laboratoř k provádění rozborů vzorků sazenic zeleniny. Pro tento postup platí obdobně odstavec 5.

(8) Nezbytné kvalifikační předpoklady odborné způsobilosti jsou

a) vysokoškolské vzdělání v akreditovaném bakalářském, magisterském nebo doktorském studijním programu v oblasti zemědělství nebo v oblasti přírodních věd se zaměřením na biologii, s minimální dvouletou praxí v oboru,

b) úplné střední odborné, popřípadě vyšší odborné vzdělání v oborech zemědělství s minimálně dvouletou praxí v oboru, nebo

c) minimálně středoškolské vzdělání i jiného zaměření, pokud žadatel prokáže alespoň tříletou praxi v oboru. Pro účely prokázání znalostí organizuje Ústav školení teoretické v délce minimálně 3 měsíců a praktické podle povahy činnosti, kterou bude pověřená osoba vykonávat. Okruhy otázek zveřejňuje Ústav ve Věstníku.

(9) Při uznávání odborné kvalifikace nebo jiné způsobilosti státních příslušníků členských států se postupuje podle zvláštního právního předpisu[7b]).

(10) Osoby podle odstavců 1 až 7 jsou povinny vést evidenci o činnostech, které jsou předmětem smlouvy nebo pověření a na vyžádání Ústavu ji musí kdykoli předložit.

(11) Všechny úkony prováděné osobami podle odstavců 1 až 3, 5 a 7 podléhají dozoru Ústavu. Při nesplnění podmínek může Ústav osobám, s nimiž uzavřel smlouvu nebo jimž udělil pověření, smlouvu nebo pověření zrušit spolu s uvedením důvodů. Opakovaně lze pak se stejnou osobou uzavřít smlouvu nebo udělit pověření po uplynutí nejméně 3 let.

(12) Osobě, s níž byla uzavřena smlouva nebo které bylo uděleno pověření, neplyne ze strany Ústavu žádný finanční nebo hmotný nárok.

(13) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) podrobnosti kvalifikační a technické způsobilosti a rozsah znalostí osob podle odstavce 1 a podrobnosti prokazování odborné způsobilosti podle odstavce 8,
b) podrobnosti provádění úkonů podle odstavců 1 až 3, 5 a 7, úředního dozoru, četnost provádění minimální následné kontroly a způsob jejího provádění,
c) požadavky na prostory a zařízení laboratoří pověřených osob,
d) výčet platných mezinárodních metod.

§ 18

Dovoz rozmnožovacího materiálu a sazenic zeleniny ze třetích zemí

(1) Dovážet ze třetích zemí lze rozmnožovací materiál

a) odrůdy registrované v České republice, jde-li o druh uvedený v druhovém seznamu,
b) okrasného druhu a ostatních druhů neuvedených v druhovém seznamu,
c) odrůdy zapsané ve společném katalogu odrůd, v případě rozmnožovacího materiálu ovocných rodů a druhů a révy též v jednom z úředních seznamů odrůd členských států,
d) odrůdy zapsané v seznamu vedeném dodavatelem v případě konformního rozmnožovacího materiálu.

(2) Rozmnožovací materiál podle odstavce 1 písm. a) a c) smí být dovážen ze třetí země, jíž byla podle předpisů Evropských společenství udělena rovnocennost pro osivo pro daný druh,

a) je-li v zemi původu úředně uznán jako rozmnožovací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál nebo se jedná o obchodní osivo nebo standardní osivo a je opatřen platnými doklady mezinárodních organizací nebo obdobnými platnými doklady jiného oprávněného orgánu, nebo
b) jedná-li se o osivo s neukončenou certifikací uznávané podle § 4 odst. 13.

(3) Rozmnožovací materiál okrasných druhů a ostatních druhů neuvedených v druhovém seznamu smí být dovážen ze třetích zemí, splňuje-li požadavky stanovené v § 25.

(4) Pouze s povolením Ústavu lze dovážet ze třetí země

a) rozmnožovací materiál odrůdy druhu z druhového seznamu, která není registrovaná a není zapsaná ve společném katalogu odrůd a je uvedena v seznamu odrůd vhodných pro certifikaci v mezinárodním obchodu podle schémat systému Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, za předpokladu, že tento rozmnožovací materiál bude na základě smlouvy mezi dodavatelem v České republice a osobou třetí země rozmnožován nebo upravován výhradně pro vývoz jako rozmnožovací materiál,
b) rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů za předpokladu, že splňuje požadavky na konformní rozmnožovací materiál,
c) rozmnožovací materiál révy, stanoví-li tak předpis Evropských společenství[8b]), přičemž poskytuje stejné záruky jako rozmnožovací materiál vyprodukovaný v Evropských společenstvích; do vydání předpisu Evropských společenství[8b]) lze rozmnožovací materiál révy dovážet ze třetích zemí s povolením Ústavu pouze,
   1. byl-li úředně uznán v zemi původu,
   2. splňuje-li podmínky stanovené v § 3 odst. 1 písm. a), v § 3 odst. 3, v § 7 odst. 6 písm. u) a v § 18 odst. 1 písm. a) a c),
   3. je-li označen podle § 19 odst. 1 a § 19 odst. 2 písm. a), § 19 odst. 15 písm. a) až c), písm. f) a h),
   4. je-li obal nebo svazek opatřen úřední pojistkou,
   5. splňuje-li požadavky § 23 odst. 7,
d) rozmnožovací materiál chmele lze ze třetích zemí dovážet pouze, poskytuje-li stejné záruky jako rozmnožovací materiál vyprodukovaný v České republice; rozmnožovací materiál chmele lze dovážet ze třetích zemí pouze,
   1. byl-li úředně uznán v zemi původu,
   2. splňuje-li podmínky stanovené v § 3 odst. 1 písm. a), v § 3 odst. 3, v § 7 odst. 6 písm. u) a v § 18 odst. 1 písm. a) a c),
   3. je-li označen podle § 19 odst. 1 a § 19 odst. 2 písm. a), § 19 odst. 15 písm. a) až c) a písm. f) a h),
   4. je-li obal nebo svazek opatřen úřední pojistkou,
e) sazenice zeleniny se smí ze třetích zemí dovážet jen, pokud splňují požadavky stanovené v § 15 a zvláštním právním předpisu[5]).

(5) Ústav vydá povolení k dovozu ze třetích zemí rozmnožovacího materiálu podle odstavce 4 osobě, která

a) umožní odběr vzorků pro následnou kontrolu,
b) uhradí správní poplatek[8]) a
c) v žádosti o povolení uvede
   1. u fyzických osob jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo

pobytu[4a]), místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), identifikační číslo, včetně přiděleného čísla registrace podle § 16; u právnických osob obchodní firmu, nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo dodavatele nebo osoby, která dovoz zajišťuje,

2. množství a kategorii rozmnožovacího materiálu,
3. vědecký název druhu a název odrůdy,
4. u fyzických osob jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, identifikační číslo, bydliště, místo trvalého pobytu nebo sídlo osoby, která má v České republice právo s dovezeným rozmnožovacím materiálem po propuštění celním orgánem nakládat; u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo,
5. jméno, příjmení, bydliště a místo trvalého pobytu nebo sídlo osoby, které je rozmnožovací materiál vyrobený z dovezeného rozmnožovacího materiálu smluvně určen; u právnických osob obchodní firmu, identifikační číslo a sídlo,
6. že rozmnožovací materiál, který bude v České republice rozmnožován nebo upraven, bude beze zbytku vyvezen, nedojde-li v roce, ve kterém byl vyroben, k registraci odrůdy.

(6) Dovozce rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí, který navrhuje jeho propuštění do režimu volného oběhu[9]) nebo aktivního zušlechťovacího styku[9a]), je povinen

a) předložit celnímu úřadu písemné prohlášení potvrzující, že jsou splněny podmínky podle odstavců 1 až 3,
b) předložit celnímu úřadu povolení Ústavu podle odstavce 4,
c) jedná-li se o mimořádné případy podle § 40, předložit celnímu úřadu písemné prohlášení o splnění mimořádných podmínek.

(7) Při dovozu rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí podle odstavce 6 celní úřad

a) nepropustí rozmnožovací materiál, pokud dovozce nepředloží písemné prohlášení podle odstavce 6 písm. a),
b) neprodleně informuje Ústav, pokud k zásilce není předloženo povolení Ústavu podle odstavce 6 písm. b), který rozhodne o způsobu dalšího nakládání s rozmnožovacím materiálem,
c) nepropustí rozmnožovací materiál, pokud dovozce nepředloží písemné prohlášení podle odstavce 6 písm. c),
d) informuje Ústav v případě důvodného podezření, že zásilka nesplňuje podmínky podle odstavců 1 až 3 nebo podle § 40, který rozhodne o způsobu dalšího nakládání s rozmnožovacím materiálem.

(8) Ze třetích zemí nesmějí být dováženy

a) směsi osiv pro zemědělskou výrobu,
b) rozmnožovací materiál odrůd, které obsahují geneticky modifikované organismy, s výjimkou případů povolených podle zvláštního právního předpisu[1a]).

(9) Dovozce rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí je povinen oznámit Ústavu každý jednotlivý případ dovozu rozmnožovacího materiálu předstupňů, základního rozmnožovacího materiálu, certifikovaného rozmnožovacího materiálu, standardního osiva, konformního rozmnožovacího materiálu, obchodního osiva, standardního rozmnožovacího materiálu révy, okrasných druhů, rychlerostoucích dřevin a sazenic zeleniny nejpozději do 7 dnů od propuštění do režimu volného oběhu[9]).

(10) Dovozce rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí je povinen oznámit Ústavu písemně nebo v elektronické podobě

a) botanický název druhu,
b) název odrůdy, popřípadě klonu; u štěpovaných sazenic se tento údaj uvede pro podnož i pro roub,
c) kategorii a generaci,
d) typ rozmnožovacího materiálu,
e) zemi původu a úřední kontrolní orgán,
f) zemi odeslání, je-li jiná než země původu,
g) množství,
h) označení dovozce,
i) datum dovozu,
j) číslo partie,
k) účel dovozu,
l) místo uložení rozmnožovacího materiálu nebo sazenic zeleniny.

(11) Dodavatel je povinen oznámit Ústavu rozmnožovací materiál, který pochází z jiného členského státu a bude uveden do oběhu na území České republiky způsobem uvedeným v odstavci 10, s výjimkou dodavatelů rozmnožovacího materiálu okrasných druhů a ovocných rodů a druhů.

(12) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti oznamování dovozu ze třetích zemí a údaje při něm vyžadované.

§ 19

Označování a balení rozmnožovacího materiálu

(1) Rozmnožovací materiál uváděný do oběhu musí nést označení rodu a druhu, popřípadě klonu nebo formy k odlišení pěstitelských nebo užitkových vlastností.

(2) Název odrůdy

a) musí být uveden u všech druhů obsažených v druhovém seznamu nebo u druhů uvedených ve zvláštním právním předpisu[2]) v kategoriích šlechtitelský rozmnožovací materiál, rozmnožovací materiál předstupňů, základní rozmnožovací materiál, certifikovaný rozmnožovací materiál, standardní osivo a standardní rozmnožovací materiál révy,
b) musí být uveden u konformního rozmnožovacího materiálu podle § 10 odst. 8,
c) se neuvádí u obchodního osiva; označení odrůdy může být použito jen jako informace dodavatele rozmnožovacího materiálu, a to v případech, kdy je pro způsob pěstování taková informace potřebná,
d) se neuvádí u podnoží, které nenáleží žádné odrůdě; v tomto případě se místo odrůdy uvede označení rodu, druhu, popřípadě mezirodového nebo mezidruhového kříženec,
e) u okrasných druhů se uvádí podle § 25.

(3) Rozmnožovací materiál, který je uznáván podle § 4 až 7 a § 24a nebo je povolen jako obchodní osivo nebo podléhá úřednímu dozoru jako standardní rozmnožovací materiál révy, musí být, s výjimkou rozmnožovacího materiálu ovocných rodů a druhů a chmele, uváděn do oběhu jen v obalech uzavřených úředně nebo pod dozorem Ústavu, zamezujících účinně jeho záměnu. Obalem se rozumí i materiál použitý k vytvoření svazku rostlin, velkoobjemové vaky a kontejnery z tuhého materiálu.

(4) Obaly rozmnožovacího materiálu, který je uznáván podle § 4 až 7 a § 24a nebo je povolen jako obchodní osivo nebo podléhá úřednímu dozoru jako standardní rozmnožovací materiál révy, musí dodavatel, s výjimkou rozmnožovacího materiálu ovocných rodů a druhů a chmele, pod dozorem Ústavu opatřit úřední pojistkou a úřední návěskou, které musí být při uvedení do oběhu s obalem trvale spojeny. Náklady na pořízení úředních pojistek a úředních návěsek hradí dodavatel. Toto ustanovení se vztahuje též na uzavírání a označování podle certifikačních schémat systému Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj.

(5) Obaly, které byly úředně nebo pod dozorem Ústavu uzavřeny, smí být znovu uzavřeny pouze úředně nebo pod dozorem Ústavu. Pokud dojde k opětovnému uzavření, musí být tato skutečnost vyznačena na úřední návěsce spolu s datem posledního uzavření a názvem úřadu, který takové uzavření provedl.

(6) Údaje na návěsce rozmnožovacího materiálu uváděného do oběhu a vyžadované tímto zákonem musí být dobře čitelné a nesmazatelné.

(7) Na návěsce rozmnožovacího materiálu uváděného do oběhu, s výjimkou révy, chmele, ovocných rodů a druhů, okrasných druhů, malých balení, standardního osiva, osiva s neukončenou certifikací sklizeného v jiném členském státě, musí být uvedeny tyto náležitosti:

a) označení druhu nebo druhů, jde-li o směs osiv včetně váhového procentuálního zastoupení ve směsi,
b) označení odrůdy (odrůd u směsi), nejde-li o obchodní osivo,
c) údaj o kategorii a generaci rozmnožovacího materiálu, nejde-li o směs osiv obsahující krmné plodiny,
d) číslo partie rozmnožovacího materiálu,
e) hmotnost nebo počet kusů rozmnožovacího materiálu v obalu; v případě, že byly použity granulované přípravky na ochranu rostlin, obalovací látky nebo jiné pevné přísady, uvede se typ a orientační poměr mezi hmotností čistého osiva a celkovou hmotností; u sadby brambor též velikostní třídění,
f) druh chemického ošetření a použitý přípravek,
g) označení dodavatele,
h) označení certifikačního úřadu a státu nebo jejich počáteční písmena,
i) označení země výroby,
j) označení „geneticky modifikovaný organismus“ u osiva pocházejícího z geneticky modifikovaného organismu,
k) označení „pravidla a normy ES“.

(8) Dojde-li k novému přezkoušení vlastností osiva nebo alespoň klíčivosti, mohou být na úřední návěsce nebo na jejím dodatku uvedena slova „znovu přezkoušeno (měsíc a rok)“.

(9) Rozmnožovací materiál, který je uznáván podle § 4 až 7, standardní osivo, obchodní osivo, standardní rozmnožovací materiál révy a směsi osiv musí být označovány návěskou předepsaného rozměru, barvy a obsahu.

(10) Osoba, která nakoupí rozmnožovací materiál révy, je povinna uchovávat návěsku po dobu 1 roku.

(11) Návěsky a případné pojistky obalů standardního osiva, konformního rozmnožovacího materiálu a rozmnožovacího materiálu okrasných druhů nesmějí být svým vzhledem zaměnitelné s úředními návěskami a úředními pojistkami.

(12) Osivo s neukončenou certifikací, které bylo sklizeno v jiném členském státě a které je uznáváno podle § 4 odst. 10, musí být kromě úřední návěsky provázeno také úředním dokladem, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

(13) Na úřední návěsce nebo na návěsce dodavatele a na obalu nebo uvnitř obalu rozmnožovacího materiálu musí být uvedeno každé chemické ošetření osiva, bylo-li použito.

(14) Na každé návěsce nebo dokladu podle tohoto zákona doprovázejících partii osiva nebo rozmnožovacího materiálu révy geneticky modifikované odrůdy musí být jasně vyznačeno, že se jedná o geneticky modifikovanou odrůdu.

(15) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) způsob označování obalů, jejich uzavírání a zabezpečení uzávěru,
b) opatření, která jsou považována za úřední pojistku podle odstavce 4,
c) náležitosti a požadavky, které musí splňovat návěska a úřední návěska pro jednotlivé druhy,
d) požadavky na návěsku a na uvádění povinných údajů stanovených Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj,
e) opatření pro označování a balení směsí osiv, včetně náležitostí návěsky,
f) podrobnosti pro balení a označování rozmnožovacího materiálu,
g) požadavky, které musí splňovat úřední návěska a úřední doklad osiva s neukončenou certifikací sklizeného v jiném členském státě a uznávaného podle § 4 odst. 10,
h) požadavky, které musí splňovat úřední návěska šlechtitelského rozmnožovacího materiálu a rozmnožovacího materiálu předstupňů,
i) požadavky, které musí splňovat návěska standardního osiva.

[8b]) Článek 15 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 68/193/EHS o uvádění révového vegetativního množitelského materiálu na trh.

[9]) Čl. 79 až 83 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

[9a]) Čl. 114 až 129 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.“.

29. Za § 19 se vkládá nový § 19a, který včetně nadpisu zní:

„§ 19a

Malé balení

(1) Osivo se smí uvádět do oběhu v malém balení (dále jen „malé balení“), jsou-li splněny požadavky na nejvyšší povolenou hmotnost malého balení u jednotlivých druhů stanovené vyhláškou.

(2) Malé balení musí být při uvádění do oběhu opatřeno návěskou dodavatele nebo potiskem obalu, které obsahují zejména

a) označení druhu (latinsky, česky, popřípadě v obou jazycích) nebo druhů, jde-li o směs osiv včetně váhového procentuálního zastoupení ve směsi,
b) označení odrůdy, popřípadě odrůd u směsi osiv, nejde-li o obchodní osivo,
c) údaj o kategorii a generaci, nejde-li o obchodní osivo nebo směs osiv,
d) číslo partie,
e) označení dodavatele,
f) hmotnost nebo počet kusů osiva v obalu; v případě, že byly použity granulované přípravky na ochranu rostlin, obalovací látky nebo jiné pevné přísady, uvede se typ a orientační poměr mezi hmotností čistého osiva a celkovou hmotností,
g) údaje o dodatečné úpravě mořením, inkrustací, obalováním nebo jinou úpravou.

(3) Obal malého balení musí být zajištěn tak, aby jej nebylo možno otevřít bez zjevného poškození, údaje na něm musí být srozumitelné pro spotřebitele a smí být znovu uzavřen pouze pod úředním dozorem.

(4) Za malé balení je považováno rovněž balení vzniklé rozvažováním z větších obalů, provádí-li tuto činnost osoba, která splnila registrační nebo ohlašovací povinnost podle § 16, a jsou-li dodržena všechna ustanovení odstavců 1, 2 a 3.

(5) Směsi osiv nesmějí být při prodeji konečnému spotřebiteli rozvažovány.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) nejvyšší povolenou hmotnost malého balení u jednotlivých druhů,
b) způsob označování malého balení.“.

30. V § 20 odst. 2 se ve druhé větě tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „popřípadě obdobné označení.“.

31. V § 22 odstavec 1 zní:

„(1) Ústav u rozmnožovacího materiálu a sazenic zeleniny uváděných do oběhu

a) provádí přezkoumání vlastností uznaného rozmnožovacího materiálu a sazenic zeleniny,
b) kontroluje dodržování tohoto zákona a prováděcích právních předpisů k němu osobami uvádějícími rozmnožovací materiál a sazenice zeleniny do oběhu,
c) koná správní řízení, zjistí-li, že byl porušen tento zákon nebo prováděcí právní předpis k němu.“.

32. V § 22 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Ústav u certifikovaného rozmnožovacího materiálu zeleniny provádí následnou kontrolu pro ověření jeho odrůdové pravosti a odrůdové čistoty. Zjistí-li, že osivo nesplňuje požadavky na odrůdovou pravost a odrůdovou čistotu, zakáže jeho další uvádění do oběhu. Ústav tato opatření zruší, pokud zjistí, že osivo splňuje požadavky na odrůdovou pravost a odrůdovou čistotu.

(3) Vzorky rozmnožovacího materiálu a sazenic

zeleniny při kontrole v oběhu odebírají pouze zaměstnanci Ústavu.“.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 4 až 8.

33. V § 22 odstavce 4 až 7 znějí:

„(4) Pověření zaměstnanci Ústavu jsou oprávněni

a) vstupovat na pozemky, na nichž se rozmnožovací materiál nebo sazenice zeleniny vyrábí, jakož i na pozemky dotčené, a do prostor, kde se rozmnožovací materiál nebo sazenice zeleniny upravují, skladují, označují, balí a prodávají, a rovněž do dopravních prostředků, kterými jsou přepravovány,

b) vyžadovat od kontrolovaných osob uvedených v odstavci 5 potřebné doklady, včetně skladové a účetní evidence; informace a nezbytnou věcnou, osobní a jinou součinnost potřebnou k výkonu jejich kontrolní činnosti, včetně poskytnutí kontrolních vzorků rozmnožovacího materiálu a sazenic zeleniny,

c) zakázat prodej a zaplombovat rozmnožovací materiál nebo sazenice zeleniny u dodavatele a u konečného prodejce, zjistí-li při kontrole na místě, že rozmnožovací materiál nebo sazenice zeleniny určené k prodeji nemají vlastnosti stanovené tímto zákonem, anebo, že nejsou označeny názvem druhu, názvem odrůdy nebo názvem dodavatele v případě, kdy to stanoví § 19,

d) kontrolovat v uzavřené pěstební oblasti dodržování povinností podle § 7 odst. 4.

(5) Kontrolovaná osoba

a) poskytne pověřeným zaměstnancům Ústavu

1. potřebné doklady, včetně skladové a účetní evidence, informace a nezbytnou součinnost k zajištění řádného výkonu jejich činnosti, včetně poskytnutí kontrolních vzorků rozmnožovacího materiálu a sazenic zeleniny,

2. umožní vstup na pozemky, na nichž rozmnožovací materiál nebo sazenice zeleniny vyrábí, upravují, skladují, označují a balí, jakož i na pozemky dotčené, a umožní prohlídku částí dopravních prostředků, kterými jsou rozmnožovací materiál nebo sazenice zeleniny přepravovány,

b) je oprávněna od Ústavu požadovat náhradu za odebrané kontrolní vzorky podle písmene a), pokud kontrolní činností nebylo zjištěno nedodržení povinností a vlastností stanovených tímto zákonem, popřípadě prováděcím právním předpisem.

(6) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje Ústav při provádění kontrolní činnosti podle zvláštního právního předpisu[10]).

(7) Ústav zvláštním opatřením dodavateli

a) zakáže uvedení do oběhu rozmnožovacího materiálu nebo sazenic zeleniny, jejichž vlastnosti neodpovídají tomuto zákonu a vyhlášce, a to do doby zjednání nápravy, pokud je tato možná,

b) zakáže uvedení do oběhu rozmnožovacího materiálu, nesplňuje-li požadavky na označování názvem odrůdy [§ 19 odst. 2 písm. a)],

c) zakáže uvedení do oběhu rozmnožovacího materiálu označeného klamavými údaji (§ 20 odst. 1),

d) zakáže uvedení do oběhu standardního osiva, zjistí-li, že toto osivo nesplňuje požadavky na odrůdovou pravost nebo odrůdovou čistotu; Ústav uvedené opatření zruší, zjistí-li následně, že osivo požadavky na odrůdovou pravost nebo odrůdovou čistotu splňuje,

e) nařídí zničení vyrobeného, dovezeného nebo skladovaného rozmnožovacího materiálu nebo sazenic zeleniny, jejichž vlastnosti nesplňují požadavky tohoto zákona nebo jeho prováděcího předpisu, anebo jejichž uvedení do oběhu by mohlo ohrozit zdraví lidí, zvířat nebo životní prostředí; přitom určí způsob jejich likvidace,

f) nařídí ošetření, popřípadě odstranění rozmnožovacího materiálu ovocných rodů a druhů a okrasných druhů, který na základě provedené vizuální kontroly není prost škodlivých organizmů.“.

34. § 23 a 24 včetně nadpisů znějí:

„§ 23

Rozmnožovací materiál révy

(1) Rozmnožovací materiál révy se smí uvádět do oběhu, pokud byl uznán jako základní nebo certifikovaný rozmnožovací materiál, šlechtitelský rozmnožovací materiál, rozmnožovací materiál předstupně nebo pokud se jedná o standardní rozmnožovací materiál.

(2) Standardní rozmnožovací materiál révy lze uvádět do oběhu, pouze pokud se nejedná o rozmnožovací materiál určený k použití jako podnož a zároveň, pokud jde o

a) registrovanou odrůdu,

b) odrůdu, jejíž uvádění do oběhu bylo úředně povoleno,

c) odrůdu, která již není registrovaná, ale která byla registrována nejpozději do 31. 12. 1971 a existuje její úřední popis, nebo

d) odrůdu, která je zapsána ve společném katalogu odrůd révy nebo alespoň v jednom ze seznamů odrůd členských států.

(3) Odrůdy uvedené v odstavci 2 písm. a) až d) musí být udržovány udržovacím šlechtěním.

(4) Ministerstvo může povolit uvádět do oběhu rozmnožovací materiál révy určený pro pokusné a vědecké účely, pro šlechtění nebo k zachování genetické rozmanitosti.

(5) Je-li rozmnožovací materiál révy určen a dostatečně oddělen k vývozu do třetích zemí, nepodléhá ustanovením tohoto zákona.

(6) Rozmnožovací materiál révy vyráběný a uváděný do oběhu musí pocházet z identifikovatelné partie.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou pro rozmnožovací materiál révy požadavky na množitelské porosty a požadavky na vlastnosti rozmnožovacího materiálu.

§ 24

Rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů

(1) Rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů může být uváděn do oběhu jako

a) uznaný podle § 3 odst. 1 písm. a), nebo

b) konformní podle § 10.

(2) Uznávat lze rozmnožovací materiál odrůd ovocných rodů a druhů, které jsou

a) registrované podle § 26 odst. 1,

b) právně chráněné podle zvláštního právního předpisu[2]).

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují na ovocné rody a druhy uvedené v druhovém seznamu a na jejich křížence, dále na podnože a ostatní části rostlin jiných rodů nebo druhů a na jejich křížence, je-li nebo má-li na ně být naroubován materiál těchto rodů a druhů nebo jejich kříženců. Vegetativně a generativně množené podnože, které mají být použity k výrobě uznaných školkařských výpěstků ovocných rodů a druhů uvedených v druhovém seznamu, musí pocházet z uznaného rozmnožovacího materiálu.

(4) Je-li rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů určen a dostatečně oddělen k vývozu do třetích zemí, nepodléhá ustanovením tohoto zákona.

(5) Rozmnožovací materiál ovocných rodů a druhů vyráběný a uváděný do oběhu musí pocházet z identifikovatelné partie.

(6) Ústav zřídí kolekci odrůd za účelem ověření, zda rozmnožovací materiál splňuje požadavky podle tohoto zákona.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na vlastnosti množitelských porostů a požadavky na osivo a sadbu ovocných rodů a druhů.“.

35. Za § 24 se vkládá nový § 24a, který včetně nadpisu zní:

„§ 24a

Uznávání množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu chmele, révy a ovocných rodů a druhů

(1) Žádost o uznání množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu chmele, révy a ovocných rodů a druhů podává dodavatel Ústavu. Žádost kromě náležitostí uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až h) a j) a § 6 odst. 1 obsahuje

a) název rodu a druhu, popřípadě označení klonu,

b) zdravotní třídu, stanoví-li to prováděcí právní předpis,

c) úřední popis odrůdy, je-li odrůda rozmnožovaná dodavatelem podle § 4 odst. 4 písm. a) bodu 3,

d) název skupiny porostů, kterou stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Při uznávání množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu chmele, révy, ovocných rodů a druhů se postupuje obdobně podle ustanovení § 5 odst. 2 až 6 a § 6 odst. 2 až 6.

(3) Uznávací list o uznání množitelských porostů a rozmnožovacího materiálu chmele, révy a ovocných rodů a druhů obsahuje

a) u fyzických osob jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu[4]), místo trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu[4a]), a identifikační číslo; u právnických osob obchodní firmu[4]) nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky a identifikační číslo,

b) přidělené číslo registrace podle § 16,

c) název rodu a druhu, název odrůdy, popřípadě označení klonu,

d) název skupiny porostů a její výměru,

e) výsledek přehlídky množitelského porostu,

f) kategorii, generaci a zdravotní třídu, stanoví-li to prováděcí právní předpis,

g) množství uznaného rozmnožovacího materiálu.

(4) Uznávací list vydaný pověřenou osobou obsahuje kromě náležitostí uvedených v odstavci 3 také údaj o oprávnění vydat tento uznávací list.

(5) Při uznávání osiva ovocných rodů a druhů se postupuje podle § 6, s tím, že žádost o uznání může obsahovat i zdravotní třídu.

(6) Ustanovení § 7 se použije obdobně pro množitelské porosty a rozmnožovací materiál chmele, révy a ovocných rodů a druhů; doba vedení a uchovávání záznamů podle § 7 odst. 1 činí 3 roky.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou skupiny porostů u rozmnožovacího materiálu chmele, révy a ovocných rodů a druhů.“.

36. § 25 zní:

„§ 25

Rozmnožovací materiál okrasných druhů

(1) Rozmnožovací materiál okrasných druhů může být uváděn do oběhu pod názvem odrůdy, pouze jedná-li se o odrůdu

a) registrovanou,

b) chráněnou zvláštním právním předpisem[2]),

c) obecně známou, nebo

d) zapsanou v seznamu vedeném dodavatelem, u kterého je uložen i její popis, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Rozmnožovací materiál okrasných druhů uváděný do oběhu musí

a) být druhově pravý a čistý, a je-li označen názvem odrůdy, také odrůdově pravý a odrůdově čistý,

b) být alespoň při vizuální kontrole prostý škodlivých organismů a jejich projevů, nesmí mít zjevné příznaky napadení těmito organismy nebo vykazovat nedostatky, které snižují způsobilost jeho použití,

c) být prostý vad a poškození, které by mohly snížit jeho kvalitu,

d) vykazovat dostatečnou klíčivost, jde-li o osivo,

e) vykazovat dostatečnou životaschopnost a velikost odpovídající jeho použití jako rozmnožovacího materiálu,

f) u citrusů

1. pocházet z původního materiálu, u kterého bylo ověřeno, že nevykazuje žádné příznaky jakýchkoliv virů, virům podobných organizmů a chorob, a to i v posledním vegetačním období,

2. v případě roubování být naroubován na podnože, které nejsou citlivé na viroidy,

g) u cibulí květin pocházet přímo z materiálu, u kterého bylo v porostu prokázáno, že je prostý škodlivých organizmů, chorob a jejich projevů.

(3) Dodavatel odpovídá za jakost a vlastnosti rozmnožovacího materiálu okrasných druhů, přičemž je povinen písemně deklarovat skupinu rostlin, druh, případně odrůdu, označení dodavatele, počet nebo hmotnost podle druhu a charakteru rozmnožovacího materiálu a další vlastnosti stanovené prováděcím právním předpisem. Dodavatel opatří rozmnožovací materiál uváděný do oběhu návěskou, štítkem nebo jiným dokumentem. V případě prodeje rozmnožovacího materiálu konečnému spotřebiteli se mohou náležitosti označení omezit pouze na příslušnou informaci o zboží. Je-li rozmnožovací materiál uváděný do oběhu pouze s označením skupiny rostlin, dodavatel označí skupinu rostlin takovým způsobem, aby nemohlo dojít k záměně s označením ostatních odrůd. K označení používá dodavatel vlastní návěsky.

(4) Rozmnožovací materiál okrasných druhů uváděný do oběhu musí pocházet z identifikovatelné partie. Rozmnožovací materiál okrasných druhů pocházející z různých partií smí být uváděn do oběhu v jedné dodávce; dodavatel je v tomto případě povinen vést záznamy o složení a původu jednotlivých partií. Ustanovení věty první a druhé se nevztahují na rozmnožovací materiál okrasných druhů, který je uváděn do oběhu konečnému spotřebiteli.

(5) Dodavatel, který vyrábí rozmnožovací materiál okrasných druhů, je povinen

a) identifikovat a kontrolovat kritické body ve výrobním procesu, které ovlivňují kvalitu materiálu, a o výsledcích kontroly vést záznamy,

b) zajistit čistotu a pravost rozmnožovacího materiálu skupin rostlin, nebo druhů nebo odrůd podle odstavce 2,

c) zajistit, aby partie rozmnožovacího materiálu byly pěstovány odděleně a byly rozeznatelné,

d) vést záznamy o nákupu a prodeji rozmnožovacího materiálu a uchovávat je po dobu 1 roku,

e) odebírat vzorky, pokud je to nutné pro provedení laboratorního rozboru.

(6) Je-li rozmnožovací materiál okrasných druhů určen a dostatečně oddělen k vývozu do třetích zemí, nepodléhá ustanovením tohoto zákona.

(7) Ustanovení odstavců 1 až 6 se vztahují rovněž na rozmnožovací materiál rychlerostoucích dřevin pěstovaných na zemědělské půdě a intenzivní kultury jehličnanů pěstovaných na zemědělské půdě jako vánoční stromky (dále jen „vánoční stromky“), pokud doba jejich pěstování nepřekročí 10 let (dále jen „doba sklizně“); dojde-li k překročení stanovené doby sklizně, nařídí ministerstvo smýcení porostu rychlerostoucích dřevin nebo vánočních stromků anebo s přihlédnutím ke stanovisku ústředního orgánu státní správy lesů rozhodne o jejich jiném využití. Ministerstvo nařídí smýcení porostu rychlerostoucích dřevin nebo vánočních stromků po době sklizně, nejdéle však do 1 roku, popřípadě ve stanovené lhůtě a v souladu se závazným stanoviskem ústředního orgánu státní správy lesů umožní jejich užití jiným způsobem.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví podrobnosti o uvádění do oběhu, pěstování, popřípadě i o vlastnostech rozmnožovacího materiálu okrasných druhů, rychlerostoucích dřevin a vánočních stromků a náležitosti popisu odrůdy podle odstavce 1 písm. d).“.

37. V § 26 odst. 3 písm. c) se slova „a léčivých a aromatických rostlin“ zrušují.

38. V § 26 odst. 3 písmeno e) zní:

„e) odrůdy neuvedené pod písmeny a) až d), jejichž

osivo je určeno pro uvádění do oběhu v jiném členském státě, ve kterém byl požadavek užitné hodnoty splněn při registraci odrůdy; toto ustanovení se nevztahuje na odrůdy chmele a révy.“.

39. V § 26 odst. 4 se za slovo „odrůdy“ doplňují slova „známé v Evropských společenstvích. Za odrůdu známou v Evropských společenstvích se považuje odrůda, která je v den zahájení řízení o registraci odrůdy“.

40. V § 26 odst. 4 písm. a) se slova „která je“ zrušují.

41. V § 26 odst. 4 písm. b) se slova „u které byla“ a „podána žádost“ zrušují. Za slovo „státě“ se vkládají slova „v řízení“.

42. V § 26 odst. 4 písm. c) se slova „která je“ zrušují.

43. V § 27 odstavce 2 a 3 včetně poznámek pod čarou č. 11a a 11b znějí:

„(2) Případy, kdy název odrůdy není přípustný, upravuje přímo použitelný předpis Evropských společenství[11a]).

(3) Podrobnosti pro posouzení vhodnosti názvu odrůdy zemědělských a zeleninových druhů stanovuje přímo použitelný předpis Evropských společenství[11b]). Tato ustanovení se použijí obdobně i pro posouzení vhodnosti názvu odrůdy ostatních druhů rostlin.

[11a]) Čl. 63 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2100/94.

[11b]) Nařízení Komise (ES) č. 930/2000 ze dne 4. května 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke vhodnosti názvů odrůd druhů zemědělských rostlin a zeleniny, v platném znění.“.

44. V § 27 odst. 5 se slova „Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále jen „Věstník Ústavu“)“ nahrazují slovem „Ústavu“.

45. V § 28 odst. 2 se slova „ , léčivých a aromatických“ zrušují.

46. V § 28 odst. 3 písmena a) až c) znějí:

„a) je držitelem šlechtitelských práv k odrůdě podle zvláštního zákona[2]) nebo držitelem odrůdového práva podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství[4b]), nebo

b) podala žádost o udělení ochranných práv k odrůdě podle zvláštního zákona[2]) nebo odrůdového práva podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství[4b]) a o udělení ochranných práv k odrůdě ještě nebylo rozhodnuto, nebo

c) je udržovatelem odrůdy, která není chráněná podle zvláštního zákona[2]) nebo podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství[4b]).“.

47. V § 30 odst. 3 se slova „které zveřejňuje ve Věstníku“ nahrazují slovy „jejichž výčet stanoví ministerstvo vyhláškou“.

48. V § 30 se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Zahrnuje-li zkoušení hybridní nebo syntetické odrůdy i zkoušení komponent, Ústav s výsledky zkoušení komponent a jejich popisy nakládá jako s důvěrnými, pokud o to při podání žádosti o registraci odrůdy žadatel požádá.“.

49. V § 31 odstavec 6 zní:

„(6) Odrůdová komise vydává stanovisko k

a) návrhu na zamítnutí žádosti o registraci odrůdy s ohledem na nesplnění předpokladů podle § 26 odst. 1 písm. d) na základě výsledků provedených zkoušek,

b) metodikám zkoušek užitné hodnoty.

Stanovisko sděluje Odrůdová komise Ústavu ve lhůtě do 30 dnů.“.

50. V § 33 odst. 2 se slovo „klonů“ nahrazuje slovy „odrůd révy“, slovo „jejich“ se zrušuje a za slovo „označení“ se doplňují slova „a udržovatele jejich klonů“.

51. V § 34 odst. 1 větě první se slovo „data“ nahrazuje slovem „roku“ a ve větě druhé se slovo „patnáctého“ nahrazuje slovem „dvacátého“.

52. V § 34 odst. 4 větě první se za slovo „povinen“ vkládají slova „uhradit správní poplatek za přijetí žádosti a“.

53. V § 34 odstavec 5 zní:

„(5) Jestliže odrůda stále ještě splňuje podmínky podle § 26 odst. 1 písm. a) až c) a f), Ústav prodlouží rozhodnutím registraci odrůdy o 10 let, v případě odrůdy révy, chmele, ovocných a okrasných dřevin o 20 let.“.

54. V § 34 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Jestliže doba registrace uplynula, vyznačí Ústav uplynutí doby registrace ve Státní odrůdové knize. Jestliže odrůda náleží k druhu uvedenému v druhovém seznamu, smí být její rozmnožovací materiál uznáván a uváděn do oběhu ve lhůtě stanovené Ústavem, nejpozději však do 30. června třetího roku po datu uplynutí doby registrace.“.

55. V § 35 odst. 3 písm. a) se za slova „šlechtitelských práv“ doplňují slova „nebo držitele odrůdového práva podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství[4b]),“.

56. V § 35 odst. 3 písm. b) větě první se za slovo „povinen“ vkládají slova „uhradit správní poplatek za přijetí žádosti a“.

57. V § 35 se na konci odstavce 5 doplňuje věta

„V případě odrůdy révy jsou tyto záznamy povinni vést udržovatelé každého zapsaného klonu odrůdy.“.

58. V § 37 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 1 až 4.

59. V § 37 odst. 2, 3 a 4 se slovo „končí“ nahrazuje slovem „je“ a za slovo „odrůdy“ se vkládá slovo „zrušena“.

60. V § 38 odstavec 2 zní:

„(2) Ústav zveřejňuje informace o významných pěstebních a užitkových vlastnostech odrůdy registrované na základě splnění požadavku užitné hodnoty; tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního zákona[12]).“.

61. V § 38 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Ústav může zřídit odborné komise, které vydávají doporučení k metodikám, výsledkům i publikaci výsledků zkoušek prováděných podle odstavce 3.“.

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 5 až 7.

62. V § 38 odst. 7 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“.

63. V části první se za hlavu čtvrtou vkládá nová hlava pátá, která včetně nadpisu zní:

„HLAVA PÁTÁ

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 38a

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v uzavřené pěstební oblasti pro výrobu rozmnožovacího materiálu předstupňů a základní sadby brambor pěstuje brambory v rozporu s § 7 odst. 4,
b) jako osoba, která vyrábí směs osiva k uvádění do oběhu, nesplní povinnost podle § 12 odst. 3,
c) jako osoba, která nakoupila standardní rozmnožovací materiál révy, neuchová návěsku podle § 19 odst. 10, nebo
d) při uvádění do oběhu rostlinného materiálu poruší zákaz klamání podle § 20.

(2) Fyzická osoba se jako dodavatel dopustí přestupku tím, že

a) jako dodavatel, který požádal o uznání rozmnožovacího materiálu, nevede nebo neuchovává záznam podle § 7 odst. 1,
b) nevede evidenci podle § 8 odst. 1 písm. d), § 11 odst. 2, § 13 odst. 3 nebo § 14 odst. 5,
c) jako dodavatel, který vyrábí standardní osivo, nevede nebo neuchovává záznam podle § 9 odst. 2 písm. b),
d) jako dodavatel konformního rozmnožovacího materiálu nevede záznam podle § 10 odst. 3 písm. c),
e) jako dodavatel, který vyrábí sazenice zeleniny a uvádí je do oběhu, nevede nebo neuchovává záznam podle § 15 odst. 2 písm. e),
f) jako dodavatel, který vyrábí standardní osiva, neuchovává vzorky podle § 9 odst. 2 písm. a),
g) neoznámí rozmnožovací materiál, který pochází z jiného členského státu podle § 18 odst. 11,
h) jako dodavatel rozmnožovacího materiálu pro ekologické zemědělství neposkytne na žádost Ústavu informaci podle § 13 odst. 5, nebo
i) neoznačí nebo nezabalí rozmnožovací materiál nebo směsi osiv podle § 19,
j) nedodrží Ústavem nařízené zvláštní opatření podle § 22 odst. 7, nebo
k) uvede do oběhu rozmnožovací materiál směsi osiv nebo sazenice zeleniny, které nesplňují podmínky podle tohoto zákona,
l) nestáhne z oběhu rozmnožovací materiál odrůdy v případech, kdy je registrace zrušena podle § 37 odst. 2 nebo 3, nebo
m) nedodrží lhůtu pro uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu podle § 37 odst. 4,
n) jako dodavatel, který uvádí do oběhu, dováží ze třetích zemí nebo vyrábí rozmnožovací materiál révy, chmele, ovocných rodů a druhů nebo okrasných druhů pro jiného než konečného spotřebitele nebo vyrábí nebo dováží sazenice zeleniny, nesplní povinnost registrace podle § 16 odst. 1,
o) jako dodavatel nepodléhající registraci podle § 16 odst. 1 neoznámí zahájení činnosti podle § 16 odst. 6, nebo
p) nesplní požadavky pro malé balení uvedené v § 19a.

(3) Fyzická osoba se jako dovozce rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí dopustí přestupku tím, že doveze ze třetí země rozmnožovací materiál v rozporu s § 18 odst. 4 nebo nesplní oznamovací povinnost podle § 18 odst. 9 nebo 10.

(4) Fyzická osoba se jako dodavatel nebo konečný prodejce dopustí přestupku tím, že poruší zákaz vydaný pověřeným zaměstnancem Ústavu podle § 22 odst. 4 písm. c).

(5) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c), odstavce 2 písm. a) až i) a n) až p) a odstavce 4,
b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d), odstavce 2 písm. j) a k) a odstavce 3,

c) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. l) a m).

§ 38b

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v uzavřené pěstební oblasti pro výrobu rozmnožovacího materiálu předstupňů a základní sadby brambor pěstuje brambory v rozporu s § 7 odst. 4,
b) jako osoba, která vyrábí směs osiva k uvádění do oběhu, nesplní povinnost podle § 12 odst. 3,
c) jako osoba, která nakoupila standardní rozmnožovací materiál révy, neuchová návěsku podle § 19 odst. 10, nebo
d) při uvádění do oběhu rostlinného materiálu poruší zákaz klamání podle § 20.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dodavatel dopustí správního deliktu tím, že

a) jako dodavatel, který požádal o uznání rozmnožovacího materiálu, nevede nebo neuchovává záznam podle § 7 odst. 1,
b) nevede evidenci podle § 8 odst. 1 písm. d), § 11 odst. 2, § 13 odst. 3 nebo § 14 odst. 5,
c) jako dodavatel, který vyrábí standardní osivo, nevede nebo neuchovává záznam podle § 9 odst. 2 písm. b),
d) jako dodavatel konformního rozmnožovacího materiálu nevede záznam podle § 10 odst. 3 písm. c),
e) jako dodavatel, který vyrábí sazenice zeleniny a uvádí je do oběhu, nevede nebo neuchovává záznam podle § 15 odst. 2 písm. e),
f) jako dodavatel, který vyrábí standardní osiva, neuchovává vzorky podle § 9 odst. 2 písm. a),
g) neoznámí rozmnožovací materiál, který pochází z jiného členského státu podle § 18 odst. 11,
h) jako dodavatel rozmnožovacího materiálu pro ekologické zemědělství neposkytne na žádost Ústavu informaci podle § 13 odst. 5, nebo
i) neoznačí nebo nezabalí rozmnožovací materiál nebo směsi osiv podle § 19,
j) nedodrží Ústavem nařízené zvláštní opatření podle § 22 odst. 7,
k) uvede do oběhu rozmnožovací materiál směsi osiv nebo sazenice zeleniny, které nesplňují podmínky podle tohoto zákona,
l) nestáhne z oběhu rozmnožovací materiál odrůdy v případech, kdy je registrace zrušena podle § 37 odst. 2 nebo 3, nebo
m) nedodrží lhůtu pro uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu podle § 37 odst. 4,
n) jako dodavatel, který uvádí do oběhu, dováží ze třetích zemí nebo vyrábí rozmnožovací materiál révy, chmele, ovocných rodů a druhů nebo okrasných druhů pro jiného než konečného spotřebitele nebo vyrábí nebo dováží sazenice zeleniny, nesplní povinnost registrace podle § 16 odst. 1,
o) jako dodavatel nepodléhající registraci podle § 16 odst. 1 neoznámí zahájení činnosti podle § 16 odst. 6, nebo
p) nesplní požadavky pro malé balení uvedené v § 19a.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dovozce rozmnožovacího materiálu ze třetích zemí dopustí správního deliktu tím, že doveze ze třetí země rozmnožovací materiál v rozporu s § 18 odst. 4 nebo nesplní oznamovací povinnost podle § 18 odst. 9 nebo 10.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dodavatel nebo konečný prodejce dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz vydaný pověřeným zaměstnancem Ústavu podle § 22 odst. 4 písm. c).

(5) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až c), odstavce 2 písm. a) až i) a n) až p) a odstavce 4,
b) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d), odstavce 2 písm. j) a k) a odstavce 3,
c) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. l) a m).

§ 38c

Společná ustanovení ke správním deliktům

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává Ústav.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby[12a]) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá Ústav a vymáhá celní úřad. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.“.

Dosavadní hlava pátá se označuje jako hlava šestá.

64. V § 39 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) až n) se označují jako písmena d) až m).

65. V § 39 písm. d) se slovo „konformní“ nahrazuje slovem „standardní“.

66. V § 39 písm. m) se slova „a okrasných druhů“ nahrazují slovy „rodů a druhů a rychle rostoucích dřevin.“.

67. V § 39 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Ústav v souladu s předpisy Evropských společenství sděluje Komisi Evropských společenství (dále jen „Komise“) a příslušným úřadům jiných členských států údaje získané při provádění tohoto zákona, zejména

a) informace o zákazu uvádění rozmnožovacího materiálu do oběhu,
b) u révy informace o podaných žádostech o povolení odrůdy a o zpětvzetí takových žádostí, včetně zápisů do katalogu odrůd a jejich změn.

(3) Ústav umožní volný přístup k elektronické databázi odrůd[7a]), jím vedené a aktualizované, podle § 13 odst. 4.“.

68. § 40 včetně nadpisu zní:

„§ 40

Oprávnění ministerstva v mimořádných případech

(1) Ministerstvo může, je-li vážně ohroženo zásobení trhu osivem kategorie základní rozmnožovací materiál nebo certifikovaný rozmnožovací materiál nebo standardní osivo některého druhu uvedeného v druhovém seznamu nebo obchodní osivo krmných plodin nebo sazenicemi zeleniny, požádat Komisi o povolení uvádět do oběhu osivo nebo sazenice zeleniny, u nichž jsou stanoveny méně přísné požadavky na vlastnosti, nebo osivo vymezené odrůdy, která není na seznamu odrůd zapsaných ve Státní odrůdové knize ani uvedena ve společném katalogu odrůd.

(2) Ministerstvo může, je-li vážně ohroženo zásobení trhu rozmnožovacím materiálem révy, ovocných rodů a druhů nebo okrasných druhů v rámci Evropských společenství, požádat Komisi o povolení uvádět do oběhu materiál, který splňuje méně přísné požadavky.

(3) Ministerstvo může v postupu podle příslušných předpisů Evropských společenství zakázat uvádění do oběhu rozmnožovacího materiálu odrůdy zapsané ve společném katalogu odrůd, pokud se prokáže, že by její pěstování mohlo ohrozit zdraví lidí, zvířat nebo rostlin anebo životní prostředí.“.

69. § 41 se zrušuje.

70. V § 42 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 14 zní:

„(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, na rozhodování správních orgánů podle tohoto zákona se vztahuje správní řád[14]).

---

[14]) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/ /2005 Sb.“.

71. V § 42 odstavec 3 zní:

„(3) Odvolání proti rozhodnutí Ústavu vydanému podle § 22 odst. 7 a § 37 odst. 2 nemá odkladný účinek.“.

72. V § 42 se odstavec 4 zrušuje.

73. V příloze č. 1 bodu 1 se za slova „Zemědělské druhy“ doplňují slova „(mimo použití pro okrasné účely)“.

74. V příloze č. 1 bodu 1.1 se v levém sloupci pod slova „Hordeum vulgare L.“ vkládají slova „Phalaris canariensis L.“ a v pravém sloupci se pod slovo „ječmen“ vkládají slova „Lesknice kanárská“.

75. V příloze č. 1 bodu 1.2.1 se v levém sloupci pod slova „x Festulolium“ vkládají slova „hybridy z křížení druhu z rodu Festuca s druhem z rodu „Lolium“ a v pravém sloupci se pod slovo „Festulolium“ vkládají slova „hybridy z křížení druhu z rodu kostřava s druhem z rodu jílek“.

76. V příloze č. 1 bodu 1.2.2 se v levém sloupci pod slova „Trifolium resupitanum L.“ vkládají slova „Trigonella foenum-graecum L.“ a v pravém sloupci se pod slova „Jetel perský (zvrácený)“ vkládají slova „Pískavice řecké seno“.

77. V příloze č. 1 bod 5 zní:

„5. Ovocné rody a druhy (mimo použití pro okrasné účely)

Castanea sativa Mill.	Kaštanovník jedlý
Citrus L.	Citrus
Corylus avellana L.	Líska
Cydonia oblonga Mill.	Kdouloň
Ficus carica L.	Smokvoň
Fortunella Swingle	Kumkvat
Fragaria L.	Jahodník
Juglans regia L.	Ořešák vlašský
Malus Mill.	Jabloň
Olea europaea L.	Olivovník
Pistacia vera L.	Pistáciovník
Poncirus Raf.	Citronečník
Prunus amygdalus Batsch	Mandloň
Prunus armeniaca L.	Meruňka
Primus avium (L.) L.	Třešeň
Prunus cerasus L.	Višeň
Prunus domestica L.	Slivoň
Prunus persica (L.) Batsch	Broskvoň
Prunus salicina Lindley	Slivoň japonská
Pyrus L.	Hrušeň
Ribes L.	Rybíz, angrešt
Rubus L.	Maliník, ostružiník
Vaccinium L.	Borůvka“.

78. V příloze č. 2 se v nadpisu slovo „pěstitelských“ nahrazuje slovem „pěstebních“ a v okrese Pelhřimov se za slovo „Hojanovice“ vkládá slovo „Hojovice“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Dodavatelé uvádějící rozmnožovací materiál okrasných druhů do oběhu konečnému spotřebiteli musí oznámit Ústavu zahájení činnosti podle § 16 odst. 6 zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Povolení obchodního rozmnožovacího materiálu udělené Ministerstvem zemědělství podle dosavadních právních předpisů se považuje za povolení rozmnožovacího materiálu jako obchodního osiva udělené Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským podle § 11 zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Řízení pravomocně neukončená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se ukončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. III

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 8/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti pro posouzení vhodnosti názvů odrůd pěstovaných rostlin.

Čl. IV

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), jak vyplývá z pozdějších zákonů.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku

Čl. V

Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 42/1992 Sb., zákona č. 93/1992 Sb., zákona č. 39/1993 Sb., zákona č. 183/1993 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 131/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 166/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 29/1996 Sb., zákona č. 30/1996 Sb., zákona č. 139/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 253/2003 Sb., zákona č. 354/2004 Sb. a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 272/2005 Sb., se mění takto:

V § 16 odstavec 1 zní:

„(1) Za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout jiný pozemek, náleží peněžitá náhrada ve výši ceny odňatého pozemku stanovené podle § 28a, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 14 odst. 9). Náhradu poskytne pozemkový fond do tří let po převzetí písemné výzvy

a) oprávněné osobě nebo jejímu dědici, nebo
b) osobě, na kterou se vztahuje lhůta pro převod jiného pozemku podle § 13 odst. 6 tohoto zákona nebo lhůta podle čl. VI zákona č. 253/2003 Sb.; výzva této osoby musí být doručena pozemkovému fondu nejpozději do 6 měsíců od uplynutí lhůty pro převod pozemku, jinak právo na peněžitou náhradu zanikne.“.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout jiný pozemek, náleží peněžitá náhrada, jestliže právo na jiný pozemek před účinností tohoto zákona zaniklo podle § 13 odst. 6 nebo před nabytím účinnosti tohoto zákona uplynula lhůta pro převod jiného pozemku podle čl. VI zákona č. 253/2003 Sb. Písemná výzva k poskytnutí peněžité náhrady musí být doručena pozemkovému fondu nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jinak právo na náhradu zanikne. Náhradu poskytne pozemkový fond nejpozději do tří let od převzetí písemné výzvy.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Pozemkovém fondu České republiky

Čl. VII

Zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění zákona č. 546/1992 Sb., zákona č. 161/1997 Sb., zákona č. 269/1998 Sb., zákona č. 95/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 3/2000 Sb., zákona č. 66/2000 Sb., zákona č. 308/2000 Sb., zákona č. 313/2001 Sb., zákona č. 15/2002 Sb., zákona č. 148/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 423/2002 Sb., zákona č. 253/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb. a zákona č. 285/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 15 odst. 4 se číslo „200“ nahrazuje číslem „400“.

2. V § 15 odst. 6 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a pro podporu pozemkových úprav ve výši 500 mil. Kč v roce 2006.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby

Čl. VIII

Zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 253/2001 Sb., zákona č. 253/2003 Sb., zákona č. 354/2004 Sb., zákona č. 94/2005 Sb., zákona č. 179/2005 Sb. a zákona č. 342/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 2 se slova „v § 5 odst. 5“ nahrazují slovy „v § 5 odst. 6“.

2. V § 9 odst. 2 větě první se slova „§ 5 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 5 odst. 5“.

3. V § 9 odst. 3 větě třetí se slova „v § 5 odst. 1, 4 a 5“ nahrazují slovy „v § 5 odst. 1, 5 a 6“.

4. V § 10 odst. 2 větě třetí se slova „§ 5 odst. 1 a 5“ nahrazují slovy „§ 5 odst. 1 a 6“.

5. V § 11 odst. 2 se slova „§ 5 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 5 odst. 5“.

6. V § 12 odst. 2 větě první se slova „§ 5 odst. 1 a 5“ nahrazují slovy „§ 5 odst. 1 a 6“.

7. V § 19 odst. 3 se slova „§ 5 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 5 odst. 5“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona, kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb.

Čl. IX

V § 10 odst. 1 zákona č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/

/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/ /1992 Sb., ve znění zákona č. 441/1992 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 29/1996 Sb., zákona č. 30/1996 Sb., zákona č. 212/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se písmeno i) zrušuje.

Dosavadní písmeno j) se označuje jako písmeno i).

ČÁST ŠESTÁ

Čl. X

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

179

ZÁKON

ze dne 30. března 2006

o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OVĚŘOVÁNÍ A UZNÁVÁNÍ VÝSLEDKŮ DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje

a) systém ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání,

b) kvalifikace,

c) kvalifikační standardy dílčí kvalifikace,

d) hodnotící standardy dílčí kvalifikace,

e) Národní soustavu kvalifikací,

f) pravidla udělování, prodlužování platnosti a odnímání autorizace k ověřování výsledků dalšího vzdělávání,

g) práva a povinnosti účastníků dalšího vzdělávání,

h) působnost orgánů vykonávajících státní správu v oblasti ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání.

(2) Ustanovení zvláštních právních předpisů[1]) upravující vzdělávání, hodnocení a ověřování výsledků vzdělávání, profesní přípravu nebo podmínky způsobilosti a hodnocení a uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro zahájení závislé nebo nezávislé regulované činnosti a pro její výkon na území České republiky nejsou tímto zákonem dotčena.

§ 2

Vymezení pojmů

V tomto zákoně se rozumí

a) počátečním vzděláváním předškolní vzdělávání, základní vzdělávání, střední vzdělávání, vzdělávání v konzervatoři a vyšší odborné vzdělávání, uskutečňované podle zvláštního právního předpisu[2]) v mateřských školách, základních školách, středních školách, konzervatořích a vyšších odborných školách, a studium v akreditovaných studijních programech uskutečňovaných podle zvláštního právního předpisu[3]) vysokými školami nebo jejich součástmi,

b) dalším vzděláváním vzdělávací aktivity, které nejsou počátečním vzděláváním,

c) úplnou kvalifikací odborná způsobilost fyzické

---

[1]) Například zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění zákona č. 125/2005 Sb., zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění zákona č. 125/2005 Sb., zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2004 Sb., zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 111/ /1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 224/1995 Sb., o způsobilosti osob k vedení a obsluze plavidel, ve znění vyhlášky č. 295/2005 Sb., zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2]) Zákon č. 561/2004 Sb., ve znění zákona č. 383/2005 Sb.

[3]) Zákon č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

osoby vykonávat řádně všechny pracovní činnosti v určitém povolání[4]),

d) dílčí kvalifikací odborná způsobilost fyzické osoby vykonávat řádně určitou pracovní činnost nebo soubor pracovních činností v určitém povolání, popřípadě ve dvou nebo více povoláních, v rozsahu uvedeném v kvalifikačním standardu,

e) Národní soustavou kvalifikací veřejně přístupný registr všech úplných a dílčích kvalifikací potvrzovaných, rozlišovaných a uznávaných na území České republiky,

f) kvalifikačním standardem dílčí kvalifikace strukturovaný popis odborné způsobilosti fyzické osoby pro řádný výkon určité pracovní činnosti nebo souboru pracovních činností v určitém povolání, popřípadě ve dvou nebo více povoláních,

g) hodnotícím standardem dílčí kvalifikace soubor kritérií, organizačních a metodických postupů a materiálních a technických předpokladů stanovených pro ověřování dosažení odborné způsobilosti vykonávat řádně určitou pracovní činnost nebo soubor pracovních činností v určitém povolání, popřípadě ve dvou nebo více povoláních,

h) autorizací oprávnění fyzické nebo právnické osoby ověřovat způsobem vymezeným v příslušném hodnotícím standardu dosažení odborné způsobilosti fyzické osoby vymezené v příslušném kvalifikačním standardu dílčí kvalifikace, pro kterou bylo oprávnění uděleno,

i) autorizovanou osobou fyzická nebo právnická osoba, které byla udělena autorizace podle tohoto zákona,

j) autorizovaným zástupcem fyzická osoba, jež je členem, společníkem, orgánem, členem orgánu nebo zaměstnancem autorizované právnické osoby nebo je k ní v jiném pracovněprávním nebo jiném smluvním vztahu a je oprávněna touto autorizovanou osobou, aby jejím jménem prováděla ověřování dosažení odborné způsobilosti podle tohoto zákona,

k) autorizujícím orgánem ústřední správní úřad příslušný k rozhodování o udělení, prodloužení platnosti nebo odnětí autorizace na základě skutečnosti, že do jeho působnosti uvedené v příloze k tomuto zákonu náleží povolání, popřípadě pracovní činnosti, jejichž výkonu se příslušná dílčí kvalifikace týká, nebo jehož působnost je danému povolání, popřípadě pracovním činnostem, nejbližší; v případě sporu určí příslušnost autorizujícího orgánu pro určité povolání Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

HLAVA II

KVALIFIKACE, NÁRODNÍ SOUSTAVA KVALIFIKACÍ, KVALIFIKAČNÍ A HODNOTÍCÍ STANDARD

§ 3

Členění kvalifikací

Pro účely tohoto zákona se rozlišují kvalifikace úplné a kvalifikace dílčí; kvalifikace dílčí jsou zpravidla součástí kvalifikací úplných. Táž dílčí kvalifikace může být zároveň součástí dvou nebo více kvalifikací úplných.

§ 4

Úplné kvalifikace

(1) Získání úplné kvalifikace pro určité povolání se potvrzuje

a) dokladem nebo souborem dokladů (dále jen „doklad“) o řádném ukončení příslušného akreditovaného bakalářského, magisterského nebo doktorského studijního programu uvedeným v Národní soustavě kvalifikací,

b) dokladem o dosažení příslušného stupně vzdělání nebo stupně vzdělání v příslušném oboru vzdělání uvedeným v Národní soustavě kvalifikací a vydaným po absolvování počátečního vzdělávání.

(2) Získání úplné kvalifikace pro určité povolání se potvrzuje též

a) vykonáním závěrečné zkoušky, maturitní zkoušky nebo absolutoria v konzervatoři podle zvláštního právního předpisu[5]) ve školách zapsaných do rejstříku škol a školských zařízení a dokladem o dosažení stupně vzdělání v příslušném oboru vzdělání, uvedeným v Národní soustavě kvalifikací, jemuž předcházelo získání příslušných dílčích kvalifikací potvrzených podle tohoto zákona, nebo

b) dokladem o dosažení příslušného stupně vzdělání uvedeným v Národní soustavě kvalifikací, vydaným po absolvování počátečního vzdělávání a získáním příslušné dílčí kvalifikace, nebo příslušných dílčích kvalifikací, které jsou potvrzeny podle tohoto zákona, uvedené v Národní soustavě kvalifikací.

(3) Seznam úplných kvalifikací rozlišovaných,

---

[4]) Například § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

[5]) § 113a až 113c zákona č. 561/2004 Sb., ve znění zákona č. 179/2006 Sb.

potvrzovaných a uznávaných na území České republiky schvaluje, mění a zrušuje ministerstvo a zveřejňuje jej v Národní soustavě kvalifikací. Odborná způsobilost dosažená získáním stupně vzdělání v určitém oboru vzdělání podle zvláštního právního předpisu[6]) je v Národní soustavě kvalifikací vždy uváděna jako alespoň jedna úplná kvalifikace.

§ 5

Dílčí kvalifikace

(1) Seznam dílčích kvalifikací rozlišovaných, potvrzovaných a uznávaných na území České republiky schvaluje, mění a zrušuje ministerstvo s ohledem na potřeby trhu práce a zveřejňuje jej v Národní soustavě kvalifikací.

(2) Dílčí kvalifikace jsou vždy součástí úplné kvalifikace, pokud je získání úplné kvalifikace potvrzováno dokladem o dosažení stupně vzdělání v příslušném oboru vzdělání podle § 4 odst. 2 písm. a). Dílčí kvalifikace nemusí být součástí úplné kvalifikace, pokud je úplné kvalifikace dosahováno postupem podle § 4 odst. 2 písm. b). Členění úplných kvalifikací na kvalifikace dílčí zohledňuje ministerstvo při přípravě rámcových vzdělávacích programů podle zvláštního právního předpisu[2]).

(3) Dílčí kvalifikace dosažená v systému dalšího vzdělávání se ověřuje za podmínek stanovených v § 17 až 20.

(4) Získání dílčí kvalifikace se potvrzuje v systému dalšího vzdělávání osvědčením vydaným podle § 19.

§ 6

Národní soustava kvalifikací

(1) Národní soustava kvalifikací je vedena a zveřejňována státní příspěvkovou organizací Národní ústav odborného vzdělávání v Praze (dále jen „Ústav“) v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) V Národní soustavě kvalifikací jsou o úplných kvalifikacích uváděny vždy tyto údaje:

a) název a číselné označení (kód) úplné kvalifikace,

b) určení, kterého povolání[4]), popřípadě kterých povolání se úplná kvalifikace týká,

c) jde-li o kvalifikaci úplnou, členící se na kvalifikace dílčí, je u ní uváděn též seznam všech dílčích kvalifikací, jejichž získání je předpokladem získání kvalifikace úplné způsobem uvedeným v § 4 odst. 2,

d) doklady podle § 4 odst. 1 a 2, popřípadě jejich kombinace, potvrzující získání dané úplné kvalifikace.

(3) V Národní soustavě kvalifikací jsou o dílčích kvalifikacích uváděny vždy tyto údaje:

a) název a číselné označení (kód) dílčí kvalifikace,

b) kvalifikační standard dané dílčí kvalifikace, včetně návazností na jiné kvalifikace,

c) určení, kterého povolání[4]), popřípadě kterých povolání se dílčí kvalifikace týká,

d) hodnotící standard dané dílčí kvalifikace a údaje, zda se k vykonání zkoušky vyžaduje zdravotní způsobilost,

e) jde-li o kvalifikaci dílčí, která je součástí kvalifikace úplné, je u ní uváděn též seznam všech navazujících dílčích kvalifikací, jejichž získání je předpokladem získání kvalifikace úplné způsobem uvedeným v § 4 odst. 2,

f) název příslušného autorizujícího orgánu,

g) seznam autorizovaných osob oprávněných ověřovat podle tohoto zákona dosažení odborné způsobilosti vyžadované k získání dané dílčí kvalifikace, včetně údajů uvedených v § 15 písm. b) až f),

h) údaj, zda zkouška probíhá před autorizovanou osobou nebo před zkušební komisí, v případě zkoušky před zkušební komisí také počet členů komise pro danou dílčí kvalifikaci.

§ 7

Kvalifikační standard dílčí kvalifikace

(1) Kvalifikační standardy schvaluje, mění, popřípadě zrušuje ministerstvo v dohodě s příslušným autorizujícím orgánem.

(2) Návrh kvalifikačního standardu nebo jeho změny připravuje Ústav ve spolupráci s Národní radou pro kvalifikace (dále jen „Rada“), Ministerstvem práce a sociálních věcí a předkládá je ministerstvu ke schválení. Ústav při přípravě spolupracuje rovněž s profesními komorami, zájmovými a profesními sdruženími, organizacemi zaměstnavatelů, odbornými společnostmi, sdruženími právnických osob vykonávajících činnost škol zapsaných do rejstříku škol a školských zařízení a reprezentací vysokých škol.

(3) Schválení, změna a zrušení kvalifikačních standardů se oznamuje ve Věstníku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „Věstník“).

(4) Kvalifikační standardy zveřejňuje Ústav zařazením do Národní soustavy kvalifikací.

---

[6]) Nařízení vlády č. 689/2004 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání.

§ 8

Hodnotící standard dílčí kvalifikace

(1) Hodnotící standardy jsou odvozeny od kvalifikačních standardů.

(2) Hodnotící standardy schvaluje, mění, popřípadě zrušuje ministerstvo.

(3) Návrh hodnotícího standardu nebo jeho změny připravuje Ústav ve spolupráci s Radou, Ministerstvem práce a sociálních věcí a příslušným autorizujícím orgánem a předkládá je ministerstvu ke schválení. Ústav při přípravě spolupracuje rovněž s profesními komorami, zájmovými a profesními sdruženími, organizacemi zaměstnavatelů, odbornými společnostmi, sdruženími právnických osob vykonávajících činnost škol zapsaných do rejstříku škol a školských zařízení a reprezentací vysokých škol.

(4) Schválení, změna a zrušení hodnotících standardů se oznamuje ve Věstníku.

(5) Hodnotící standardy zveřejňuje Ústav zařazením do Národní soustavy kvalifikací.

HLAVA III

PRAVIDLA UDĚLOVÁNÍ, PRODLUŽOVÁNÍ PLATNOSTI A ODNÍMÁNÍ AUTORIZACE

§ 9

Udělení autorizace

(1) O udělení autorizace rozhoduje autorizující orgán na základě písemné žádosti.

(2) Na udělení autorizace má žadatel právní nárok, splní-li všechny podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení autorizace.

(3) Udělení autorizace podléhá správnímu poplatku podle zvláštního zákona[7]).

§ 10

Podmínky pro udělení autorizace fyzickým osobám

(1) Je-li žadatelem o udělení autorizace fyzická osoba, udělí autorizující orgán autorizaci žadateli za předpokladu, že

a) je plně způsobilý k právním úkonům,
b) dosáhl věku nejméně 23 let,
c) je bezúhonný,
d) prokáže získání odborné způsobilosti odpovídající dané dílčí kvalifikaci,
e) prokáže nejméně 5 let praxe v povolání, pro jehož výkon je potřebná odborná způsobilost, kterou v případě autorizace pro příslušnou dílčí kvalifikaci bude ověřovat u jiných osob,
f) předloží čestné prohlášení o seznámení se s aktuálním vývojem v oblasti dané dílčí kvalifikace a jí odpovídajících povolání,
g) prokáže zajištění nezbytných materiálních a technických předpokladů pro provádění zkoušky uvedené v § 18 stanovených v hodnotícím standardu příslušné dílčí kvalifikace,
h) na majetek žadatele nebyl v posledních 5 letech prohlášen konkurs, nebylo proti němu zahájeno insolvenční řízení, není v likvidaci, nedošlo k zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu pro nedostatek majetku žadatele nebo ke zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení nebo ke zrušení konkursu z důvodu, že majetek žadatele nepostačuje k úhradě nákladů konkursu,
i) nemá v posledních 5 letech daňové nedoplatky, nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění nebo na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,
j) požádal o udělení autorizace pro dílčí kvalifikaci, pro kterou je schválen kvalifikační i hodnotící standard.

(2) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen

a) pro trestný čin spáchaný úmyslně, nebo
b) pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s výkonem činnosti autorizované osoby podle tohoto zákona,

pokud odsouzení nebylo zahlazeno nebo se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(3) Požadavky na odbornou způsobilost autorizované osoby s autorizací pro určitou dílčí kvalifikaci a způsoby prokázání jejich splnění jsou uvedeny v hodnotícím standardu dané dílčí kvalifikace.

(4) Za praxi v povolání uvedenou v odstavci 1 písm. e) se též považuje přímá pedagogická činnost učitelů ve školách, které jsou zapsány v rejstříku škol a školských zařízení a poskytují vzdělávání v oboru vzdělání, ve kterém lze podle Národní soustavy kvalifikací získáním stupně vzdělání dosáhnout úplné kvalifikace.

(5) Splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c) se prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším 3 měsíců; není-li žadatel státním občanem České republiky, prokazuje splnění této podmínky odpovídajícím dokladem vydaným příslušným orgánem země původu žadatele nebo státu, ve kterém

[7]) Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

se déle než 3 měsíce nepřetržitě zdržoval v posledních 3 letech, ne starším 3 měsíců. Nelze-li odpovídající doklady ze závažného důvodu zajistit, lze je nahradit čestným prohlášením. Prokázání splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. h) lze nahradit předložením čestného prohlášení žadatele. Jsou-li doklady nebo prohlášení vyhotovené v cizím jazyce, s výjimkou jazyka slovenského, předkládají je žadatelé opatřené úředně ověřeným překladem do českého jazyka.

§ 11

Podmínky pro udělení autorizace právnickým osobám

(1) Je-li žadatelem o udělení autorizace právnická osoba, udělí autorizující orgán autorizaci žadateli za předpokladu, že

a) předmět činnosti žadatele souvisí s danou dílčí kvalifikací,

b) prokáže zajištění nezbytných materiálních a technických předpokladů pro provádění zkoušky uvedené v § 18 stanovených v hodnotícím standardu příslušné dílčí kvalifikace,

c) určí ze svých členů, společníků, orgánů, členů svých orgánů, zaměstnanců nebo jiných osob, které jsou k němu v pracovněprávním nebo jiném smluvním vztahu, alespoň jednu fyzickou osobu, o které doloží, že splňuje podmínky uvedené v § 10 odst. 1 písm. a) až f) a bude provádět činnost autorizované osoby jménem žadatele jako autorizovaný zástupce,

d) na majetek žadatele nebyl v posledních 5 letech prohlášen konkurs, nebylo proti němu zahájeno insolvenční řízení, není v likvidaci, nedošlo k zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu pro nedostatek majetku žadatele nebo ke zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení nebo ke zrušení konkursu z důvodu, že majetek žadatele nepostačuje k úhradě nákladů konkursu,

e) nemá v posledních 5 letech daňové nedoplatky, nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění nebo na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,

f) osoby, které vykonávají funkci statutárního orgánu žadatele nebo člena statutárního orgánu žadatele, jsou bezúhonné (§ 10 odst. 2),

g) požádal o udělení autorizace pro dílčí kvalifikaci, pro kterou je schválen kvalifikační i hodnotící standard.

(2) Prokázání splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. d) a e) lze nahradit čestným prohlášením žadatele. Splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. f) se prokazuje u fyzických osob výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším 3 měsíců; není-li fyzická osoba státním občanem České republiky, prokazuje splnění této podmínky odpovídajícím dokladem vydaným příslušným orgánem země jejího původu nebo státu, ve kterém se déle než 3 měsíce nepřetržitě zdržovala v posledních 3 letech, ne starším 3 měsíců. Nelze-li odpovídající doklady ze závažného důvodu zajistit, lze je nahradit čestným prohlášením. Jsou-li doklady nebo prohlášení vyhotovené v cizím jazyce, s výjimkou jazyka slovenského, předkládají je žadatelé opatřené úředně ověřeným překladem do českého jazyka.

(3) Splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. a) a d) až f) se nevyžaduje v případě právnické osoby, která vykonává činnost školy a má na základě zápisu v rejstříku škol a školských zařízení oprávnění poskytovat vzdělávání a vydávat doklady o vzdělání v oboru vzdělání, ve kterém lze podle Národní soustavy kvalifikací získáním stupně vzdělání dosáhnout úplné kvalifikace, jejíž součástí je daná dílčí kvalifikace, jejíž získání má být autorizovanou osobou ověřováno. Skutečnost, že fyzická osoba uvedená v odstavci 1 písm. c) splňuje podmínky uvedené v § 10 odst. 1 písm. a) až e), může právnická osoba uvedená ve větě prvé tohoto ustanovení doložit i čestným prohlášením.

§ 12

Autorizovaný zástupce

(1) Tatáž fyzická osoba může být vždy ustavena do funkce autorizovaného zástupce pouze pro jednu autorizovanou právnickou osobu.

(2) Autorizovaný zástupce nemůže být pro stejnou dílčí kvalifikaci současně autorizovanou fyzickou osobou.

(3) Na výkon činnosti autorizovaného zástupce se vztahuje ustanovení § 75 zákoníku práce.

(4) Autorizovaný zástupce musí splňovat podmínky uvedené v § 10 odst. 1 písm. a) až f).

§ 13

Společná ustanovení k udělování autorizace

(1) Autorizaci lze udělit pro dílčí kvalifikaci, pro kterou je schválen kvalifikační i hodnotící standard.

(2) Autorizace se uděluje na dobu 5 let.

(3) Platnost autorizace je možné i opakovaně prodloužit vždy o dalších 5 let, a to na základě žádosti podané nejpozději 3 měsíce před uplynutím doby platnosti autorizace. Na řízení o prodloužení platnosti autorizace se přiměřeně vztahují ustanovení tohoto zákona o udělení autorizace.

(4) Udělená autorizace je nepřevoditelná na jiné fyzické nebo právnické osoby a nepřechází na právní nástupce.

§ 14

Povinnosti autorizovaných osob

(1) Autorizovaná osoba je povinna písemně informovat autorizující orgán, který jí udělil autorizaci, o změnách, které nastaly v době platnosti autorizace a které se týkají údajů o plnění podmínek uvedených v § 10 odst. 1, je-li autorizovanou osobou fyzická osoba, nebo v § 11 odst. 1 a § 12 odst. 4, je-li autorizovanou osobou právnická osoba, a to do 15 dnů ode dne, kdy se autorizovaná osoba o takové změně dozvěděla. Autorizovaná právnická osoba je též povinna informovat o změnách rozhodných pro užití ustanovení § 11 odst. 3.

(2) Autorizovaná osoba je povinna písemně informovat autorizující orgán, který jí udělil autorizaci, o všech změnách, které nastaly v době platnosti autorizace a týkají se údajů uváděných o autorizované osobě v Národní soustavě kvalifikací v seznamu autorizovaných osob podle § 15 písm. b) a c), včetně údajů o autorizovaných zástupcích, a to do 15 dnů ode dne, kdy se autorizovaná osoba o změně dozvěděla.

§ 15

Evidence autorizovaných osob

Autorizující orgány poskytují Ústavu k uvedení v Národní soustavě kvalifikací o osobách, kterým udělily autorizaci nebo u nichž došlo v době platnosti autorizace ke změně údajů uvedených v písmenech a) až f), k prvnímu dni následujícího měsíce tyto údaje:

a) název autorizujícího orgánu, který autorizaci udělil,
b) je-li autorizovanou osobou fyzická osoba, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození, místo trvalého pobytu autorizované osoby, anebo, je-li autorizovanou osobou právnická osoba, obchodní firmu nebo název, sídlo, právní formu a identifikační číslo autorizované osoby a jména, příjmení a data narození autorizovaných zástupců,
c) kontaktní adresu autorizované osoby, popřípadě i její e-mailovou adresu nebo číslo telefonního spojení,
d) číslo jednací a datum vydání rozhodnutí, kterým byla autorizace udělena, popřípadě prodloužena,
e) název dílčí kvalifikace, pro kterou byla autorizace udělena,
f) dobu platnosti autorizace.

§ 16

Zánik a odnětí autorizace

(1) Autorizace zaniká,

a) jedná-li se o fyzickou osobu,
   1. smrtí autorizované osoby,
   2. prohlášením autorizované osoby za mrtvou,
   3. uplynutím doby, na kterou byla autorizace udělena,
   4. odnětím autorizace,
b) jedná-li se o právnickou osobu,
   1. zrušením nebo zánikem autorizované osoby,
   2. uplynutím doby, na kterou byla autorizace udělena,
   3. odnětím autorizace.

(2) Autorizující orgán rozhodne o odnětí autorizace z těchto důvodů:

a) údaje, na jejichž základě byla autorizace udělena, byly nepravdivé,
b) autorizovaná osoba přestala splňovat některou z podmínek požadovaných k udělení autorizace,
c) autorizovaná osoba pozbyla postavení umožňující užití § 11 odst. 3 a nedoložila bezodkladně splnění podmínek uvedených v § 11 odst. 1 písm. a) a d) až f),
d) autorizovaná osoba závažným způsobem nebo opakovaně porušila právní předpisy související s výkonem její činnosti,
e) autorizovaná právnická osoba nemá po dobu delší než 2 měsíce žádného autorizovaného zástupce, nebo
f) autorizovaná osoba o odnětí autorizace požádala.

(3) Za závažné porušení právních předpisů podle odstavce 2 písm. d) se považuje

a) porušení povinnosti informovat autorizující orgán o změnách podle § 14,
b) porušení povinnosti informovat autorizující orgán o místě a termínu konání zkoušky podle § 17 odst. 5, 8 a 10,
c) porušení povinnosti hodnotit dosažení odborné způsobilosti v souladu s příslušným hodnotícím standardem,
d) nedostaví-li se autorizovaná osoba nebo její autorizovaný zástupce nejméně dvakrát bez závažného důvodu ke zkoušce.

(4) V případě, že je autorizace autorizované osobě odejmuta z důvodu uvedeného v odstavci 2 písm. d), v následujících 5 letech ode dne právní moci rozhodnutí o odnětí autorizace jí není možno pro danou dílčí kvalifikaci autorizaci udělit.

(5) Údaje o zániku nebo odnětí autorizace předávají autorizující orgány Ústavu k uvedení v Národní soustavě kvalifikací bezodkladně po právní moci rozhodnutí o odnětí autorizace nebo poté, co se dozvěděly o jiném důvodu zániku autorizace.

HLAVA IV

HODNOCENÍ DOSAŽENÉ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI

§ 17
Obecné podmínky hodnocení dosažené odborné způsobilosti

(1) Ověření, zda si fyzická osoba osvojila příslušnou odbornou způsobilost vymezenou kvalifikačním standardem dané dílčí kvalifikace, se provede zkouškou podle hodnotícího standardu dané dílčí kvalifikace.

(2) Žadatelem o konání zkoušky (dále jen „uchazeč“) může být každá fyzická osoba starší 18 let, která získala alespoň základy vzdělání.

(3) Podmínkou pro konání zkoušky je podání přihlášky ke zkoušce, jejíž formulář zveřejní ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup, a úhrada stanovené částky za zkoušku (dále jen „úhrada“). Uchazeč zašle přihlášku ke zkoušce kterékoliv autorizované osobě, která je uvedena v Národní soustavě kvalifikací, s autorizací pro danou dílčí kvalifikaci, a to i v případě, že má být zkouška konána před zkušební komisí podle § 18 odst. 1.

(4) Dosažení odborné způsobilosti posuzuje a hodnotí autorizovaná osoba nebo zkušební komise autorizované osoby nebo autorizovaných osob (§ 18 odst. 1 a 2). Zkoušku lze konat pouze tehdy, byl-li pro danou dílčí kvalifikaci schválen kvalifikační i hodnotící standard a byla-li pro danou dílčí kvalifikaci udělena autorizace alespoň 1 osobě, má-li se zkouška konat před autorizovanou osobou, nebo 2, popřípadě 3 osobám, má-li se konat před zkušební komisí.

(5) Autorizovaná osoba, která obdrží přihlášku ke zkoušce, zašle uchazeči do 21 dnů ode dne doručení přihlášky pozvánku ke složení zkoušky. Kopii pozvánky zašle zároveň k informaci autorizujícímu orgánu.

(6) Nepožádá-li uchazeč o dřívější termín, může se zkouška konat nejdříve za 21 dnů ode dne odeslání pozvánky ke zkoušce uchazeči. Pokud navržený termín uchazeči nevyhovuje, stanoví autorizovaná osoba po dohodě s uchazečem jiný termín, nejpozději do 6 týdnů od doručení pozvánky.

(7) Za provedení zkoušky náleží autorizované osobě úhrada. V případě konání zkoušky před zkušební komisí uhradí uchazeč úhradu předsedovi zkušební komise (§ 18 odst. 3). Úhradu uhradí uchazeč autorizované osobě nejpozději 7 dnů přede dnem konání nebo zahájení zkoušky, nedohodne-li se s autorizovanou osobou na pozdějším termínu. Úhrada je příjmem autorizované osoby; v případě konání zkoušky před komisí se úhrada dělí rovným dílem mezi autorizované osoby, které jsou členem zkušební komise nebo jsou ve zkušební komisi zastoupeny svým autorizovaným zástupcem nebo svými autorizovanými zástupci. Tvoří-li zkušební komisi pouze autorizovaní zástupci jedné autorizované právnické osoby, je úhrada příjmem této právnické osoby. Na úhradu se nevztahují obecné předpisy o poplatcích[8]).

(8) Nemůže-li se uchazeč zkoušky ve stanoveném termínu zúčastnit ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů, může nejpozději 2 dny před stanoveným termínem zkoušky požádat písemně s uvedením důvodů autorizovanou osobu anebo předsedu zkušební komise o stanovení jiného termínu; zmeškání uvedené lhůty může autorizovaná osoba anebo předseda zkušební komise z důvodů hodných zvláštního zřetele prominout. Pokud autorizovaná osoba nebo předseda zkušební komise žádosti vyhoví a stanoví náhradní termín zkoušky, informuje o něm uchazeče i autorizující orgán. Pokud navržený termín uchazeči nevyhovuje, stanoví autorizovaná osoba po dohodě s uchazečem jiný termín, nejpozději do 6 týdnů od doručení pozvánky.

(9) Pokud se uchazeč v termínu stanoveném podle odstavce 6 nebo 8 ke zkoušce nedostaví, posuzuje se, jako by zkoušku vykonal neúspěšně; již zaplacená úhrada se uchazeči nevrací.

(10) Nekoná-li se zkouška v termínu stanoveném podle odstavce 6 nebo 8 z důvodu nedostavení se autorizované osoby anebo člena zkušební komise, po dohodě s uchazečem se stanoví náhradní termín zkoušky; obecné předpisy o náhradě škody tím nejsou dotčeny. O náhradním termínu zkoušky informuje autorizovaná osoba nebo předseda zkušební komise autorizující orgán.

§ 18
Průběh zkoušky

(1) Zkouška probíhá před autorizovanou osobou, které byla udělena autorizace pro danou dílčí kvalifikaci, anebo, je-li tak stanoveno v hodnotícím standardu dané dílčí kvalifikace, před zkušební komisí složenou ze 2 nebo 3 členů (dále jen „zkoušející“).

(2) Zkoušejícím je buď autorizovaný zástupce autorizované právnické osoby s autorizací pro danou dílčí kvalifikaci oprávněný jménem této právnické osoby ověřovat dosažení dané dílčí kvalifikace, nebo autorizovaná fyzická osoba s autorizací pro danou dílčí kvalifikaci, nebo zkušební komise složená z členů, kteří jsou autorizovanou fyzickou osobou s autorizací

---

[8]) Například zákon č. 634/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

pro danou dílčí kvalifikaci nebo autorizovaným zástupcem autorizované právnické osoby s autorizací pro danou dílčí kvalifikaci oprávněným jménem této právnické osoby ověřovat dosažení dané dílčí kvalifikace. Autorizovaní zástupci téže autorizované právnické osoby mohou být členy téže zkušební komise.

(3) Pokud má být zkouška konána před zkušební komisí, předseda zkušební komise, jímž je autorizovaná fyzická osoba nebo autorizovaný zástupce autorizované právnické osoby s autorizací pro danou dílčí kvalifikaci, které byla žádost uchazeče o zkoušku doručena, určí z autorizovaných fyzických osob s autorizací pro danou dílčí kvalifikaci nebo z autorizovaných zástupců autorizovaných právnických osob s autorizací pro danou dílčí kvalifikaci další členy zkušební komise a zabezpečí jejich součinnost při konání zkoušky.

(4) Před zahájením zkoušky je uchazeč povinen prokázat svoji totožnost průkazem totožnosti[9]) a u dílčích kvalifikací, u kterých tak stanoví Národní soustava kvalifikací, předložit rovněž potvrzení o zdravotní způsobilosti pro výkon příslušné pracovní činnosti. Pokud uchazeč průkaz nebo potvrzení nepředloží, nebude ke zkoušce připuštěn.

(5) Zkouška je veřejná. Praktická část zkoušky a praktická zkouška není veřejná v případech, kdy to je nutné z hygienických důvodů nebo z důvodu ochrany zdraví a bezpečnosti práce.

(6) Povinností zkoušejícího je dbát na to, aby zkouška probíhala podle příslušného hodnotícího standardu, hodnocení bylo objektivní a odpovídalo nárokům stanoveným hodnotícím standardem.

(7) V případě, že zkouška probíhá před zkušební komisí, odpovídá za průběh zkoušky a splnění povinností uvedených v odstavcích 11 a 12 předseda zkušební komise. Při zkoušce jsou přítomni všichni členové zkušební komise; v případě, že organizace či délka zkoušky nebo některé její části vylučuje stálou přítomnost všech členů zkušební komise při zkoušce, určí její předseda člena zkušební komise, který odpovídá za řádný průběh dané části zkoušky. Zkušební komise se o výsledku zkoušky nebo dalších věcech usnáší většinou hlasů svých členů. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy komise.

(8) Forma zkoušky nebo jejích částí je dána nároky na rozsah pracovních činností, k jejichž výkonu se ověřování odborné způsobilosti vztahuje, a je stanovena hodnotícím standardem.

(9) Doba přípravy na zkoušku nebo její jednotlivé části a doba stanovená pro vykonání zkoušky nebo jejích jednotlivých částí je vymezena v hodnotícím standardu.

(10) Uchazeč úspěšně vykoná zkoušku, jestliže splní požadavky stanovené hodnotícím standardem.

(11) Autorizovaná osoba oznámí uchazeči výsledek zkoušky písemným sdělením, předaným nebo zaslaným uchazeči do 5 dnů ode dne konání zkoušky nebo její poslední části; vykonal-li uchazeč zkoušku úspěšně, autorizovaná osoba mu v uvedené lhůtě zároveň předá nebo zašle osvědčení podle § 19.

(12) Autorizovaná osoba vypracuje záznam o průběhu a výsledku zkoušky a zašle jej spolu se stejnopisem osvědčení autorizujícímu orgánu, který autorizované osobě autorizaci udělil, a to do 1 měsíce ode dne konání zkoušky nebo její poslední části, pokud si jej autorizující orgán nevyžádá v kratší lhůtě v rámci přezkoumávání průběhu a výsledku zkoušky podle § 20.

§ 19

Vydávání osvědčení

(1) Dokladem potvrzujícím úspěšné vykonání zkoušky a získání dílčí kvalifikace je osvědčení. Osvědčení, které je veřejnou listinou, vydává zkoušející autorizovaná osoba, v případě konání zkoušky před komisí předseda zkušební komise.

(2) Náležitosti osvědčení jsou

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení a případný akademický titul a vědecká hodnost uchazeče,
b) rodné číslo uchazeče, bylo-li přiděleno, jinak datum narození,
c) místo narození uchazeče,
d) datum konání zkoušky a datum vydání osvědčení,
e) název dílčí kvalifikace, jejíž dosažení je na základě ověření odborné způsobilosti potvrzováno.

(3) Součástí osvědčení je i výčet získaných odborných způsobilostí. Dále se uvedou údaje o zkoušejícím nebo o členech zkušební komise v případě konání zkoušky před zkušební komisí, a to jméno, popřípadě jména, a příjmení a číslo autorizace autorizované fyzické osoby nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení autorizovaného zástupce a číslo autorizace a obchodní firma nebo název a sídlo autorizované právnické osoby. Osvědčení se opatří podpisem zkoušejícího anebo předsedy zkušební komise a otiskem úředního razítka s malým státním znakem České republiky[10]) a jménem, příjmením a číslem autorizace autorizované osoby, jedná-li se o fyzickou osobu, nebo obchodní firmou nebo názvem a sídlem autorizované osoby, jedná-li se o právnickou osobu.

---

[9]) § 36 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[10]) § 2 písm. t) a § 6 zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů.

(4) Osvědčení a záznamy o průběhu a výsledku zkoušky a jejich stejnopisy jsou archiváliemi; při archivování stejnopisů záznamů a osvědčení autorizující orgány, autorizované právnické osoby a přiměřeně i autorizované fyzické osoby postupují podle ustanovení zvláštních právních předpisů o archivnictví[11]), vztahujících se na školy zapsané do rejstříku škol a školských zařízení.

(5) Na vystavování opisů a stejnopisů osvědčení se přiměřeně použijí ustanovení zvláštních právních předpisů o vystavování opisů a stejnopisů vysvědčení školami zapsanými do rejstříku škol a školských zařízení[12]); pokud osoba, která vydala prvopis osvědčení, již pozbyla autorizaci pro danou dílčí kvalifikaci, popřípadě pozbyl-li autorizaci, v případě zkoušky konané před zkušební komisí, předseda zkušební komise nebo právnická osoba jím ve zkušební komisi zastoupená, vydá stejnopis autorizující orgán na základě dokladů uvedených v § 18 odst. 12. Pokud jsou doklady uloženy v archivu, postupuje se podle zvláštních právních předpisů[11]).

§ 20

Přezkoumání průběhu a výsledků zkoušky

(1) Každý, kdo konal zkoušku, může písemně požádat příslušný autorizující orgán o přezkoumání průběhu a výsledků zkoušky do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno sdělení o výsledku zkoušky.

(2) Příslušný autorizující orgán podle podkladů zkoušejícího a dalších osob přítomných při zkoušce rozhodne o žádosti o přezkoumání ve lhůtě 60 dnů ode dne jejího doručení, a to tak, že buď potvrdí výsledek zkoušky, nebo, bylo-li hodnocení učiněno v rozporu s postupem uvedeným v § 18 nebo se vyskytly jiné závažné nedostatky, které mohly mít vliv na řádný průběh zkoušky nebo její hodnocení, nařídí opakovanou zkoušku. Rozhodnutí autorizujícího orgánu se oznamuje žadateli, jakož i autorizované osobě nebo předsedovi zkušební komise.

(3) Opakovaná zkouška se koná nejpozději do 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí o žádosti o přezkoumání žadateli, a to před tou autorizovanou osobou anebo zkušební komisí, před kterou se konala předchozí zkouška. Opakované zkoušce je přítomen zástupce autorizujícího orgánu. Zjistí-li autorizující orgán závažné nedostatky v průběhu nebo hodnocení opakované zkoušky, postupuje podle § 16 odst. 2 písm. d).

(4) Náklady opakované zkoušky hradí autorizující orgán, který opakovanou zkoušku nařídil; úhrada se neplatí.

(5) Každý má právo nahlédnout do všech materiálů týkajících se jeho osoby, které mají význam pro rozhodnutí o průběhu a výsledku zkoušky.

HLAVA V

UZNÁVÁNÍ VÝSLEDKŮ DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ V SYSTÉMU POČÁTEČNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

§ 21

Dílčí kvalifikace získané v systému dalšího vzdělávání podle § 5 uzná ředitel školy za účelem získání stupně vzdělání v systému počátečního vzdělávání za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem[2]).

HLAVA VI

ORGÁNY PŮSOBÍCÍ V OBLASTI OVĚŘOVÁNÍ A UZNÁVÁNÍ VÝSLEDKŮ DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

§ 22

Autorizující orgány

Autorizující orgány vykonávají v souvislosti s ověřováním a uznáváním výsledků dalšího vzdělávání tyto činnosti:

a) podílejí se na přípravě kvalifikačních standardů a hodnotících standardů a jejich změn (§ 7 a 8),
b) rozhodují o udělení, prodloužení platnosti a odnětí autorizace (§ 9 až 13 a 16),
c) vedou evidenci osob, jimž udělily autorizaci (§ 9), obsahující údaje uvedené v § 15,
d) poskytují Ústavu údaje o osobách, jimž udělily autorizaci, do seznamů autorizovaných osob obsažených v Národní soustavě kvalifikací (§ 15),
e) jsou oprávněny kontrolovat činnost autorizovaných osob, jimž udělily autorizaci, včetně správnosti postupu při provádění zkoušek a vydávání osvědčení, a to zejména prostřednictvím přítomnosti svých zástupců při zkouškách podle § 18 a 20,
f) zasílají orgánům sociálního zabezpečení kopii

[11]) Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[12]) § 28 odst. 8 zákona č. 561/2004 Sb.
§ 3 vyhlášky č. 223/2005 Sb., o některých dokladech o vzdělání.

rozhodnutí o udělení, prodloužení platnosti a odnětí autorizace fyzické osobě, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí,

g) vedou evidenci výsledků zkoušek před autorizovanými osobami, kterým udělily autorizaci, včetně evidence vydaných osvědčení (§ 18 až 20).

§ 23

Ministerstvo

Ministerstvo vykonává v souvislosti s ověřováním a uznáváním výsledků dalšího vzdělávání tyto činnosti:

a) koordinuje činnost ústředních správních úřadů vykonávanou podle tohoto zákona,

b) schvaluje, mění, zrušuje a vydává seznam úplných a dílčích kvalifikací členěný podle příslušnosti autorizujících orgánů,

c) schvaluje, mění a zrušuje kvalifikační standardy a hodnotící standardy (§ 7 a 8),

d) materiálně a finančně zabezpečuje činnost Rady,

e) vyčleňuje a prostřednictvím krajských úřadů poskytuje právnickým osobám vykonávajícím činnost škol zapsaných do rejstříku škol a školských zařízení, které nezřizuje stát nebo registrovaná církev nebo náboženská společnost s oprávněním zřizovat církevní školy[13]), finanční prostředky ze státního rozpočtu na úhradu nezbytných prokazatelných nákladů, spojených s konáním závěrečných zkoušek, maturitních zkoušek a absolutorií v konzervatoři osobami, které podle tohoto zákona získaly dílčí kvalifikace potvrzující ve svém souhrnu získání všech odborných způsobilostí stanovených podle Národní soustavy kvalifikací k řádnému výkonu všech pracovních činností vykonávaných v rámci určitého povolání a konají podle zvláštního právního předpisu[14]) ve střední škole nebo konzervatoři uvedené zkoušky, aniž by byly žákem dané školy,

f) vyčleňuje a poskytuje právnickým osobám vykonávajícím činnost škol zapsaných do rejstříku škol a školských zařízení, které zřizuje stát nebo registrovaná církev nebo náboženská společnost s oprávněním zřizovat církevní školy[13]), finanční prostředky ze státního rozpočtu na úhradu nezbytných prokazatelných nákladů, spojených s konáním závěrečných zkoušek, maturitních zkoušek a absolutorií v konzervatoři osobami, které podle tohoto zákona získaly dílčí kvalifikace potvrzující ve svém souhrnu získání všech odborných způsobilostí stanovených podle Národní soustavy kvalifikací k řádnému výkonu všech pracovních činností vykonávaných v rámci určitého povolání a konají podle zvláštního právního předpisu[14]) ve střední škole nebo konzervatoři uvedené zkoušky, aniž by byly žákem dané školy.

§ 24

Rada

(1) Rada je poradním orgánem ministerstva pro oblast kvalifikací.

(2) Rada má 18 členů. Předsedu, místopředsedu a ostatní členy Rady jmenuje a odvolává ministr školství, mládeže a tělovýchovy.

(3) Členové Rady jsou ministrem školství, mládeže a tělovýchovy jmenováni s přihlédnutím k jejich odborné způsobilosti

a) z osob navrhovaných
   1. ústředními správními úřady a jinými organizačními složkami České republiky,
   2. profesními komorami, zájmovými a profesními sdruženími, organizacemi zaměstnavatelů, odborovými organizacemi, odbornými společnostmi, sdruženími právnických osob vykonávajících činnost škol zapsaných do rejstříku škol a školských zařízení a vysokými školami,

b) z odborníků v oblasti vzdělávání, kvalifikací, pracovněprávních vztahů nebo financování dalšího vzdělávání.

(4) Členové Rady jsou jmenováni na dobu 3 let. Při prvním jmenování členů Rady určí ministr školství, mládeže a tělovýchovy jednu třetinu členů, jejichž funkční období skončí po 1 roce, a jednu třetinu členů, jejichž funkční období skončí po 2 letech. Členové Rady mohou být jmenováni opakovaně.

(5) Rada plní úkoly podle tohoto zákona, zejména

a) projednává záležitosti týkající se přípravy Národní soustavy kvalifikací a jejího uplatnění v praxi,

b) posuzuje další záležitosti týkající se kvalifikací nebo dalšího vzdělávání, které jí předloží ministerstvo, a vydává k nim stanovisko.

(6) Rada může pro odbornou přípravu svých jednání zřizovat pracovní skupiny.

(7) Způsob jednání Rady a jejích pracovních skupin a složení pracovních skupin upraví jednací řád Rady, který schvaluje ministr školství, mládeže a tělovýchovy.

---

[13]) § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech).

[14]) § 113c zákona č. 561/2004 Sb., ve znění zákona č. 179/2006 Sb.

(8) Činnost Rady je materiálně a finančně zabezpečována ministerstvem.

(9) Činnost členů Rady a jejích pracovních skupin je jiným úkonem v obecném zájmu[15]). Těmto osobám přísluší pracovní volno bez náhrady mzdy nebo platu a náhrada cestovních a stravovacích výdajů ve výši a v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem[16]) pro zaměstnance v pracovním poměru; mohou jim být poskytovány odměny ve výši stanovené ministerstvem a přísluší jim úhrada dalších prokazatelných ministerstvem určených nákladů spojených s výkonem funkce člena Rady nebo její pracovní skupiny.

HLAVA VII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 25

(1) Postup upravený v § 4 až 8, 17 až 19 a 23 není postupem, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá[17]).

(2) Na rozhodování podle § 20 se nevztahuje správní řád.

(3) Připadne-li poslední den lhůty uvedené v § 14, § 17 odst. 5 až 8, § 18 odst. 11 a 12 a § 20 odst. 1 až 3 na den pracovního klidu, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den.

(4) Na doručování písemností podle § 17 až 20 se vztahují příslušná ustanovení správního řádu[18]) obdobně.

(5) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem podrobnosti autorizace fyzických a právnických osob, náležitosti pozvánky ke zkoušce, formu zkoušky, výši úhrady za provedení zkoušky, postup právnických osob vykonávajících činnost školy při vykazování nákladů uvedených v § 23 písm. e) a f), náležitosti a formu tiskopisu osvědčení, podrobnosti postupu při uchovávání stejnopisů vydaných osvědčení a záznamů o průběhu a výsledku zkoušky, a ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí podrobnosti obsahu, struktury a způsobu vedení Národní soustavy kvalifikací, včetně podmínek a lhůt pro zařazování údajů týkajících se jednotlivých kvalifikací do Národní soustavy kvalifikací.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 26

V § 7 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 575/ /1990 Sb., zákona č. 21/1993 Sb., zákona č. 272/1996 Sb., zákona č. 18/2004 Sb. a zákona č. 362/2004 Sb., se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „a v oblasti získávání kvalifikací v systému dalšího vzdělávání podle zvláštního právního předpisu[1a])“.

Poznámka pod čarou č. 1a zní:

„[1a]) Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání).“.

ČÁST TŘETÍ

Změna školského zákona

§ 27

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., se mění takto:

1. Nadpis části deváté zní: „**DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ VE ŠKOLÁCH**“.

2. V § 8 se odstavec 8 zrušuje.

3. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který včetně nadpisu zní:

„§ 8a

Název právnické osoby a organizační složky státu

(1) Název právnické osoby a organizační složky státu, vykonávající činnost podle § 8 odst. 7, musí obsahovat vždy

a) označení příslušného druhu nebo typu školy, pokud vykonává činnost školy,

b) označení příslušného typu školského zařízení pro výkon ústavní výchovy, ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči, pokud vykonává činnost tohoto školského zařízení,

[15]) § 124 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů.

[16]) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

[17]) § 9 zákona č. 500/2004 Sb.
§ 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

[18]) Zákon č. 500/2004 Sb., ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

c) označení příslušného druhu nebo typu školského zařízení, které není uvedeno v písmeni b), pokud vykonává činnost pouze tohoto školského zařízení.

(2) Název právnické osoby a organizační složky státu, vykonávající činnost podle odstavce 1 písm. a) a b), může dále obsahovat označení všech druhů nebo typů školských zařízení, pokud vykonává činnost těchto školských zařízení.

(3) Součástí názvu může být upřesňující přívlastek, popřípadě čestný název, je-li ministerstvem udělen.“.

4. V § 14 odst. 2 se slova „příslušného ročníku“ zrušují.

5. V § 16 odst. 8 a 9 se slova „se souhlasem krajského úřadu“ zrušují.

6. V § 16 se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Ke zřízení jednotlivé třídy, oddělení nebo studijní skupiny s upravenými vzdělávacími programy v rámci školy podle odstavce 8 a ke zřízení funkce asistenta pedagoga podle odstavce 9 je v případě škol zřizovaných ministerstvem či registrovanými církvemi nebo náboženskými společnostmi, kterým bylo přiznáno oprávnění k výkonu zvláštního práva zřizovat církevní školy, nezbytný souhlas ministerstva, v případě škol zřizovaných ostatními zřizovateli souhlas krajského úřadu.“.

7. V § 26 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „ ; v případě oboru vzdělání Gymnázium se sportovní přípravou nejvýše 46 povinných vyučovacích hodin týdně“.

8. V § 28 odst. 1 písm. c) se slova „dětí, žáků a studentů“ nahrazují slovy „dětí, žáků, studentů a uchazečů“.

9. V § 28 odst. 7 se za větu první vkládá věta „Na vysvědčeních, výučních listech a diplomech o absolutoriu se vždy uvádí rodné číslo žáka nebo studenta, bylo-li mu přiděleno.“.

10. V § 60 odst. 8 větě první se slova „tak, aby přijímací řízení bylo ukončeno do konce srpna“ zrušují.

11. V § 61 odst. 4 se věta první zrušuje.

12. V § 79 odstavec 6 zní:

„(6) Před zahájením či v průběhu maturitní zkoušky náleží žákům 5 vyučovacích dnů volna k přípravě na konání maturitní zkoušky, a to v termínu stanoveném ředitelem školy.“.

13. V § 80 odst. 10 se slova „Centrem pro zjišťování výsledků vzdělávání“ nahrazují slovem „ministerstvem“.

14. V § 81 odst. 6 se za větu první vkládá věta, která zní: „Žák, který již získal střední vzdělání s maturitní zkouškou vykonáním maturitní zkoušky podle předchozích právních předpisů, nekoná společnou část maturitní zkoušky.“.

15. V § 94 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „V přihlášce se vždy uvádí rodné číslo uchazeče, bylo-li mu přiděleno.“.

16. Za § 113 se vkládají nové § 113a až 113c, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 26a a 26b znějí:

„§ 113a

Uznávání dalšího vzdělání pro přijetí do vyššího ročníku vzdělávání

Osvědčení o získání dílčí kvalifikace, vydané podle zvláštního právního předpisu[26a]), se pro účely § 63 považuje za doklad o předchozím vzdělávání.

§ 113b

Uznání částečného vzdělání v průběhu vzdělávání

Osvědčení o získání dílčí kvalifikace, vydané podle zvláštního právního předpisu[26a]), se pro účely § 70 považuje za doklad o částečném vzdělání žáka.

§ 113c

Vykonání závěrečné zkoušky, maturitní zkoušky nebo absolutoria v konzervatoři

(1) Osoba s alespoň základním vzděláním, která podle zvláštního právního předpisu[26a]) získala dílčí kvalifikace potvrzující ve svém souhrnu získání všech odborných způsobilostí stanovených podle Národní soustavy kvalifikací k řádnému výkonu všech pracovních činností vykonávaných v rámci určitého povolání, může, i bez předchozího vzdělávání ve střední škole nebo konzervatoři a bez předchozího úspěšného vykonání zkoušek ze všech předmětů či jiných ucelených částí učiva stanovených rámcovým a školním vzdělávacím programem příslušného oboru vzdělání za všechny ročníky vzdělávání, získat stupeň vzdělání úspěšným vykonáním závěrečné zkoušky, maturitní zkoušky nebo absolutoria v konzervatoři v odpovídajícím oboru vzdělání. Ředitel školy s odpovídajícím oborem vzdělání umožní, na základě žádosti osoby uvedené ve větě prvé, této osobě vykonání závěrečné zkoušky, maturitní zkoušky nebo absolutoria v konzervatoři v jím určeném termínu.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 může závěrečnou zkoušku, maturitní zkoušku nebo absolutorium v konzervatoři konat, i pokud není žákem příslušné školy. V takovém případě zkoušku koná za obdobných podmínek, jako kdyby byla žákem školy. Nejedná-li se o školu zřízenou státem, krajem, svazkem obcí nebo obcí, může ředitel školy podmínit možnost vykonání

závěrečné zkoušky, maturitní zkoušky nebo absolutoria v konzervatoři zaplacením úplaty ve výši jím stanovené; úplata je příjmem právnické osoby, která vykonává činnost dané školy.

(3) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na obory vzdělání, v rámci kterých se získává způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle zvláštního právního předpisu[26b]).

[26a]) Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání).

[26b]) Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění zákona č. 125/2005 Sb.“.

17. V § 163 odst. 1 větě první se za slovo „zřizovatelů“ vkládají slova „ ; ze státního rozpočtu se dále poskytují finanční prostředky na úhradu nezbytných prokazatelných nákladů spojených s konáním závěrečných zkoušek, maturitních zkoušek a absolutorií v konzervatoři podle § 113c“.

18. V § 163 odst. 1 se v úvodní části věty druhé slova „podle § 171 odst. 1 a 2“ nahrazují slovy „podle § 171 odst. 1 a 2 a na úhradu nezbytných prokazatelných nákladů spojených s konáním závěrečných zkoušek, maturitních zkoušek a absolutorií v konzervatoři podle § 113c“.

19. V § 174 odstavec 9 zní:

„(9) Kontrolním pracovníkem může být ten, kdo má vysokoškolské vzdělání, nejméně 5 let praxe a splňuje další předpoklady stanovené zvláštními právními předpisy[45]), nebo ten, kdo má střední vzdělání s maturitní zkouškou, nejméně 20 let praxe a splňuje další předpoklady stanovené zvláštními právními předpisy[45]).“.

20. V § 183 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Ministerstvo, popřípadě jím zřízená organizace, je při sdružování a zpracovávání údajů z dokumentace škol a školských zařízení a školních matrik a při provádění statistických zjišťování[49]) oprávněno využívat rodných čísel uchazečů, dětí, žáků a studentů. Právnická osoba, která vykonává činnost školy nebo školského zařízení, je pro účely uvedené ve větě první povinna rodná čísla uchazečů, dětí, žáků a studentů poskytovat.“.

21. V § 185 odst. 1 věta druhá zní: „Tímto dnem končí platnost učebních dokumentů schválených podle dosavadních právních předpisů počínaje prvním ročníkem; do té doby se při přijímání ke vzdělávání, v jeho průběhu i při jeho ukončování postupuje podle těchto učebních dokumentů.“.

22. V § 185 odst. 2 se číslovka „3“ nahrazuje číslovkou „7“ a za větu první se doplňuje věta druhá, která zní: „Vyšší odborné školy mohou uskutečňovat vzdělávání podle učebních dokumentů schválených podle dosavadních právních předpisů nejpozději do konce školního roku 2011/2012.“.

23. V § 185 se doplňuje odstavec 24, který zní:

„(24) Ředitel školy postupuje podle § 60 odst. 4 druhé části písmene a), která začíná slovy „a dále výstupního hodnocení“, od školního roku 2007/2008.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o pedagogických pracovnících

§ 28

Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., se mění takto:

1. § 32 zní:

„§ 32

Fyzická osoba, která nesplňuje předpoklad podle § 3 odst. 1 písm. b), může vykonávat přímou pedagogickou činnost po dni nabytí účinnosti tohoto zákona

a) pokud ke dni účinnosti tohoto zákona dosáhla 50 let věku a dlouhodobým výkonem přímé pedagogické činnosti na příslušném druhu nebo typu školy nejméně po dobu 15 let prokázala schopnost výkonu požadované činnosti,
b) nejdéle po dobu pěti let, pokud v této době nezahájí studium, kterým potřebný předpoklad získá, a toto studium úspěšně ukončí,
c) jestliže vysoké školy pro výuku odborných předmětů ve střední a vyšší odborné škole neumožňují přístup k vysokoškolskému vzdělání v akreditovaném studijním programu příslušného studijního oboru; v tomto případě je postačující získání nejvyššího dosažitelného vzdělání v příslušném oboru.“.

2. Za § 32 se vkládá nový § 32a, který zní:

„§ 32a

Ředitelem školy může být fyzická osoba, která nesplňuje předpoklad podle § 3 odst. 1 písm. b), pokud získala vzdělání studiem v akreditovaném magisterském studijním programu a nejpozději do dvou let ode dne, kdy začala vykonávat funkci ředitele školy, zahájí studium, kterým potřebný předpoklad získá, a toto studium úspěšně ukončí.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna živnostenského zákona

§ 29

V § 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb. a zákona č. 499/2004 Sb., se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno ag), které včetně poznámky pod čarou č. 23p zní:

„ag) činnost autorizovaných osob, oprávněných ověřovat dosažení odborné způsobilosti vyžadované k získání dílčí kvalifikace podle zvláštního zákona[23p]).

[23p]) Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání).“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 30

V části I položce 22 přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb. a zákona č. 553/2005 Sb., se doplňují písmena j) a k), která včetně poznámky pod čarou č. 26a znějí:

„j) Udělení autorizace[26a]) (oprávnění ověřovat dosažení odborné způsobilosti vyžadované k získání dílčí kvalifikace nebo dílčích kvalifikací) za každou kvalifikaci Kč 1 500
nejvýše však Kč 10 000

k) Prodloužení platnosti autorizace[26a]) uvedené v písmenu j) Kč 500

[26a]) Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání).“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o daních z příjmů

§ 31

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb. a zákona č. 552/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 15 se doplňuje odstavec 8, který včetně poznámky pod čarou č. 82a zní:

„(8) Od základu daně ve zdaňovacím období lze odečíst úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání[82a]), pokud nebyly hrazeny zaměstnavatelem ani nebyly uplatněny jako výdaj podle § 24 poplatníkem s příjmy podle § 7, nejvýše však 10 000 Kč. U poplatníka, který je osobou se zdravotním postižením, lze za zdaňovací období odečíst až 13 000 Kč, a u poplatníka, který je osobou s těžším zdravotním postižením, až 15 000 Kč.

[82a]) Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání).“.

2. V § 24 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno zv), které zní:

„zv) výdaje (náklady) vynaložené poplatníkem s příjmy podle § 7 na uhrazení úhrad za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání[82a]), které souvisí s podnikatelskou nebo jinou samostatně výdělečnou činností poplatníka, nejvýše však 10 000 Kč. U poplatníka, který je osobou se zdravotním postižením, lze za zdaňovací období odečíst až 13 000 Kč, a u poplatníka, který je osobou s těžším zdravotním postižením, až 15 000 Kč.“.

3. V § 38k odst. 5 se za písmeno i) vkládá nové písmeno j), které zní:

„j) v jaké výši zaplatil úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle § 15,“.

Dosavadní písmeno j) se označuje jako písmeno k).

4. V § 38l se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) potvrzením o výši zaplacené úhrady za zkoušku ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání[82a]), uplatňuje-li snížení základu daně podle § 15.“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením

§ 32

V § 1 odstavec 3 zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění zákona č. 562/2004 Sb., zní:

„(3) Dotace právnické osobě, která vykonává činnost základní umělecké školy, se poskytuje na zabezpečení vzdělávání určeného pro žáky před zahájením plnění povinné školní docházky, žáky plnící povinnou školní docházku, žáky vzdělávající se v denní formě vzdělávání ve střední škole či konzervatoři a studenty vzdělávající se v denní formě vzdělávání ve vyšší odborné škole.“.

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

§ 33

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2007, s výjimkou ustanovení části první hlavy I a II, § 22 písm. a), § 23 a 24, § 25 odst. 1, části druhé, části třetí bodů 2 až 15 a 19 až 23, části čtvrté a části osmé, která nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

Příloha k zákonu č. 179/2006 Sb.

Příslušnost ústředních správních úřadů k autorizaci pro povolání

ústřední správní úřad	příslušnost k autorizaci pro povolání v oblasti
Ministerstvo dopravy	dopravy a jejího uskutečňování
Ministerstvo financí	finančního hospodaření, cen, finanční kontroly a auditu, účetnictví, daňového poradenství, hospodaření s majetkem státu, pojišťovnictví
Česká národní banka	bankovnictví
Ministerstvo informatiky	informačních a komunikačních technologií, poštovních služeb
Ministerstvo kultury	umění, kulturně výchovné činnosti, péče o kulturní památky, církví a náboženských společností, tisku a jiných informačních prostředků, autorského zákona, výroby a obchodu v oblasti kultury
Ministerstvo obrany	zabezpečování obrany České republiky, civilní ochrany
Ministerstvo práce a sociálních věcí	pracovněprávních vztahů, bezpečnosti práce, zaměstnanosti a rekvalifikace, důchodového zabezpečení, sociální péče, péče o rodinu a děti, péče o občany, kteří potřebují zvláštní pomoc
Ministerstvo pro místní rozvoj	domovního a bytového fondu, územního plánování a stavebního řádu, investiční politiky, cestovního ruchu, pohřebnictví
Ministerstvo průmyslu a obchodu	využívání nerostného bohatství, energetiky, teplárenství, plynárenství, těžby, úpravy a zušlechťování ropy a zemního plynu, tuhých paliv, radioaktivních surovin, rud a nerud, hutnictví, strojírenství, elektrotechniky a elektroniky, průmyslu chemického a zpracování ropy, gumárenského a plastikářského, skla a keramiky, textilního a oděvního, kožedělného a polygrafického, papíru a celulózy a dřevozpracujícího a pro výrobu stavebních hmot, stavební výrobu, zdravotnickou výrobu, sběrné suroviny a kovový odpad, vnitřního obchodu, zahraničního obchodu, technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví, průmyslového výzkumu, rozvoje techniky a technologií, puncovnictví a zkoušení drahých kovů
Ministerstvo spravedlnosti	soudů a státních zastupitelství, vězeňství, probace a mediace
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	činnosti škol a školských zařízení zařazených ve školském rejstříku, vysokých škol, vědy, výzkumu a vývoje, státní péče o děti, mládež, tělesnou výchovu, sport, turistiku a sportovní reprezentaci státu
Ministerstvo vnitra	veřejného pořádku, vnitřního pořádku a bezpečnosti, včetně dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu, evidence obyvatel, archivnictví a spisové služby, zbraní a střeliva, požární ochrany, pobytu cizinců a uprchlíků, krizového řízení, civilního nouzového plánování, ochrany obyvatelstva a integrovaného záchranného systému, správního řízení, správního trestání, Policie České republiky, územních orgánů státní správy
Ministerstvo zahraničních věcí	zahraniční politiky a diplomatických služeb
Ministerstvo zdravotnictví	zdravotní péče, ochrany veřejného zdraví, zdravotnické

	vědeckovýzkumné činnosti, vyhledávání, ochrany a využívání přírodních léčivých zdrojů, přírodních léčebných lázní a zdrojů přírodních minerálních vod, léčiv a prostředků zdravotnické techniky pro prevenci, diagnostiku a léčení lidí, zdravotního pojištění a zdravotnického informačního systému
Ministerstvo zemědělství	zemědělství (s výjimkou ochrany zemědělského půdního fondu), vodního hospodářství (s výjimkou ochrany přirozené akumulace vod), ochrany vodních zdrojů a ochrany jakosti povrchových a podzemních vod, potravinářského průmyslu, lesů, myslivosti a rybářství (s výjimkou území národních parků), komoditních burz, které organizují obchody se zbožím pocházejícím ze zemědělské a lesní výroby, včetně výrobků vzniklých jeho zpracováním, veterinární správy, kontroly a zkušebnictví pro oblasti zemědělství, plemenářství, veterinární péče, rostlinolékařské péče, péče o potraviny, péče o ochranu zvířat proti týrání a pro ochranu práv k novým odrůdám rostlin a plemenům zvířat
Ministerstvo životního prostředí	životního prostředí, ochrany přirozené akumulace vod, ochrany vodních zdrojů a ochrany jakosti povrchových a podzemních vod, ochrany ovzduší, ochrany přírody a krajiny, provozování zoologických zahrad, ochrany zemědělského půdního fondu, výkonu státní geologické služby, ochrany horninového prostředí, včetně ochrany nerostných zdrojů a podzemních vod, geologických prací a ekologického dohledu nad těžbou, odpadovým hospodářstvím, myslivosti, rybářství a lesního hospodářství v národních parcích, zabezpečení jednotného informačního systému o životním prostředí, včetně plošného monitoringu, hydrometeorologie

180

ZÁKON

ze dne 30. března 2006

o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění úvěru poskytnutého společností EUROFIMA za účelem financování nákupu železničních kolejových vozidel

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Česká republika poskytne státní záruku na zajištění úvěru, který akciové společnosti České dráhy poskytne Evropská společnost pro financování železničních vozů EUROFIMA za účelem financování nákupu elektrických jednotek řady 471 pro příměstskou dopravu.

(2) Státní záruka podle odstavce 1 se poskytne na jistinu úvěru ve výši 30 000 000 EUR a úroky a poplatky spojené s poskytnutím úvěru podle příslušné smlouvy o úvěru, pokud tento úvěr bude splatný ve lhůtě do 31. prosince 2018.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

181

ZÁKON

ze dne 31. března 2006,

kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o dráhách

Čl. I

Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 23/2000 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 77/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 144/2002 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 103/2004 Sb. a zákona č. 1/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za slovo „zákon“ vkládají slova „zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství[1]) a“.

Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„[1]) Směrnice Rady 91/440/EHS z 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství.
Směrnice Rady 95/18/ES ze dne 19. června 1995 o vydávání licencí železničním podnikům.
Směrnice Rady 96/48/ES ze dne 23. července 1996 o provozní provázanosti transevropského železničního systému vysokorychlostních vlaků.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/9/ES ze dne 20. března 2000 o lanových dráhách pro dopravu osob.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/12/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železničních podniků Společenství.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/13/ES ze dne 26. února 2001, kterou se mění směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES ze dne 19. března 2001 o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic).
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/50/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/51/EHS ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice Rady 91/440/EHS o rozvoji železnic Společenství.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1, 1a až 1c se označují jako poznámky pod čarou č. 1a až 1d, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

2. V § 11 odst. 1 se za slova „úředního povolení,“ vkládají slova „a jedná-li se o provozování dráhy celostátní nebo regionální, i na základě osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy celostátní a regionální (dále jen „osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy“),“.

3. V § 11 odst. 1 se slova „pokud zvláštní zákon nestanoví jinak[5])“ včetně poznámky pod čarou č. 5 zrušují.

4. V § 22 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) a e), která znějí:

„d) zavést systém zajišťování bezpečnosti provozování dráhy a zajistit jeho dodržování,

e) předložit do 30. června kalendářního roku drážnímu správnímu úřadu výroční zprávu o bezpečnosti provozování dráhy za uplynulý kalendářní rok.“.

5. V § 22 odst. 5 se za slova „pro provozování dráhy“ vkládají slova „ , prvky systému zajišťování bezpečnosti provozování dráhy a obsah výroční zprávy o bezpečnosti provozování dráhy“.

6. V § 23 odst. 2 v úvodní větě se za slovo „regionální“ vkládá čárka a slova „není-li jím vlastník této dráhy,“.

7. V § 23 odst. 2 písm. a) se číslo „18“ nahrazuje číslem „14“.

8. V § 23 odst. 2 písm. a) se slova „z počtu pravidelně provozovaných vlaků,“ nahrazují slovy „z maximálního počtu vlaků, které lze na ní provozovat,“.

9. Za § 23 se vkládá nový § 23a, který včetně poznámky pod čarou č. 6a zní:

„§ 23a

Osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy

(1) Provozovatel dráhy musí mít ke dni zahájení provozování dráhy celostátní nebo regionální osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy. Osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy vydává drážní správní úřad na základě žádosti provozovatele dráhy na dobu 5 let.

(2) Žádost o vydání osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy musí obsahovat údaje o jménu nebo obchodní firmě provozovatele dráhy a jeho bydlišti či sídlu a údaje o systému řízení pro zajištění provozování dráhy a systému zajišťování bezpečnosti provozování dráhy včetně zajištění povinností při vzniku mimořádné události. K žádosti provozovatel dráhy přikládá

a) seznam pracovních činností zajišťovaných provozovatelem dráhy, pro které je vyžadována odborná způsobilost, a popis systému jejího zajištění,
b) seznam určených technických zařízení používaných při provozování dráhy včetně dokladu o jejich provozování,
c) vnitřní předpisy pro provozování dráhy, o provozování určených technických zařízení, o požadavcích na odbornou způsobilost a znalosti osob zajištujících provozování dráhy a o způsobu jejich ověřování včetně systému pravidelného školení,
d) doklad o zaplacení správního poplatku.

(3) Osvědčením o bezpečnosti provozovatele dráhy se dokládá, že provozovatel dráhy

a) má vnitřní organizační strukturu a systém řízení pro zajišťování provozování dráhy a má vytvořen systém zajišťování bezpečnosti provozování dráhy, kterým se rozumí soubor organizačních a technologických opatření pro bezpečné provozování dráhy,
b) vydal vnitřní předpisy pro provozování dráhy, o provozování určených technických zařízení, a o požadavcích na odbornou způsobilost a znalosti osob zajišťujících provozování dráhy a o způsobu jejich ověřování, včetně systému pravidelného školení.

(4) Provozovatel dráhy je povinen drážnímu správnímu úřadu oznámit změny údajů, které předkládá při podání žádosti o vydání osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy, a předložit o nich doklady do 30 dnů od vzniku změn. Podle povahy změn údajů rozhodne drážní správní úřad o změně osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy.

(5) Jestliže drážní správní úřad zjistí, že provozovatel dráhy přestal splňovat podmínky zajišťující bezpečnost provozování dráhy, osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy odejme.

(6) Vydání, změnu nebo odejmutí osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy oznamuje drážní správní úřad do 1 měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí Evropské železniční agentuře[6a]).

(7) Vzor žádosti o vydání osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy celostátní nebo regionální a vzor osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy celostátní nebo regionální stanoví prováděcí právní předpis.

[6a]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 881/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zřízení Evropské železniční agentury (nařízení o Agentuře).“.

Dosavadní § 23a a 23b se označují jako § 23b a 23c. Dosavadní poznámky pod čarou č. 6a až 6e se označují jako poznámky pod čarou č. 6b až 6f, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

10. V § 34c odst. 1 se číslo „16“ nahrazuje číslem „12“.

11. V § 34d odst. 1 písm. b) se slova „na dráhách zařazených do evropského železničního systému“ nahrazují slovy „na dráze celostátní a regionální“.

12. V § 34d odst. 2 se číslo „12“ nahrazuje číslem „8“.

13. V § 34e odst. 1 se věta druhá zrušuje.

14. V § 34e odst. 5 se na konci textu slova „a jehož hlavním předmětem podnikání je veřejná drážní doprava“ zrušují.

15. V § 34e se odstavec 7 zrušuje.

16. § 34f zní:

„§ 34f

(1) Přesahuje-li počet žádostí kapacitu dopravní cesty, je přídělce oprávněn přednostně přidělit kapacitu dopravní cesty žadateli pro provozování

a) veřejné drážní dopravy k zajištění dopravních potřeb státu,
b) veřejné drážní osobní dopravy k zajištění dopravní obslužnosti územního obvodu kraje,
c) kombinované dopravy,
d) drážní dopravy stanovené přídělcem v prohlášení o dráze.

(2) Při přidělování kapacity dopravní cesty podle odstavce 1 se postupuje v pořadí stanoveném v odstavci 1.

(3) Dopravce nemůže přidělenou kapacitu dopravní cesty převést na jiné osoby.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 6f se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

17. § 34h včetně poznámky pod čarou č. 6g zní:

„§ 34h

Osvědčení dopravce

(1) Dopravce musí mít ke dni zahájení drážní dopravy na dráze celostátní nebo na dráze regionální osvědčení dopravce, které se vztahuje na dráhy celostátní a regionální nebo na jejich část. Osvědčení dopravce vydává drážní správní úřad na základě žádosti dopravce na dobu 5 let a uvede v něm druh dopravy a rozsah služeb, na něž se vztahuje.

(2) Žádost o vydání osvědčení dopravce musí obsahovat údaje o jménu nebo obchodní firmě dopravce a jeho bydlišti či sídlu a údaje o systému řízení pro zajištění provozování drážní dopravy a systému zajišťování bezpečnosti provozování drážní dopravy včetně zajištění povinností při vzniku mimořádné události. K žádosti dopravce přikládá

a) seznam pracovních činností zajišťovaných dopravcem, pro které je vyžadována odborná způsobilost a popis systému jejího zajištění,
b) seznam určených technických zařízení používaných při provozování drážní dopravy včetně dokladu o jejich provozování,
c) seznam provozovaných drážních hnacích vozidel a seznam typů tažených drážních vozidel včetně dokladu o jejich technické způsobilosti,
d) vnitřní předpisy pro provozování drážní dopravy, o provozování drážních vozidel, o provozování určených technických zařízení, o požadavcích na odbornou způsobilost a znalosti osob zajištujících provozování drážní dopravy a o způsobu jejich ověřování včetně systému pravidelného školení,
e) návrh druhu dopravy a rozsahu služeb, které bude provozovat,
f) doklad o zaplacení správního poplatku.

(3) Osvědčením dopravce se dokládá, že dopravce

a) má vnitřní organizační strukturu a systém řízení pro zajištění drážní dopravy a má vytvořen systém zajišťování bezpečnosti provozování drážní dopravy, kterým se rozumí soubor organizačních a technologických opatření pro bezpečné provozování drážní dopravy,
b) splňuje podmínky odborné způsobilosti osob zajišťujících provozování drážní dopravy,
c) splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování drážních vozidel a určených technických zařízení,
d) vydal vnitřní předpisy pro provozování drážní dopravy, o provozování drážních vozidel, o provozování určených technických zařízení, o požadavcích na odbornou způsobilost a znalosti osob zajišťujících provozování drážní dopravy a o způsobu jejich ověřování včetně systému pravidelného školení.

(4) Osvědčení dopravce tvoří

a) části osvědčující opatření přijatá dopravcem ke splnění požadavků uvedených v odstavci 3 písm. a),
b) části osvědčující opatření přijatá dopravcem ke splnění požadavků uvedených v odstavci 3 písm. b) až d).

(5) Dopravce, který je držitelem osvědčení dopravce uděleného úřadem jiného členského státu Evropských společenství[6g]), prokazuje drážnímu správnímu úřadu splnění podmínek pro udělení osvědčení dopravce uvedených v odstavci 3 písm. b) až d). Drážní správní úřad v tomto případě dopravci vydá pouze část osvědčení dopravce uvedenou v odstavci 4 písm. b).

(6) Dopravce je povinen drážnímu správnímu úřadu oznámit změny údajů, které předkládá při podání žádosti o vydání osvědčení, a předložit o nich doklady do 30 dnů od vzniku změn. Podle povahy změn údajů drážní správní úřad rozhodne o změně osvědčení dopravce.

(7) Jestliže drážní správní úřad zjistí, že dopravce přestal splňovat podmínky bezpečnosti provozování drážní dopravy, nebo v období 1 roku od vydání osvědčení neprovozuje drážní dopravu, odejme osvědčení dopravce, které vydal, nebo jeho část. Pokud drážní správní úřad odejme část osvědčení dopravce uvedenou v odstavci 4 písm. b), vyrozumí o odejmutí neprodleně orgán, který vydal část osvědčení dopravce uvedenou v odstavci 4 písm. a), není-li jím sám.

(8) Vydání, změnu a odejmutí osvědčení dopravce oznamuje drážní správní úřad do 1 měsíce od právní moci rozhodnutí Evropské železniční agentuře[6a]).

(9) Vzor žádosti o vydání osvědčení dopravce a vzor osvědčení dopravce stanoví prováděcí právní předpis.

[6g]) Čl. 10 směrnice 2004/49/ES o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 1995/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (směrnice o bezpečnosti železnic).“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 6g a 6h se označují jako poznámky pod čarou č. 6h a 6i, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

18. V § 35 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

„f) zavést systém zajišťování bezpečnosti drážní dopravy a zajistit jeho dodržování,
g) předložit do 30. června kalendářního roku drážnímu správnímu úřadu výroční zprávu o bezpečnosti provozování drážní dopravy za uplynulý kalendářní rok.“.

19. V § 35 odst. 3 se za slova „drážní dopravy,“

vkládají slova „prvky systému zajišťování bezpečnosti provozování drážní dopravy podle druhu a rozsahu vykonávaných činností a obsah výroční zprávy o bezpečnosti“.

20. V § 37 odst. 4 se slova „Průvodčí drážního vozidla nebo jiná osoba“ nahrazují slovy „Průvodčí drážního vozidla, osoba, která řídí drážní vozidlo, nebo jiná osoba“.

21. V § 40 odst. 1 se číslo „4“ nahrazuje číslem „2“.

22. V § 40 odst. 2 se za slova „návrh změny jízdního řádu“ vkládají slova „s Ministerstvem dopravy,“.

23. V § 40 odst. 2 se číslo „180“ nahrazuje číslem „120“.

24. V § 40 odst. 3 se za slova „projednání návrhu jízdního řádu“ vkládají slova „s Ministerstvem dopravy“.

25. Za § 43a se vkládá nový § 43b, který zní:

„§ 43b

(1) Drážní vozidlo, jehož technická způsobilost byla schválena v jiném členském státě Evropských společenství a na které se nevztahují technické specifikace propojenosti, lze provozovat na dráze celostátní nebo regionální na základě rozhodnutí o schválení typu drážního vozidla nebo na základě vydání průkazu způsobilosti drážního vozidla, které vydá drážní správní úřad po posouzení a ověření technické dokumentace k drážnímu vozidlu nebo typu vozidla.

(2) K žádosti o schválení typu drážního vozidla nebo vydání průkazu způsobilosti drážního vozidla podle odstavce 1 přikládá žadatel

a) doklad o schválení technické způsobilosti drážního vozidla v jiném členském státě Evropských společenství a záznam o technických úpravách provedených po schválení,
b) technické údaje o vozidle, záznam o provozu a údržbě,
c) doklad o technických a provozních vlastnostech prokazující, že drážní vozidlo je v souladu se zabezpečovacím zařízením, trakčním vedením, s rozchodem koleje, průjezdnými průřezy, s maximální povolenou hmotností na nápravu a jinými omezeními dráhy celostátní a regionální,
d) návrh podmínek použití drážního vozidla v provozu.

(3) Drážní správní úřad může požadovat provedení zkušebního provozu drážního vozidla s cílem ověřit shodu provozních vlastností s požadavky podle odstavce 2 písm. c); v takovém případě stanoví jeho obsah a rozsah. Zkušební provoz drážního vozidla zajišťuje žadatel na svůj náklad u právnické osoby pověřené Ministerstvem dopravy.

(4) V rozhodnutí o schválení typu drážního vozidla nebo rozhodnutí o vydání průkazu způsobilosti drážního vozidla lze v návaznosti na doklady podle odstavce 2 písm. c) a výsledky zkušebního provozu uvést podmínky použití drážního vozidla v provozu.“.

26. V § 44 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Pro drážní vozidlo schválené pro použití na dráze celostátní nebo regionální přidělí drážní správní úřad na žádost vlastníka vozidla alfanumerický identifikační kód. Tento kód musí být vyznačen na vozidle a vložen s údaji o vozidle do registru drážních vozidel (§ 49d).“.

27. § 49 zní:

„§ 49

(1) Mimořádnou událostí v drážní dopravě je závažná nehoda, nehoda nebo ohrožení v drážní dopravě, která ohrožuje nebo narušuje bezpečnost, pravidelnost a plynulost provozování drážní dopravy, bezpečnost osob a bezpečnou funkci staveb a zařízení nebo ohrožuje životní prostředí.

(2) Závažnou nehodou v drážní dopravě je srážka nebo vykolejení drážních vozidel, ke kterým došlo v souvislosti s provozováním drážní dopravy, s následkem smrti či újmy na zdraví nejméně 5 osob nebo škody velkého rozsahu[8]). Nehodou v drážní dopravě je událost, k níž došlo v souvislosti s provozováním drážní dopravy s následkem smrti, újmy na zdraví nebo značné škody[8]). Jiné mimořádné události se považují za ohrožení.

(3) Provozovatel dráhy a dopravce jsou povinni

a) neprodleně oznámit každou mimořádnou událost v drážní dopravě Drážní inspekci a současně každou závažnou nehodu a nehodu v drážní dopravě Policii České republiky,
b) zajistit místo mimořádné události a provést dokumentaci stavu v době vzniku mimořádné události,
c) zabezpečit uvolnění dráhy pro obnovení provozování dráhy nebo drážní dopravy, pokud tomu nebrání jiné okolnosti, a Drážní inspekce vydala k uvolnění dráhy souhlas,
d) zjišťovat příčiny a okolnosti vzniku mimořádných událostí v drážní dopravě v případech stanovených prováděcím právním předpisem a činit opatření k jejich předcházení,
e) odstraňovat zjištěné nedostatky při vzniku mimořádných událostí, jejich příčiny a škodlivé následky a ve stanovených termínech přijímat opatření určená k předcházení vzniku mimořádných událostí.“.

28. § 49d zní:

„§ 49d

(1) Drážní úřad vede registr jednotlivých součástí

subsystémů nově budovaných nebo modernizovaných drah zařazených do evropského železničního systému a registr drážních vozidel vlastníků těchto vozidel se sídlem nebo bydlištěm nebo místem podnikání, je-li odlišné od bydliště, v České republice a určených k pohybu na dráze celostátní a regionální. Způsob vedení registrů a údaje v nich stanovené stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Údaje o jednotlivých součástech subsystémů nově budovaných nebo modernizovaných drah zařazených do evropského železničního systému poskytuje Drážnímu úřadu provozovatel dráhy do 15 dnů po uvedení součásti subsystému do užívání.

(3) Údaje o vozidle, které je určené pro provozování na dráze celostátní nebo regionální, poskytuje vlastník drážního vozidla Drážnímu úřadu do 15 dnů po uvedení vozidla do provozu.

(4) Informaci o aktuálním stavu drah zařazených do evropského železničního systému a o drážních vozidlech určených a používaných k pohybu na dráze celostátní a regionální zasílá Drážní úřad každoročně úřadům členských států Evropských společenství a Evropské železniční agentuře[8a)], [8b)].“.

29. V § 49e se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 až 6, které včetně poznámky pod čarou č. 8c znějí:

„(2) Drážní úřad může požádat příslušný orgán Komise o změnu technických specifikací propojenosti. Žádost o změnu technických specifikací propojenosti musí obsahovat

a) označení autora technické specifikace propojenosti,
b) číslo technické specifikace propojenosti,
c) popis věcného problému a navrhované řešení změny.

(3) Zjistí-li Drážní úřad, že součást provozní a technické propojenosti subsystému, pro kterou bylo vydáno ověření o shodě nebo vhodnosti použití, nesplňuje základní požadavky na konstrukční a provozní podmínky, rozhodne o uložení ochranného opatření, kterým zamezí dalšímu používání součásti provozní a technické propojenosti subsystému, a zajistí její stažení z trhu. Obdobně se postupuje, jestliže notifikovaná osoba vydala ověření o shodě nebo výrobce vydal ES prohlášení o shodě pro součást provozní a technické propojenosti subsystému, která shodu nesplňuje. Uložení ochranného opatření oznamuje Drážní úřad Ministerstvu průmyslu a obchodu. Postup při uložení ochranného opatření a při jeho oznamování stanoví zvláštní právní předpis[8c)].

(4) Zjistí-li Drážní úřad, že strukturální subsystém, pro který bylo vydáno ověření o shodě nebo o vhodnosti použití, není plně v souladu s příslušnou technickou specifikací propojenosti nebo nesplňuje základní požadavky na konstrukční a provozní podmínky, rozhodne o uložení ochranného opatření, kterým zamezí dalšímu používání strukturálního subsystému. Uložení ochranného opatření oznamuje Drážní úřad Ministerstvu průmyslu a obchodu.

(5) Drážní úřad zajistí zveřejnění aktuálních údajů vedených v registru jednotlivých součástí subsystémů nově budovaných nebo modernizovaných drah zařazených do evropského železničního systému a údajů registru drážních vozidel.

(6) Drážní úřad zveřejní výroční zprávu o své činnosti za kalendářní rok a do 30. září následujícího kalendářního roku ji postoupí Evropské železniční agentuře. Obsah výroční zprávy stanoví prováděcí právní předpis.

[8c)] § 7 a 9 zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění zákona č. 277/2003 Sb.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 8c se označuje jako poznámka pod čarou č. 8f, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

30. Část sedmá včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 8d a 8e zní:

„ČÁST SEDMÁ
SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 50
Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) vstoupí v rozporu s § 4a odst. 1 na dráhu nebo v obvodu dráhy na místa, která nejsou veřejnosti přístupná,
b) provozuje v ochranném pásmu dráhy činnost v rozporu s § 9 odst. 1,
c) poruší nebo ohrozí provozování dráhy a drážní dopravy nebo poškodí součásti dráhy nebo součásti drážního vozidla,
d) úmyslně poškodí stavbu dráhy, stavbu na dráze nebo jiné zařízení, které je součástí této stavby, anebo úmyslně naruší činnost drážního zařízení nebo drážního vedení,
e) v rozporu s § 22 odst. 4 nedbá v obvodu dráhy pokynu provozovatele dráhy,
f) poruší přepravní podmínky stanovené pro přepravu nebezpečných věcí na základě § 37 odst. 2 písm. j) nebo § 37 odst. 3 písm. d), nebo
g) jako vlastník drážního vozidla neposkytne údaje podle § 49d odst. 3.

(2) Fyzická osoba se jako vlastník dráhy dopustí přestupku tím, že

a) nezajistí v rozporu s § 20 odst. 1 údržbu a opravu

dráhy v rozsahu nezbytném pro její provozuschopnost nebo neumožní styk dráhy s jinými dráhami, nebo

b) nezajistí v rozporu s § 21 odst. 1 provozování dráhy.

(3) Fyzická osoba se jako vlastník dráhy celostátní nebo regionální dále dopustí přestupku tím, že

a) nepečuje o rozvoj a modernizaci dráhy podle § 20 odst. 2,

b) nenabídne v rozporu s § 20 odst. 3 dráhu, u níž není schopna zajistit její provozuschopnost, státu k odkoupení, nebo

c) neumožní v případě stanoveném v § 21 odst. 1 provozování dráhy jinou oprávněnou osobou.

(4) Fyzická osoba se jako bezpečnostní poradce pro přepravu nebezpečných věcí dopustí přestupku tím, že

a) nevypracuje výroční zprávu podle pododdílu 1.8.3.3 Řádu pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí[8d]) (dále jen „Řád“), nebo

b) nevypracuje zprávu o nehodě podle pododdílu 1.8.3.6 Řádu.

(5) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), e) nebo g) nebo odstavce 4,

b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c) nebo d),

c) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f), odstavce 2 nebo odstavce 3.

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

§ 51

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) vykonává v rozporu s § 4a odst. 1 v obvodu dráhy činnosti, které jsou podnikáním,

b) jako vlastník sítě technického vybavení umístěného v obvodu dráhy nepostupuje při havárii této sítě podle pokynů provozovatele dráhy udělovaných podle § 5a odst. 3,

c) jako vlastník sítě technického vybavení umístěného v obvodu dráhy nebo v ochranném pásmu dráhy nezajistí v případě stanoveném v § 5a odst. 5 její provoz, údržbu a opravy tak, aby se nestala příčinou ohrožení života, zdraví či majetku osob,

d) provozuje v ochranném pásmu dráhy činnost v rozporu s § 9 odst. 1,

e) poruší nebo ohrozí provozování dráhy a drážní dopravy nebo poškodí součásti dráhy nebo součásti drážního vozidla,

f) poškodí stavbu dráhy, stavbu na dráze nebo jiné zařízení, které je součástí této stavby, anebo naruší činnost drážního zařízení nebo drážního vedení,

g) provozuje dráhu v rozporu s § 11 odst. 1 bez úředního povolení,

h) provozuje drážní dopravu v rozporu s § 24 odst. 4 bez platné licence,

i) poruší přepravní podmínky stanovené pro přepravu nebezpečných věcí na základě § 37 odst. 2 písm. j) nebo § 37 odst. 3 písm. d), nebo

j) jako vlastník drážního vozidla neposkytne údaje podle § 49d odst. 3.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník dráhy dopustí správního deliktu tím, že

a) nezajistí v rozporu s § 20 odst. 1 údržbu a opravu dráhy v rozsahu nezbytném pro její provozuschopnost nebo neumožní styk dráhy s jinými dráhami, nebo

b) nezajistí v rozporu s § 21 odst. 1 provozování dráhy.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník dráhy celostátní nebo regionální dopustí správního deliktu tím, že

a) nepečuje o rozvoj a modernizaci dráhy podle § 20 odst. 2,

b) nenabídne v rozporu s § 20 odst. 3 dráhu, u níž není schopna zajistit její provozuschopnost, státu k odkoupení, nebo

c) neumožní v případě stanoveném v § 21 odst. 1 provozování dráhy jinou oprávněnou osobou.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel dráhy dopustí správního deliktu tím, že

a) neoznámí podle § 17 odst. 2 drážnímu správnímu úřadu změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o vydání úředního povolení, nebo o nich nepředloží doklady,

b) nevyrozumí podle § 18 odst. 1 před podáním návrhu na zrušení úředního povolení k provozování dráhy o této skutečnosti drážní správní úřad nebo vlastníka dráhy,

c) provozuje dráhu v rozporu s § 22 odst. 1 písm. a),

d) nezajistí v souladu s § 22 odst. 1 písm. c), aby provozování dráhy prováděla osoba zdravotně a odborně způsobilá,

e) nezveřejní v souladu s § 22 odst. 1 písm. d) jízdní řády pro veřejnou drážní osobní dopravu a jejich změny,

f) neoznačí názvy stanic (zastávek), které provozuje podle § 22 odst. 1 písm. e),

g) provozuje určené technické zařízení v rozporu s § 22 odst. 1 písm. f),

h) nezajistí v souladu s § 22 odst. 1 písm. g) dopravcům přístup k poskytovaným službám způsobem, který vylučuje zvýhodnění některého z dopravců,

i) omezí provozování dráhy nebo její části v rozporu s § 23b nebo 23c,

j) nevyrozumí neprodleně drážní správní úřad, vlastníka dráhy nebo dopravce o skutečnostech uvedených v § 23b odst. 2, nebo

k) neposkytne údaje podle § 49d odst. 2.

(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel dráhy celostátní nebo regionální dopustí správního deliktu tím, že

a) provozuje v rozporu s § 11 odst. 1 dráhu bez osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy,

b) finančně nezabezpečí podle § 22 odst. 2 písm. a) řádné provozování dráhy,

c) neposkytne podle § 22 odst. 2 písm. b) doklady o trvání finanční způsobilosti k řádnému provozování dráhy,

d) nepředloží podle § 22 odst. 2 písm. e) výroční zprávu o bezpečnosti provozování dráhy,

e) neumožní podle § 23 odst. 1 písm. a) provozovat drážní dopravu na dráze,

f) neposkytne v případě stanoveném v § 23 odst. 1 písm. b) svou dopravní cestu jinému provozovateli dráhy,

g) nepředá přídělci kapacity dopravní cesty údaje o povaze a kapacitě jím provozované dopravní cesty podle § 23 odst. 2 písm. a),

h) nestanoví podle § 23 odst. 2 písm. b) rozsah poskytovaných přepravních služeb pro přepravu osob a věcí, nebo jej nezveřejní v Přepravním a tarifním věstníku,

i) neoznámí podle § 23a odst. 4 drážnímu správnímu úřadu změny údajů, které předkládá v žádosti o vydání osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy, nebo o nich nepředloží doklady podle § 23a odst. 2,

j) nezpracuje jízdní řád podle § 40 odst. 1, nebo jej neprojedná s Ministerstvem dopravy, s kraji nebo s dopravci na dráze podle § 40 odst. 2,

k) nepředá podle § 40 odst. 3 údaje z platného jízdního řádu do celostátního informačního systému o jízdních řádech, nebo

l) použije v rozporu s § 62 odst. 4 finanční prostředky k provozování dráhy poskytnuté z veřejných prostředků k jiným účelům.

(6) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel dráhy nebo dopravce dopustí správního deliktu tím, že

a) neoznámí vznik mimořádné události v drážní dopravě podle § 49 odst. 3 písm. a),

b) nezajistí v souladu s § 49 odst. 3 písm. b) místo mimořádné události nebo neprovede dokumentaci stavu v době vzniku mimořádné události,

c) nezabezpečí podle § 49 odst. 3 písm. c) uvolnění dráhy pro obnovení provozování dráhy nebo drážní dopravy,

d) neprovede podle § 49 odst. 3 písm. d) zjištění příčin a okolností vzniku mimořádné události, nebo

e) nepřijme podle § 49 odst. 3 písm. e) opatření určená k předcházení vzniku mimořádných událostí.

(7) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e), f) nebo j), odstavce 4 písm. a), b), e), f), j) nebo k) nebo odstavce 5 písm. b), c), d), g), h), i), j), k) nebo l),

b) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), c), d), g), h) nebo i), odstavce 2, odstavce 3, odstavce 4 písm. c), d), g), h) nebo i), odstavce 5 písm. a), e) nebo f) nebo odstavce 6.

(8) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. a), d), g), h) nebo i) lze uložit též zákaz činnosti.

§ 52

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dopravce dopustí správního deliktu tím, že

a) neoznámí podle § 32 odst. 1 drážnímu správnímu úřadu změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nebo o nich nepředloží doklady,

b) provozuje drážní dopravu v rozporu s § 35 odst. 1 písm. a),

c) použije v rozporu s § 35 odst. 1 písm. d) k provozování drážní dopravy drážní vozidlo nebo určené technické zařízení bez platného průkazu způsobilosti nebo v technickém stavu, který neodpovídá schválené způsobilosti,

d) nezajistí v souladu s § 35 odst. 1 písm. e), aby drážní vozidlo řídila osoba s platným průkazem způsobilosti k řízení,

e) nezajistí v souladu s § 35 odst. 1 písm. f), aby drážní dopravu prováděla osoba zdravotně a odborně způsobilá, nebo

f) se neřídí při provozování drážní dopravy pokyny provozovatele dráhy udílenými podle § 35 odst. 1 písm. g).

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dopravce na dráze celostátní nebo regionální dopustí správního deliktu tím, že

a) provozuje v rozporu s § 24 odst. 4 drážní dopravu bez platného osvědčení dopravce,

b) neoznámí podle § 34h odst. 5 drážnímu správnímu úřadu změny údajů, které předkládá v žá-

dosti o vydání osvědčení, nebo o nich nepředloží doklady,

c) finančně nezajistí podle § 35 odst. 2 písm. a) řádné provozování drážní dopravy,

d) neposkytne podle § 35 odst. 2 písm. b) drážnímu správnímu úřadu doklady o trvání finanční způsobilosti k řádnému provozování drážní dopravy,

e) nesjedná nebo nezaplatí podle § 35 odst. 2 písm. d) pojištění z odpovědnosti za škody z provozu drážní dopravy, nebo

f) nepředloží podle § 35 odst. 2 písm. g) drážnímu správnímu úřadu výroční zprávu o bezpečnosti provozování drážní dopravy.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dopravce ve veřejné drážní dopravě dopustí správního deliktu tím, že

a) nezabezpečí v souladu s § 36 písm. f) předlékařskou první pomoc v případě závažné nehody nebo nehody,

b) nezabezpečí v případech stanovených v § 36 písm. g) náhradní dopravu za přerušenou veřejnou drážní osobní dopravu,

c) neoznačí drážní vozidlo nebo soupravu drážních vozidel podle § 36 písm. h),

d) omezí nebo zastaví veřejnou drážní dopravu v rozporu s § 38 odst. 7, nebo

e) nezveřejní přechodné omezení nebo zastavení veřejné drážní dopravy podle § 38 odst. 2 nebo je podle § 38 odst. 7 neoznámí drážnímu správnímu úřadu.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dopravce poskytující přepravní služby v rámci závazků veřejné služby dopustí správního deliktu tím, že

a) při zajišťování přepravních služeb mimo závazky veřejné služby nebo jiných činností nevede oddělenou souhrnnou analytickou evidenci závazků veřejných služeb podle § 39a odst. 4, nebo

b) použije v rozporu s § 62 odst. 4 finanční prostředky poskytnuté z veřejných prostředků k provozování veřejné drážní osobní dopravy k jiným účelům.

(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dopravce provozující veřejnou drážní osobní dopravu na dráze tramvajové, trolejbusové, speciální nebo lanové dopustí správního deliktu tím, že nepředloží před zahájením drážní dopravy jízdní řád ke schválení drážnímu správnímu úřadu podle § 41 odst. 1.

(6) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako přídělce kapacity dopravní cesty dopustí správního deliktu tím, že

a) nezpracuje nebo nezveřejní prohlášení o dráze podle § 34c odst. 1 a 2, nebo

b) přidělí kapacitu dopravní cesty v rozporu s § 34e nebo 34f.

(7) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako účastník přepravy nebezpečných věcí dopustí správního deliktu tím, že

a) nezajistí odpovídající proškolení zaměstnanců podílejících se na přepravě nebezpečných věcí podle kapitoly 1.3 Řádu,

b) nesplní povinnost z hlediska bezpečnosti podle kapitoly 1.4 Řádu,

c) neustanoví bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí podle pododdílu 1.8.3.1 Řádu,

d) nevypracuje bezpečnostní plán, nezajistí proškolení zaměstnanců nebo nedodržuje ustanovení bezpečnostního plánu podle kapitoly 1.10 Řádu,

e) užije pro přepravu nebezpečných věcí jiné než předepsané obaly nebo cisterny nebo je užije jiným než předepsaným způsobem podle části 4 Řádu,

f) neoznačí nebezpečnou věc podle části 5 Řádu,

g) nepřiloží řádně vyplněné doklady předepsané pro přepravu nebezpečných věcí podle kapitol 5.1 a 5.4 Řádu,

h) poruší požadavky na konstrukci a zkoušky obalů, velkých nádob pro volně ložené látky, velkých obalů nebo cisteren podle části 6 Řádu, nebo

i) poruší podmínky přepravy, nakládky, vykládky nebo manipulace s nebezpečnými věcmi podle části 7 Řádu.

(8) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel dráhy při přepravě nebezpečných věcí v seřaďovacích nádražích dopustí správního deliktu tím, že nezajistí vypracování interních nouzových plánů (kapitola 1.11 Řádu) pro tuto přepravu podle pododdílu 1.4.3.6 Řádu.

(9) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako dopravce nebo provozovatel dráhy při přepravě nebezpečných věcí dopustí správního deliktu tím, že nevypracuje zprávu o nehodě podle oddílu 1.8.5 Řádu.

(10) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako odesílatel při přepravě nebezpečných věcí dopustí správního deliktu tím, že při odesílání nezařadí nebezpečnou věc podle části 2 Řádu.

(11) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. b), c), d), e) nebo f), odstavce 3 písm. a), b), c) nebo e), odstavce 4, odstavce 5, nebo odstavce 6, odstavce 7 písm. a), b), c), e), f), g), h) nebo i), odstavce 8, odstavce 9 nebo odstavce 10,

b) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), c), d), e) nebo f), odstavce 2

písm. a), odstavce 3 písm. d) nebo odstavce 7 písm. d).

(12) Za správní delikt podle odstavce 2 písm. a), odstavce 7, odstavce 8, odstavce 9 nebo odstavce 10 lze uložit též zákaz činnosti.

§ 52a

Společná ustanovení

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry sankce právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Zákaz činnosti lze právnické osobě uložit nejdéle na tři roky. Do doby zákazu činnosti se započítává doba, po kterou pachatel na základě opatření správního orgánu učiněného v souvislosti s projednávaným správním deliktem nesměl již tuto činnost vykonávat.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby[8e]) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává drážní správní úřad s výjimkou správních deliktů podle § 51 odst. 6, které projednává Drážní inspekce.

(7) Přestupky podle § 50 odst. 1 písm. c) až f) může projednat v blokovém řízení Policie České republiky.

(8) Pokuty vybírá orgán, který je uložil. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil.

(9) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

[8d]) Vyhláška č. 8/1985 Sb., o Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), ve znění pozdějších předpisů.

[8e]) § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“.

31. § 53b včetně poznámky pod čarou č. 8g zní:

„§ 53b

(1) Drážní inspekce provádí zjišťování příčin a okolností vzniku závažných nehod v drážní dopravě a nehod a ohrožení stanovených prováděcím právním předpisem. Přitom zjišťuje nedostatky ohrožující bezpečnost provozování dráhy nebo drážní dopravy a jejich příčiny. Při zjišťování příčin a okolností vzniku mimořádných událostí Drážní inspekce postupuje tak, aby provozování dráhy a drážní dopravy bylo obnoveno co nejdříve. Fyzické a právnické osoby dotčené mimořádnou událostí jsou oprávněny vyžadovat informace o zahájení a průběhu šetření mimořádné události a vyjadřovat se k jeho závěrům. Výsledky šetření příčin a okolností vzniku mimořádné události projedná Drážní inspekce s provozovatelem dráhy a dopravcem zúčastněnými na mimořádné události a s Drážním úřadem a vyrozumí o nich fyzické a právnické osoby dotčené mimořádnou událostí. Šetření podle tohoto odstavce nenahrazuje řízení podle zvláštního zákona[8g]) a probíhá nezávisle na něm.

(2) Došlo-li k závažné nehodě v drážní dopravě, k nehodě nebo ohrožení stanovenému prováděcím právním předpisem v pohraničním úseku dráhy a není možné určit, zda místo mimořádné události leží na území České republiky, dohodne se Drážní inspekce s inspekčním orgánem příslušného členského státu ES na způsobu zjištění příčin a okolností mimořádné události v drážní dopravě.

(3) Při zjišťování příčin a okolností mimořádných událostí jsou inspektoři Drážní inspekce oprávněni

a) vstoupit na místo mimořádné události, na související prostor dráhy a do drážního vozidla zúčastněného na mimořádné události,

b) zajišťovat důkazy související s vyšetřováním příčin a okolností vzniku mimořádné události včetně výstupů ze záznamových zařízení umístěných v drážním vozidle zúčastněném na mimořádné události a kontrolovat odstraňování trosek drážního vozidla a pevných zařízení potřebných pro zajištění bezpečnosti a plynulosti drážní dopravy pro účely zkoumání,

c) vyžádat si okamžitý přístup k výsledkům ohledání ostatků obětí závažné nehody nebo nehody a k výsledkům vyšetřování zaměstnanců dopravce zúčastněných na mimořádné události,

d) vyžadovat podání vysvětlení od zaměstnanců dopravce zúčastněných na mimořádné události a od dalších svědků mimořádné události,

e) vyžádat si od provozovatele dráhy, dopravce a Drážního úřadu další údaje nebo záznamy vztahující se k zjišťování příčin a okolností mimořádné události.

(4) Drážní inspekce podá podnět drážnímu správnímu úřadu na zahájení řízení o přechodném omezení drážní dopravy na nezbytně nutnou dobu, vyžaduje-li to zajištění bezpečného provozování dráhy a drážní dopravy při vzniku mimořádné události, a po zjištění jejich příčin a okolností podle povahy věci podá návrh na zahájení řízení

a) o odejmutí osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy celostátní a regionální (§ 23a),

b) o odejmutí osvědčení dopravce (§ 34h),

c) o rozhodnutí o nezpůsobilosti drážního vozidla k provozu (§ 44),

d) o rozhodnutí o nezpůsobilosti určeného technického zařízení v provozu (§ 48).

(5) Drážní inspekce oznamuje Evropské železniční agentuře do 7 dnů zahájení šetření příčin a okolností vzniku mimořádných událostí na dráze celostátní a regionální. O výsledcích šetření příčin a okolností vzniku mimořádných událostí vypracuje zprávu, kterou poskytne Evropské železniční agentuře, vlastníku dráhy, provozovateli dráhy, dopravci, Drážnímu úřadu a příslušnému orgánu členského státu Evropských společenství, pokud se na mimořádné události podílel dopravce usazený v tomto členském státě. Pokud Drážní inspekce na základě výsledků šetření příčin a okolností vzniku mimořádné události přijme ve zprávě bezpečnostní doporučení, jsou vlastník dráhy, provozovatel dráhy nebo dopravce povinni přijmout opatření k zajištění bezpečného provozování dráhy a drážní dopravy a přijatá opatření oznámit Drážní inspekci. Vzor zprávy o výsledcích šetření příčin a okolností vzniku mimořádné události stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Drážní inspekce zveřejní do 30. září kalendářního roku výroční zprávu o šetření příčin a okolností vzniku mimořádných událostí za uplynulý kalendářní rok. Tuto zprávu poskytne Evropské železniční agentuře.

[8g]) Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).“.

32. V § 55 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámek pod čarou č. 8h a 8i zní:

„(2) Drážní úřad vykonává působnost orgánu dozoru podle ustanovení zvláštního právního předpisu nad stanovenými výrobky[8h]) a ostatními výrobky[8i]) určenými pro provozování dráhy a drážní dopravy, které jsou součástí dráhy nebo drážních vozidel, nad drážními vozidly, určenými technickými zařízeními a nad strukturálními a provozními subsystémy na dráhách zařazených do evropského železničního systému.

[8h]) § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb.

[8i]) § 7 odst. 1 zákona č. 102/2001 Sb.“.

33. V § 58 odst. 1 věta první zní: „Státní dozor ve věcech drah vykonávají drážní správní úřady a Drážní inspekce.“.

34. Za § 59 se vkládá nový § 59a, který zní:

„§ 59a

Pořádková pokuta

(1) Vlastníku dráhy, provozovateli dráhy a dopravci, který neuposlechl příkazu osoby pověřené výkonem státního dozoru ve věcech drah při výkonu tohoto dozoru, může drážní správní úřad nebo Drážní inspekce uložit pořádkovou pokutu do výše 100 000 Kč.

(2) Pořádkovou pokutu lze uložit opakovaně, nebyla-li povinnost splněna ani ve lhůtě nově stanovené drážním správním úřadem nebo Drážní inspekcí. Úhrn takto uložených pokut nesmí přesáhnout částku 300 000 Kč.

(3) Pořádkovou pokutu lze uložit do 1 roku ode dne nesplnění uložené povinnosti.

(4) Pořádková pokuta uložená Ministerstvem dopravy je příjmem státního rozpočtu, pořádková pokuta uložená jiným drážním správním úřadem nebo Drážní inspekcí je příjmem rozpočtu, z něhož je zabezpečována činnost tohoto úřadu.“.

35. V § 66 odst. 1 se za slova „§ 22 odst. 5,“ vkládají slova „§ 23a odst. 7,“, slova „§ 34e odst. 7,“ a slova „§ 34f odst. 3,“ se zrušují, za slova „§ 27a odst. 4,“ se vkládají slova „§ 34h odst. 9,“ a slova „§ 49a odst. 4 a § 49d odst. 1“ se nahrazují slovy „§ 49d odst. 1, § 49e odst. 6 a § 53b odst. 1, 2 a 5“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Povinnost zákonem stanovených osob předložit výroční zprávu o bezpečnosti provozování dráhy podle § 22 odst. 2 písm. e) zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo výroční zprávu o bezpečnosti provozování drážní dopravy podle § 35 odst. 2 písm. g) zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a zveřejnit výroční zprávu o činnosti Drážního úřadu podle § 49e odst. 6 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo výroční zprávu o šetření příčin a okolností vzniku mimořádných událostí podle § 53b odst. 6 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se vztahuje poprvé ke kalendářnímu roku 2006.

2. Provozovatelé dráhy celostátní a regionální, kteří provozují dráhu na základě úředního povolení, jsou povinni do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona požádat drážní správní úřad o vydání osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy. Do doby rozhodnutí drážního správního úřadu o vydání osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy se považují za provozovatele dráhy, kterým bylo osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy vydáno.

3. Osvědčení dopravce vydané podle ustanovení

dosavadních právních předpisů se považuje za osvědčení dopravce podle tohoto zákona a zůstává v platnosti do 31. prosince 2007.

4. Lhůty stanovené zákonem pro podání žádosti o přidělení kapacity dopravní cesty podle § 34d odst. 2 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pro vypracování návrhu jízdního řádu podle § 40 odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a pro jeho projednání podle § 40 odst. 2 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se uplatní poprvé při zpracování jízdního řádu platného pro období 2008 až 2009.

Čl. III

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, jak vyplývá ze zákonů a z nálezu Ústavního soudu jej měnících.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o přestupcích

Čl. IV

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb. a zákona č. 411/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 23 odst. 1 písm. b) se slova „dráhy či“ zrušují.

2. V § 23 odst. 1 písm. f) se slovo „železničního,“ zrušuje.

3. V § 23 odst. 1 se písmena v) až z) zrušují.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

8 591449 061018 06
ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 3000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov**: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové**: TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most**: Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1**: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2**: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4**: SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7**: MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov**: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHO – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk**: Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice**: Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.